The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.

Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi". — Editorial and Business Offices: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Telephone EM 8-0792. Editor in U.S.A. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N.Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA.

LATVIJA
AMERIKA

Latviešu laikraksts Amerikā

nas. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās „Daugavas Vanagi". Redaktori: I. Vīksna, J. Vītols, A. Gailīte. Redakcija un kantoris: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Tel. EM 8-0792. ASV red. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N. Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212.

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par 1 mēn. $1.50; 3 mēn. $4.50; 6 mēn. $8.50; par gadu $16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $1.60, tekstā $3.20-$-6.40 par vienu collas slejas teipu.

WEDNESDAY, JUNE 8, 1960. 46./975. n-rs. TREŠDIEN, 1960. G. 8. JŪNIJĀ u. gads.

IZLŪKLIDOJUMI – RIETUMU PASAULES AIZSARDZĪBAI

Daudzi Maskavas militāri noslēpumi nonākuši amerikāņu rokās.

ASV aizsardzības ministrs Geitss pag. nedēļā sniedza savus paskaidrojumus Senāta komisijai, kas izmeklē izlūklidmašīnas U-2 incidentu Padomju Savienībā.

Kā iepriekšējās sēdes, kas veltītas jautājumam par gaisa izlūkošanu, arī šī sēde notika pie slēgtām durvīm. Preses pārstāvjiem paziņoja tikai mazu Geitsa liecinājuma daļu.

Aizsardzības ministrs atzīst izlūklidojumus virs Padomju Savienības par pilnīgi nepieciešamiem Rietumu aizsardzībai.

Sakarā ar šiem lidojumiem ASV izdevies savākt ļoti svarīgas ziņas par padomju militārām ierīcēm, bazēm un zemūdenēm, ko Maskava turējusi vislielākā slepenībā.

Gaisa izlūkiem izdevies noskaidrot arī vietas, kur notiek visāda veida atomieroču un starpkontinentālo raķešu izmēģinājumi.

Vašingtonā tagad ir zināms, kur krievi būvē savas zemūdenes, kara lidmašinas un kur stacionēti viņu bruņotie spēki.

Izlūklidotāju iegūtās ziņas lieliski pakalpojušas ASV un citu Rietumvalstu militārajai plānošanai.

Ministrs uzņēmies pilnīgu atbildību par izziņoto militāro trauksmi, kad noskaidrojās, ka Parīzes konferenci „torpedējis" Chruščevs. Visi ASV bruņotie spēki toreiz uz Geitsa pavēli tika nostādīti pilnīgā kaujas gatavībā.

„Šī trauksme" teica ministrs, „deva iespēju noskaidrot, cik ātrā laikā mūsu bruņotie spēki var būt gatavi visādām nejaušībām."

„Stingri ņemot," turpināja Geitss, „mūsu bruņotie spēki arī pašreiz atrodas pilnīgā kaujas stāvoklī."

Ministrs izteica domas, ka Chruščevs neuzdrošinās īstenot savus draudus un neuzbruks bazēm, no kurām U-2 lidmašinas dodas savos izlūklidojumos. „Šie draudi," viņš atzīst, „ir tikai propaganda. Chruščevs pats lieliski saprot, ka šādi uzbrukumi izraisītu karu, kas būtu Padomju Savienības pašnāvība."

KRIEVIEM JĀPĀRVIETO SAVAS BAZES

Valsts departamenta pārstāvji paskaidro, ka aizsardzības ministra liecība par vērtīgām ziņām, kas iegūtas lidojumos virs Padomju Savienības, zināmā mērā izskaidro Chruščeva izturēšanos Parīzē, kur Kremļa vīrs metas zibeņus uz Eizenhaueru. Viņš pats, Kremļa valdība un padomju militārā vadība nevar samierināties ar domu, ka amerikāņiem tagad ir zināma liela daļa Padomju Savienības noslēpumu.

Pēc Valsts departamenta ricinā esošajām ziņām, padomju valdība lielā steigā izstrādā militāro ierīču un bāzu jaunus novietošanas plānus.

Chruščevu un viņa kollēģus pārņēma šausmas, kad viņi iepazinās ar avarējušās izlūklidmašīnas U-2 lidotāja Pauera fotoattēliem. Kremļa vīri saprata, ka šāda veida fotoattēlus par viņu militārajiem noslēpumiem ieguvuši arī citi izlūklidotāji. Vārdu sakot — padomju valdība sanikņota par to, ka ziņas par viņu rūpīgi slēptajiem militārajiem objektiem nonākušas amerikāņu iestādēs.

Gaisa izlūkošana virs Padomju Savienības notiek četri gadi — no 1956. gada.

CHRUŠČEVA PĀRMĒRĪBAS KAITĒ MIERAM

Vašingtonā. Runādams Notre Daim universitātē un West Point militārā akadēmijā, Sav. Valstu prezidents Eizenhauers vērsās pret padomju premjēru Chruščevu un viņa politiku. Atbildot biežajiem Chruščeva uzbrukumiem, prezidents Eizenhauers uzsvēra, ka pēdējā pārmērības un neapvaldība kaitē pasaules mieram un traucē sadarbību.

Vašingtonā pret Chruščeva uzbrukumiem asi nostājās ārlietu ministrs Herters, paskaidrojot, ka Chruščeva personīgie uzbrukumi Eizenhaueram viņam apnikuši līdz kaklam un ka ar šādu rīcību Chruščevs panāk vienīgi attieksmju pasliktināšanu Pad. Savienības un Sav. Valstu starpā.

JAUNI NEMIERI TIBETĀ

Pag. nedēļas nogalē laikraksti ziņoja, ka Tibetā sākušās jaunas nopietnas vietējo partizānu sadursmes ar komūnistu Ķīnas karaspēku. Tibetas dienvidu un centrālajā daļā bijušas asiņainas kaujas, pie kam sarkanie cietuši smagus zaudējumus. Nakts aizsegā Giantsē pilsētā atvesti vairāki simti kritušo ķīniešu.

Sadursmes atzīmētas arī rietumu daļā un Ladachā, uz kuru pretendē Indija un Ķīna.

Šīs esot lielākās nekārtības, kādas notikušas Tibetā kopš 1959. gada, kad to okupēja komūnisti. Daļa ķīniešu karaspēka pārgājusi pie tibetiešiem, tā pastiprinot partizānu darbību.

Pašreiz ķīnieši dara iespējamo, lai ieņemtu galvenos partizānu atbalstu punktus Giantsē rajonā. Sarkanie dodas Nepalas virzienā, kur uzbrucējiem nākas cīnīties ar daudzām nomadu ciltīm un labi organizētiem partizāniem.

Par nekārtībām Tibetā liecina bēgļu plūdi Butānā un Indijas pierobežas rajonos. Butanā ieradušies vairāki tūkstoši bēgļu. Cits bēgļu vilnis plūst arī uz Sikkimu.

Kāds ievērojams Tibetas darbinieks preses pārstāvjiem izteicies, ka pēc dažiem gadiem Tibetā nebūs vairs neviena vietējā iedzīvotāja — tie tiks deportēti, un nezināms, kur tie palikuši.

Dienvidslavi sanēmuši no Kanadas kobaltbumbu

Belgrādā 5. jūnijā saņemta no Kanadas kobaltbumba vēža slimības ārstēšanai. Tā esot lielākā Jugoslavijā.

Šis 2 tonnu smagais instruments nosūtīts no Montreālas ar italiešu kuģi uz Genuju, no kurienes kāds dienvidslavu kuģis to pārvedīs uz savu zemi.

KANADAS MINISTRU PREZ. DĪFENBEIKERS VIZĪTĒ PIE ASV PREZ. EIZENHAUERA

Kanadas ministru prezidents 3. jūnijā Vašingtonā tika saņemts ar pilnu diplomātisku godinājumu, lidlaukā viņu sirsnīgi sagaidīja valstssekretārs Herters. Dīfenbeikers atbildēja, ka viņš „ieradies kā draugs draudzīgajā valstī".

Kanadas ministru prezidents un ASV prezidents satikās vispirms divatā uz kādu pusstundu, un tad tikai viņiem pievienojās abu valstu eksperti, lai pārrunātu pasaules politisko stāvokli un Kanadas un Savienoto Valstu attieksmes.

Dīfenbeikers pēc sanāksmes izteicās, ka no viņa puses nav bijis nekādu pārmetumu par U-2 lidmašīnas incidentu. Pēc viņa domām, ja Rietumu un Austrumu valdību galvu konference varētu notikt, tas būtu liels solis uz priekšu saspīlējuma pamazināšanai, bet par 16. maija galotņu konferences izjukšanu vainojams „vienīgi Chruščevs un neviens cits".

Runājot par Ziemeļatlantijas organizāciju, Dīfenbeikers uzsvēra, viņš nevarot atzīt franču viedokli, ka NATO vajadzētu vadīt lielvalstu triumvirātam. Vēl līdzlaukā D. atkārtoja, ka Kanada, kā NATO locekle, nevarētu pievienoties nekādiem triumvirāta lēmumiem bez apspriešanās ar visiem Ziemeļatlantijas organizācijas locekļiem.

Divu kaimiņvalstu valdību galvu apspriedē iztirzāti arī aizsardzības un samnieciskie jautājumi.

Kanadas ministru prezidents savā apmeklējuma laikā izrādīja simpatijas, pat solidarītāti ar ASV sakarā ar Chruščeva nemītīgajiem uzbrukumiem Sav. Valstīm un jo sevišķi prezidentam Eizenhaueram.

SARKANIE ĶINIEŠI ATKAL ŠAUJ

Sav. Valstu lietpratēji paredz Formozas apšaudi

Komūnistu Ķīnas piekrastes baterijas atkal atdzīvojušās, un nacionālistu salas gatavojas apšaudes periodam. Bet šoreiz piekrastes salīņu liktenis vairs nav galvenā problēma.

Sav. Valstu militārie lietpratēji rēķinās ar iespēju, ka komūnisti varētu uzsākt arī Formozas apšaudi — ar raķetēm. Ķīniešiem pašiem tādu gan nav, bet Padomju Savienībai ir.

Ka Formozas apšaudes varbūtība nav tikai tukša iedoma, liecina sekojošais. Pirms nelīga laika Padomju Savienības aizsardzības ministrs Maļinovskis paziņoja, ka bazes, no kurām operējot amerikāņu spiegu lidmašīnas, tikšot padotas padomju raķešuzbrukumiem. Un, kamēr krievi par amerikāņu U-2 lidojumiem vēl nav nomierinājušies, savus propagandas vārstuļus pavērusi Komūnistu Ķīna, kas apgalvo, ka amerikāņi spiegojot viņu robežās ar lidmašīnām, kuŗas stacionētas Formozā. Lai gan Sav. Valstis noliedz, ka šādi lidojumi būtu notikuši, amerikāņu militārie lietpratēji rēķinās, ka ķiniešiem varētu pietikt kaut vai tikai ar savu izdomājumu, lai Formozu pabaidītu ar krievu raķetēm. Šādā ceļā, domā amerikāņi, komūnistu Ķīna piespiestu Rietumu lielvalstis uz nākamo valdību galvu konferenci aicināt arī Maocetungu. Un darba kārtībā tad vairs nebūtu tikai neatrisināmais Berlīnes, bet arī neatrisināmais Formozas jautājums.

CHRUŠČEVS IETEIC JAUNU ATBRUŅOŠANĀS PLĀNU

Padomju ārlietu ministrs Gromiko aicināja pie sevis Maskavā akreditētos diplomātiskos pārstāvjus, kuŗiem izsniedza jaunu Chruščeva atbruņošanās plānu, kas esot daudz plašāks nekā viņa pieteiktais Apvienotajās Nācijās.

Par cik izdevies noskaidrot, jaunajā plānā Chruščevs ieteic īstenot atbruņošanos pakāpeniski, paredzot tajā noteiktu daudzumu ieroču un Austrumu bloka valstu bruņotos spēkus, kas būtu samazināmi katru gadu līdz pilnai atbruņošanai četru gadu laikā.

Plānā ietverts arī Chruščeva ieteikums aizliegt ražot lidmašīnas, kas spēj pārvietot atom- un ūdeņražbumbas.

Desmit valstu atbruņošanās konference, kas pārtrauca darbu Ženēvā paredzētās Parīzes galotņu konferences priekšvakarā, šonedēļ atsāks savu darbību. Domā, ka Chruščevs pieprasīs, lai šī konference nekavējoties sāk apspriest viņa jauno plānu.

TLB SESTDIENAS SKOLAS 10 GADU JUBILEJA

Šī gada absolventi: (no kr.) Anda Libere, Jānis Andrejsons, Inta Rostoka nodod karogu nākošā gada vecākās klases audzēkņiem: Rutai Kusmanei, Egonam Pilskalnam un Vijai Zuntakai. J. Kreiļa uzņēmums.

CHRUŠČEVS VIESOSIES KUBĀ

Ministru prezidenta Kastro valdība piekopj naidīgu politiku pret Sav. Valstīm, bet draudzējas ar Padomju Savienību un komūnistu Ķīnu.

Vašingtona. Pagājušās Visvairāk Vašingtona uztraucas nedēļas nogalē Sav. Valstis iesniedza oficiālu protestu Kubai sakarā ar tās prezidenta un ministru prezidenta naidīgajiem izteicieniem pret Sav. Valstīm. Protestā uzsvērts, ka Kuba tīšu prātu mēģina pasliktināt abu valstu attieksmes un ar savu politiku cenšas noskaņot savus iedzīvotājus pret Sav. Valstīm. Savā protesta notā amerikāņi pieminēja 9 dažādus gadījumus, kur prezidents Dortikos un ministru prezidents Kastro uzbrukuši un nepatiesi nomelnojuši Sav. Valstis. Kubas valdība Sav. Valstu protesta notu kategoriski noraidīja, paskaidrojot, ka ar laiku tiks atbildēts uz katru no minētajiem deviņiem gadījumiem, kuros Sav. Valstis apvaino. Kubu.

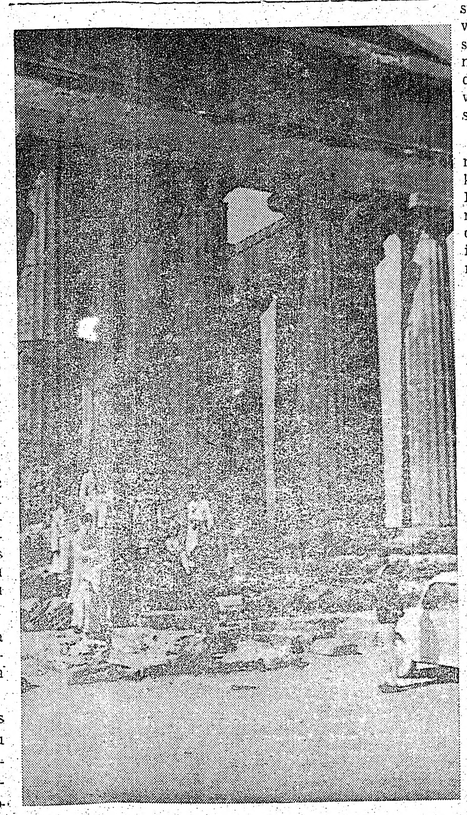

„Kamoliņa" dalībnieki, viesojoties Sicīlijā, pie Konkordijas templa Agridžento pilsētā. Šī deju trupa darbojas pie DV Līdsas nodaļas Anglijā.

jais aicinājumu pieņēma. Šī gada sākumā, kā zināms, Kubā viesojās Chruščeva vietnieks Mikojans, kas parakstīja plašu apmēra tirdzniecības līgumu ar Kastro valdību. Maijā tika oficiāli atjaunotas abu valstu diplomātiskās attieksmes.

Ministru prezidenta Kastro novirzīšanās no Rietumiem neapstājas pie draudzēšanās ar Pad. Savienību. Tagad viņš sācis mest acis arī uz komūnistu Ķīnas pusi. Ar pēdējo jau notiek zināma tirdzniecība, kas tuvākajā nākotnē vēl palielināsies. Runā arī par diplomātiskām attieksmēm starp Havanu un Pekingu. Tieši šim pēdējam solim var būt tālejošas sekas: Kastro būtu pirmais, kas no Dienvidamerikas valstu saimes atver sūtniecību Pekingā. Vašingtona rēķinās, ka, tam notiekot, Kastro piemēram radīsies sekotāji arī citās Dienvidamerikas valstīs. Līdz ar to komūnistu Ķīna būtu pievirzījusies daudz tuvāk iekļūšanai Apvienotajās Nācijās. Ja Sav. Valstīm sarkano ķīniešu uzņemšana līdz šim izdevās atvairīt, tad dalējī tikai tādēļ, ka viss Dienvidamerikas republiku bloks balsoja kopā ar Rietumu lielvalstīm.

Vēlēšanos sastrādāt ar komūnistu Ķīnu Kuba parādījusi vēl kādā citā virzienā. Un proti, Havanā viesos tiks aicināts ministru prezidents Čuenlajs. Oficiāli šis aicinājums gan vēl nav iesniegts, bet neoficiāli jau ir zināms, ka Čuenlajs to akceptēs.

ATOMVALSTU SKAITS PIEAUGS

KANADAS MINISTRU PREZIDENTS DĪFENBEIKERS BRĪDINA, KA PIENĀCIS PĒDĒJAIS LAIKS VIENOTIES PAR ATOMIEROČU MĒĢINĀJUMU PĀRTRAUKŠANU.

Vinipegā. „Radīt tādu pasauli, kādu mēs gribām, vēl vienmēr ir iespējams," sacija Kanadas ministru prezidents Dīfenbeikers, „bet tas iespējams tikai tad, ja mēs nekavējoties sākam sagatavoties jaunai valdību galvu konferencei." Ministru prezidents izteica ceribu, ka Sav. Valstis un Padomju Savienība parakstīs vienošanos par atomieroču mēģinājumu aizliegumu. Pēc ministru prezidenta domām kavēšanās šai jautājumā var būt fatāla, jo jau nākamo piecu gadu laikā astoņām brīvās pasaules un trim komūnistu valstīm būšot savi atomieroči. No komūnistu valstīm ministru prezidents minēja komūnistu Ķīnu, Čehoslovakiju un Austrumvāciju.

14. JŪNIJA SARĪKOJUMS HAMILTONĀ

Pārmaiņas sarīkojuma vietā un kārtībā

Šinis dienās Hamiltonas Baltiešu federācijas pārstāvji bija izbraukuši uz igauņu farmu pie Gvelfas, lai iepazītos ar 14. jūnija sarīkojuma vietu. Pārstāvji konstatēja, ka farma atrodas tālu nost no lielajiem ceļiem, un lietainā laikā dēļ mazie ceļi tā izbraukti, ka braukšana pa tiem apdraudēta. Tāpat nepārtrauktā lietus dēļ farma ir sanāksmei nepieņemamā kārtībā, un tāpēc nolēma grozit laiku un vietu 14. jūnija sarīkojumam.

Sarīkojums notiks Hamiltonā, svētdien, 12. jūnijā, un paredzētā motorkāde pa Hamiltonu sāksies plkst. 2.30, bet nevis 10.30, kā agrāk ziņots. Tā sāksies Iepirkšanās centrā pie Kenilworth un Barton ielas E. un virzīsies cauri Hamiltonai ar nobeigumu pie Deltas, King un Main E. ielu krustojumā. Turpat lietuviešu Deltas kino telpās, pl. 5 p.p., notiks sviniga sanāksme ar sekojošu baltiešu koncertu. Sanāksmē kā viesis runātājs būs Rons Gostiks no Flečertonas, kā arī īsas uzrunas teiks katras tautības pārstāvji.

Koncerta daļā dziedās igauņu koris, lietuviešu tautiskā trupa, un no latviešiem ar dziesmām uzstāsies vīru koris Viesturs diriģ. I. Saksa vadībā.

JAPĀŅI INFORMĒTI PAR BALTIJAS VALSTĪM

Pasaules lielākā tankkuģa „Universe Apollo" kapteinis ir igaunis M. Sumbergs, viņš ieradies ASV kara laikā un ieguvis šeit kapteiņa tiesības. „Universe Apollo" ir būvēts pirms gada Japānā. Tagad pēc gada šis kuģis atkal ieradies Japānā, Kuri ostā. Japāņu laikraksti šim gadījumam veltīja lielu ievērību un, atreferējot sarunu ar kapteini, atzīmēja, ka viņš ir igaunis. Kapteinis bija paņēmis līdz kā dāvanu igauņa V. Vēdama angļu valodā sarakstīto grāmatu „Sailing to Freedom," kuŗā tas apraksta savu bēgšanu no komūnisma. Šī grāmata pārtulkota arī japāņu valodā. Šis grāmatas eksemplārus kapteinis uzdāvāja dažiem japāņu žurnālistiem un muitas ierēdņiem. Sarunās ar tiem noskaidrojās, ka japāņi ir labi informēti par Baltijas valstīm.

Alžīrijas teroristi nerimstas

Pagājušās nedēļas pēdējās dienās pastiprinājusies Alžīrijas teroristu darbība — Parīzē 3 cilvēki nogalināti un divi smagi ievainoti. Sakarā ar to izdarītas apcietināšanas.

Alžīrijā konfiscēts Parīzes laikrasts „Le Mond" numurs, kuŗā aprakstītas arabu jaunavas Džamitas Bupašas mocības nopratināšanā.

Viņu apcietināja pirms 5 mēnešiem kā apvainotu terrorisma aktu mēģinājumā kādā kafejnīcā Alžīrā. Minētā kafejnīcā atrada nesprāgušu bumbu. Rakstu par Džamitas spīdzināšanu laikrakstā „Le Mond" ievietojusi rakstniece Simona de Bovuar. Dž. Bupašas process sāksies 17. jūnijā.

Pasternaks apbedīts

Tikai 1. jūnijā Maskavas iedzīvotājiem paziņoja, ka 29. maijā miris Boriss Pasternaks. Laikraksts „Literātūra un Ziņ" par to bija ievietojusi savās slejās tikai dažas rindiņas:

„Pasternaks, kas 1917. g. pārgāja kristīgajā ticībā, apbedīts pareizticīgo kapsētā Peredjelkino."

LATVIEŠU BALSS

A. Batņa, kas labi pazīstams kā latviešu radio raidījumu vadītājs Norandā, kur šie raidījumi notika regulāri vairāk kā divus gadus, pārceļoties uz Toronto, ir noorganizējis paštāvīgus ik nedēļas raidījumus no Niagaras raidītāja CHVC, viļņa garums 1600 (ar 5.000 vatu jaudu. Raidījumi notiek otrdienās no plkst. 8 — 9 vakarā. Pirmais raidījums notika 31. maijā.

LATVIJA

Draugi grib mūs asimilēt,
ienaidnieki grib mūs iznīcināt,
Bet mēs gribam palikt latvieši.
Archibīskaps T. GRĪNBERGS

IEKLAUSĪSIMIES ŠAIS VĀRDOS

PATEICĪBAS VĒSTULES NO SIBIRIJAS

Nujorkas latviešu ev.-lut. draudzes Baznīcas ziņās ievietoti izvilkumi no dažādām pateicības vēstulēm, kas saņemtas no Latvijas un Sibirijas, kas dažreiz rakstītas ar asarām acīs. Lielākā daļa no draudzes palīdzības fondam ziedotiem līdzekļiem aiziet palīdzības darbam tautiešiem izsūtījumā vai tiem, kas no izsūtījuma atgiezušies. Par Bronkas svētdienas skolas skolēnu sa- ziedotiem līdzekļiem nosūtīts sa- dažu, bet viss aiziet maizē, bērnis 4 gadu vecam zēnam, kas nesen atgriezies kopā ar tēvu no Sibirijas. Viņa māti nošāva Sibirijā, pašu zēnu ievainojot plecā. Tikai ar grūtībām zēns izveseļojies un tagad ar tēvu dzīvo Latvijā, pašu rokām ceļot mazu mājiņu.

Kādā vēstulē no Sibirijas teikts: „Es esmu neizsakāmi laimīgs. Šis sainis ir zīme, ka par mums domā, kaut esam tūkstošiem jūdžu tālu." Kāda māmuļa no Sibirijas raksta: „No sirds esmu pateicīga par paku, ko mums atsūtījāt. Ja es būtu tuvumā, tad rokas un kājas noskūpstītu tiem, kas mums šo prieku sagādāja. Tāds mētelis, kā Jūs atsūtījāt, šeit maksā 3000 rubļu, vilnas jaciņa — 300 rubļu, bet tādu kurpju un zeķu nav pat mūsu kolchozu kungu sievām. Tādu nauda mēs nekad nevarētu sakrāt, jo viss, ko nopelna, aiziet pārtikai."

Kāda tautiete no Sibirijas raksta: „Vīrs dūšīgi strādā un var labi nopelnīt, tikai ik dienas jālauza galva, ko likt galdā, jo visiem apetītes te tādas, ka veikali nespēj tik daudz pievest. Visa mūsu manta ir mugurā un vēderā. Savā ziņā tas ir ērti, mainot dzīves vietu nav nekādu grūtību. Grūti ir bērniem, jo nav siltu drēbju, bet še salst."

Jauna māte no Tāliem Austrumiem raksta: „Meklēju vārdus, kā izteikt pateicību par lietām, ko atsūtījāt, par kuŗām šeit var tikai sapnot. Sevišķi man vajadzēja mēteļa, jo tas, ar kuŗu pirms 10 gadiem te atbraucu, jau skrandās. Nopelnām it kā daudz, bet viss aiziet maizē, bērniem pat reizēm nepietiek. Visvairāk man sāp, ka tiem nav silstu drēbīšu, tie bieži slimo, un nav arī zāļu. Mūsu tundra ir tālu no centriem un aptiekām, ar vilcienu vien jābrauc vairāk diennaktis."

Kāda tautiete, kas atgriezusies no Sibirijas un tagad dzīvo Latvijā, raksta: „Man tikai 50 bet esmu jau sirmgalve. Man vairs nav māju, ne piederīgo, abu dēlu kauliņi balo kaut kur tundrā, bet vīrs aizgāja pie Lai sirdi neplosītu sāpes, aizeju uz citu pusi. Pārtieku no svešu cilvēku žēlastības. Jūsu sainis nāca kā debesu dāvana. Grūti nācās ticēt, ka pasaulē vēl ir kas labs."

Kāds cits pārnācējs raksta: „Tikko pārbraucu no ekskursijas, kuŗā biju 10 gadus. Ne mūžam nebūtu cerējusi, ka kāds vēl par mums domā. Jūsu paka sagādāja mums tādu pārsteigumu, ka bija jāraud. Ok grūti ir dzīvi sākt no jauna, ja spēki jau ir galā. Est gribas katru dienu, bet darbā spējam aiziet tikai tad, kad veselība ir labāka. Bet kolchozs maksā tikai par izstrādes dienām."

28. maijā Toronto māc. A. Lūsis salaulāja inženieri Dagniju Vīdiņu ar Paulu Wakfer.

LATVIEŠU BANKAS TORONTO 2. PILNSAPULCE

Toronto latviešu kriditsabiedrības pilnsapulci atklāja un vadīja valdes priekšsēdis A. Svene, protokolēja sekretārs A. Rāviņš. Sapulcē piedalījās 48 biedri, bija pārstāvētas arī 2 organizācijas. Valdes pr-sēdis norādīja, ka šī ir sabiedrības 2. pilnsapulce un tā ir pilntiesīga.

Sekretāra nolasīto pag. g. 25. maija dibināšanas sapulces protokolu pieņēma vienbalsīgi. Valdes ziņojumu sniedza pr-dis A. Svenne, norādot, ka kreditsabiedrība uzsākusi darbību pag. gada 22. jūnijā bez centa kasē, bet darbības gadu noslēdzot š. g. 31. martā, kases apgrozījums pārsniedzis cerēto.

Darbību uzsākot bijis iecerēts iesniegt $50.000,-. Nav bijis grūtību ar aizdevumiem. Ir apmierināti visi pieprasījumi,un pietiekami ienāk arī noguldījumi, kas pēdējā laikā stipri pieauguši. Darbības gada beigās kases bilance uzrāda $85.227,66., biedru skaits 223. Valdes pr-dis savā ziņojumā uzsver noguldītāju dzīvības apdrošinājumu un testamenta labo izkārtojumu. Izsaka pateicību visām amatpersonām par sadarbību un labi veikto darbu, kas darīts bez centa atlīdzības. Vairākas amatpersonas regulāri katru pirmdienu ziedo garas stundas bankas darbam. Ir reizes, kad dažu stundu laikā darbiniekiem jāapkalpo 30 klientu, tā apgrozot ap $10.000,-. A. Svenne sevišķi pasvītro kasiera A. Putniņa nesavtīgo darbu. Grūtības rada telpu jautājums. Biedru skaitam pieaugot, šī problēma kļūs vēl aktuālāka. Ir iecerēts nākotnē rūpēties par piemērotākām telpām, aktuāls kļūs arī algotu darbinieku jautājums.

Pastāvīgi pieaugošais noguldītāju un aizņēmēju skaits norāda, ka latviešu kreditsabiedrība bauda tautiešu uzticību. Valdes pr-dis uzsver bankas lielo nozīmi arī no nacionālā viedokļa, izsakot pateicību darbības sekmētājiem, tāpat arī LNAK un Pirmajai latviešu ev.-lut. draudzei un māc. A. Copam. par telpu atvēlēšanu. Sapulces dalībnieki ar klusuma brīdi godināja mirušā sabiedrības biedra Andreja Dzeņa piemiņu. Aizgājējs savu noguldījumu ($55,-) novēlējis Kreditsabiedrības mērķu sekmēšanai.

Kases pārskatu sniedz kasieris A. Putniņš, norādot, ka gada noslēguma tirā peļņa ir $554,33.

Aizdevumu komisijas ziņoju- mu sniedz K. Kārkliņš.

Revizijas komisijas pr-dis J. Crislis atzīst Kreditsabiedrības darbību par sekmīgu un gada pārskatus par apstiprināmiem.

Pilnsapulce pieņem pag. gada darbības pārskatus un vienbalsīgi izsaka pateicību amatpersonām.

Valdes pr-dis informē, ka radusies interese par kreditsabiedrību arī citos latviešu centros: Hamiltonā, Sv. Katarinēs, „latviešu apriņķi" u. c. Bet Kreditsabiedrības statūti nosaka, ka tajā var piedalīties tikai Toronto dzīvojošie tautieši. Pastāv iespējas jaundibinātās kriditsabiedrības atbalstīt ar aizdevumiem, kas pakalpotu tautiešiem arī citos latviešu centros. Sapulces dalībnieki pēc isām debatēm deva vienprātīgu uzticību valdei — sniegt atbalstu jaundibinātām sabiedrībām ar aizdevumiem, vadzības gadījumā izdarot ari aizņēmumus.

Tāpat sapulce pievienojās valdes priekšlikumam par pag. dar bības gada peļņas sadali.

Pēc statūtu noteikumiem bija jāpārvēlē pa vienam valdes, aizdevumu un revizijas komisijas loceklim. Nominācijas komisija (A. Svenne, V. Upeslācis un J. Grīslis) kā kandidātu valdes locekļa amatam pieteica līdzšinējo — A. Gailīti, ko sapulce ievēlēja ar aklamāciju. Tāpat ar aklamāciju ievēlēja pārvēlamo aizdevumu komisijas loc. G. Briedīti, bet revizijas komisijā — E. Milleru, arī ar aklamāciju. Līdzšinējais revizijas komisijas loc K. Šūns savu kandidatūru atsauca. Balsu skaitītāju pienāku- mus veica J. Grīslis un K. Kārkliņš.

Beigās A. Svenne izteica pateicību par atbalstu valdes darbam un aicināja tautiešus atbalstīt latviešu nacionālās intereses sekmējot Kreditsabiedrības darbu, — iestājoties tajā par biedriem. Kreditsabiedrības amatpersonas saņēma dāvdz pateicības vārdu un sekmju vēlējumu. Sapulce noritēja draudzīgas sadarbības zīmē. K.

PIE DAUGAVAS VANAGIEM ANGLIJĀ

Līdzīgi jau vairākiem iepriekšējiem gadiem, arī tagad DVF valde 25. jūnijā Latviešu mājā Almēlijā rīkos Jāņu sarīkojumu. Tā izkārtošanai daudz pūļu veltī kult.-sab. daļas vadītājs Ēriks Zilinskis. Pašreiz norit pēdējie priekšdarbi programmas izkārtošanai, kuŗas ievadījumā notiks Latvijas karoga pacelšana. Mājastēvi domājuši par miestiņu, bet Vanadzes sien sieru. Šis sarīkojums katru gadu pulcējis tautiešu simtus no dažādiem Anglijas novadiem, un rīkotāji cer, ka ciemiņu pieplūdums arī šai reizē nebūs mazāks.

ZIEDI MĀMUĻĀM

DVF Volverhamptonas nodaļai pēdējo divu mēnešu laikā notikuši divi sarīkojumi. Martā notika gadskārtējais Kalpaka atceres un Latviešu leģiona dienas sarīkojums ar nodaļas valdes pr-ža Zepa runu un nodaļas drāmatiskās trupas uzvedumu „Kur sauc karogs dīvainais." 7. maijā atzīmēja Mātes dienu ar māc. J.Jurģa svētbrīdi un latviešu skolas audzēkņu deklamācijām. Šai svinīgā gadījumā piedalījās arī tikai nesen no dzimtenes ieradušies māmuļa, kas saņēma ziedu veltes. Vanadzes šai dienā apveltīja arī citas šeit dzīvojošās latviešu māmuļas. — Rosīga ir nodaļas drāmatiskā trupa. Jaunākais ietudējums — R. Blaumaņa „No saldenās pudeles" izrādīts Koventrijā un Birminghamā. Draudzīgā aicinājuma atlikums — £7 nosūtīts Minsteres latviešu ģimnazijai. Nodaļā apvienoti ap 90 biedri, un kases apgrozījums 1959. gadā bijis lielāks kā iepriekšējā gadā.

Nodaļas Vanadžu komitejas pr-ce Marija Lapiņa 26. aprīlī atskatījās uz 60 mūža gadiem. Vanadžu darbu nodaļā viņa vada jau piecus gadus. Par rosību M. Lapiņai DVF valde savā laikā piešķīrusi Atzinības rakstu. Gavilnieci jubilejas dienā apsveica nodaļas valde un Vanadžu komiteja. Nodaļas vadība jubilārei pasniedza veltes.

LĪGOŠANA ZIEMEĻANGLIJĀ

DVF Ziemeļanglijas novads, kuŗā apvienojušās Bradfordas, Līdsas, Halifaksas, Hadersfildas, Donkāsteras un Silsdenas nodaļas, kuŗa vadība centrējas Bradfordā un Līdsā, ik pāris mēnešu izdod rotācijas tehnikā arī savu biļetenu. Novads pa laikam rīko arī kādus kopīgus sarīkojumus. Tāds 25. jūnijā būs arī Līgo vakars, kas notiks Baildoņa barakās.

TIKAI VIENA VANADZE LEMINGTONĀ

DVF Lemingtonas nodaļā apvienoti 26 biedri, kuŗu skaitā ir tikai viena Vanadze. Nodaļas darbības rajons ir starp lielākiem latviešu centriem Koventrijā un Birminghamā, un tā nelielā Lemingtonas latviešu saime sevišķu patstāvīgu sabiedrisku rosību neuzrāda. Citādi nodaļa ir aktīvs loceklis DV Fonda saimē. Pēc aprīlī notikušās sapulces nodaļas valde darbojās šādā sastāvā: pr-dis A. Vītoliņš, valdē J.Brenčs, A. Rozītis, J. Zirnītis.

129 MĀRCIŅAS APRŪPEI

Nav jātērē daudz vārdu, lai raksturotu to izcilo darbu, ko DV organizācijā paveic Vanadzes. Apliecinājums tam ir DVF Bradfordas nod. Vanadzes, kas pagājušā gadā aprūpei izdevušas £129. Vanadzes arī pašas līdzekļu sagādātājas, un šim nolūkam tās novada Jāņu dienas sarīkojumā 25. jūnijā arī rīko mantu loteriju. Nosūtītas arī grāmatas bij. kaprāvriem, tuberkulozes slimnīcās Vācijā, un šai ziņā sevišķi atzīmējams B. Geides devums. — Šīs nodaļas Vanadzes radušas izdevību T. Bites vadībā praktizēties arī cepšanā. Vanadžu darbiniece V. Rulliņa savukārt aicina Vanadzes uz vingrošanu, kas notiek katru ceturtdienu nodaļas namā.

AIZSAUKTS AIZSAULĒ

Naktī no 7. uz 8. maiju miris bijušais DVF Birminghamas nod. valdes pr-dis Ernests Ulmanis, kuŗš slimoja ilgāku laiku. Aizgājējs dzimtenē bijis Valmieras kurlimēmo skolas vadītājs. Izvadīšana uz pēdējo dusu notika Birminghamā uz Lodge Hill kapsētu.

GROZIŅU VAKARS SVANSIJĀ

Samērā maz dzirdēts par DVF Svonsijas (Swansea) un apkārtnes nodaļu, kas savās rindās pašreiz skaita tikai 19 biedru. Arī no tiem trešdaļa dzīvo ārpus pilsētas, un saimes sapulcēšanās ir tiešām grūta lieta. Tomēr nodaļas vadība ik gadus cenšas sarīkot Jāņu un valsts svētku sarīkojumus, kuŗos tad pulcējas visi apkārtnes latvieši. Tagad nodaļa ik mēnesi rīko groziņu vakaru, kas parasti notiek katru reizi cita biedra mājā. Kāds no biedriem sniedz arī mazu priekšlasījumu. Nodaļu vada R. Eriņš, valdē A. Likums un P. Vanags. Priekšsēdis R. Eriņš ir arī britu pretkomūnistiskās organizācijas Common Cause biedrs un izveidojis tuvus sakarus arī šīs organizācijas vadību.

VIENPADSMIT DARBA GADI

DVF Foresttaunas nodaļa Mansfildā 7. maijā atzīmēja savus 11 darbības gadus. Dibināšanas posmā to vadīja kpt. Mazpolis. Vēlāk daudz pūļu tās darbības rosināšanai veltīja Valters Ivans, kuŗš nu sekmīgi darbojas jau vairākus gadus DV Toronto nod. valdē. Pašreiz nodaļa apvieno ap 30 biedru. Nodaļa pašreiz atbalsta Mansfildas latviešu skolu, tai ir bibliotēka, informācijas nozares vad. P. Jendriks izdod nodaļas apkārtrakstu, ko piesūta visiem vietējiem tautiešiem. Pēdējais ir arī panācis, ka latviešu sabiedriskās dzīves notikumus piemin Mansfildas un apkārtnes angļu laikrakstā. Pie nodaļas darbojas arī pazīstamā deju kapella „Kaija."

Jubilejas sarīkojumu Krauna hotelā telpās atklāja nod. valdes pr. R. Aboltiņš. Runu teica DVF valdes pr-ža vietn. J. Frišvalds un nesa arī DVF valdes sveicienus. Vēl personīgi sveica DVF Derbijas nodaļas valdes pr-dis N. Bisenieks. Rakstveida sveicienus bija sūtījušas arī citas nodaļas. Koncertēja Notinghamas vīru ansamblis „Mežezers" Jāņa Lielkāja vadībā. Vakars izskanēja dejās un saviesīgā dzīvē.

ĢENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861, 118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q., 5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

I. Andrejsons, C.L.U.
41 Muircrest Drive, DON MILLS, ONT. - HI 7-4323.
Auto, uguns, garantiju, publiskās atbildības, dzīvības u. c. veida apdrošināšana.

Ontario valdības transporta ministrs Džons Jaremko dabū 2. portfeli

Sakarā ar galvenā provinces sekretāra Dr. Makkinona Fillipsa atlūgšanos no amata, Dž. Jaremko turpmāk vadīs šo departamentu. Reizē ar to Jaremko pārziņā būs arī pavalstniecības nodaļa, kas iekārtota pie provinces sekretariāta.

Jaremko ir dzimis Kanadā, bet viņa vecāki 1912. gadā no Ukrainas šeit ieceļojuši.

Viņu ievēlēja Ontario provinces parlamentā, un ilgus gadus J. bija valdības loceklis bez portfeļa. 1958. gada aprīlī viņam piešķīra transporta ministra portfeli, un tagad viņš vadis divus resorus.

Jācer, ka, pats būdams eiropiskas izcelsmes, viņš, pārzinādams pavalstniecības nodaļu, daudz vairāk izpratīs jaunieceļotāju vajadzības un būs tiem palīdzīgs.

NACIONĀLO GRUPU LOMA VĒLĒŠANĀS

Demokratisko iestādījumu pētīšanas centrs (Center for the Study of Demokratic Institutions) publicējis savu pētījumu rezultātus jautājumā, kāpēc un par ko cilvēki balso vēlēšanās. Liela loma šeit piekrīt rasei, reliģijai un nacionālitātei. Par nacionālām grupām ir teikts, ka tās, ar savu laikrakstu starpniecību, ieteicot balsot par to kandidātu, kas labvēlīgi noskaņots attiecīgai grupai vai zemei, no kuŗas šī grupa izceļojusi. Šādam ieteikumam esot liela nozīme. Kā piemērs minēts žīdu iedzīvotāju lielā loma vēlēšanās Nujorkā.

MILJONI CILVĒKU SAŅĒMUŠI BEZMAKSAS POLIO POTES

Tuvu pie 12 miljonu bezmaksas polio pošu izsniegtas Ontario iedzīvotājiem sakarā ar 1955. gada potēšanas programmu. Tas ir pasargājis 4 miljoni iedzīvotāju no saslimšanas ar polio.

Šo programmu izstrādājis un līdzekļus sagādājis Ontario Veselības departaments, kas potes ārstiem un vietējās veselības nodaļām apgādājis pilnīgi bez maksas.

Šīs akcijas rezultātā saslimšana ar polio ir ļoti samazinājusies. Bet 1959. gadā pierādījies, ka vecuma grupā no 0 — 18 g. saslimšanas gadījumi ar polio bijuši desmitreiz lielāki starp tiem, kuŗi nav potējušies.

Potēšanu pārbauda Veselības departamenta Garā vājo un bērnu aizgādības nodaļa. Jāievēro, ka gados jaunākie bērni ir vairāk apdraudēti. 1956. gada jūnijā 46 jaunekļus un jaunavas.

Ontario veselības ministrs Matthew B. Daymond (Matjūss Deimonds).

Potēšanu pārbauda Veselības departamenta Garā vājo un bērnu aizgādības nodaļa. Jāievēro, ka gados jaunākie bērni ir vairāk apdraudēti. 1956. gada jūnijā 46 jaunekļus un jaunavas.

© 31. maijā 85 gadu vecumā mirusi Jūla Apse. Apbedīta 2. jūnijā Toronto Jorkas kapsētā, latviešu nodalījumā. Izvadīšanas ceremoniju vadīja māc. A. Lūsis. Aizgājēja atstāj meitu ar ģimeni, meitu un dēlu Kanadā, dēlu ar ģimeni dzimtenē. J. Apse dzīvojusi Rīgas apkārtnē.

© Pirmā ev. - lut. draudzē Aizvesto sēru dienas dievkalpojums svētdien , 12. jūnijā, plkst. 11 no rīta Sv. Andreja baznīcā. Dziedās draudzes koris.

Jauniešu iesvēte svētdien, 3. jūlijā. Iesvētīs 20 jaunekļus un jaunavas.

© Austrumu ev. - lut. draudzē Sēru dienas dievkalpojums 19. jūnijā, plkst. 2,30 p.p. (Bramptonā 12. jūnijā). Jauniešu iesvēte 17. jūlijā, iesvētīs 11 jaunekļus un jaunavas. Dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā.

© Apbūves zemes gabalu izrenšanu „Saulainē", paredzams, varēs uzsākt nākošajā mēnesī. Zemes gabali jau ir sadalīti, un pašreiz izstrādā noteikumus, kas stāsies spēkā pēc draudzes padomes apstiprināšanas.

NIAGARA

© Niagaras latviešu skolas mācību nobeiguma un skolas absolventu izlaiduma akts notiks 12. jūnijā, plkst. 3 p. p., Sv. Jāņa baznīcas zālē, 580 Portage Rd. N. Programmā bērnu priekšnesumi. Visi tautieši mīļi aicināti.

Apsveikumi Daugavas Vanagu svētkos Kanadā

Daugavas Vanagu organizācijas 15 gada svētkos Kanadas Vanagi saņēmuši 27 rakstveida un telegrafiskus apsveikumus:

Sūtnis Kārlis Zariņš savā telegrammā raksta: „Sirsnīgi sveicu no sevis un ģimenes Kanadas Daugavas Vanagus organizācijas 15 gadu pastāvēšanā un novēlu būt modriem savas tautas dēliem un meitām."

Sūtnis Vašingtonā Dr. A. Spekke: „15 gadi ir iespaidīgs darba pōsms ikvienas organizācijas dzīvē, ja tas godam veikts, tādēļ Jūs savus svētkus varēsit svinēt ar lepnumu un gandarījumu."

Konsuls V. Tomsons no Montreālas atsūtījis šādu telegrammu: „Sveicu Daugavas Vanagus 15 gadu darba svētkos, vēlu sekmes un panākumus ciņā par Latvijas brīvības atgūšanu."

LNAK valdes pr-dis V. Upeslācis savā rakstveida apsveikumā cita starpā saka: „. . . tuvojas laiks, kad dzīve spiedīs morālos atgādinājumus apmainīt pret viriškīgu darbību. Šo gudrību un gatavību latviešu sabiedrībā visspilgtāk pārstāv mūsu bijušie cīnītāji. Tādēļ lai 15 gadu svētkos viņus pavada mūsu visu labākie novēlējumi un cerība, ka cīnītāju karogu laikā pacels mūsu jaunā paaudze."

Vēl apsveikumus piesūtījuši: **plkv. A. Silgailis** no Halifaksas, Zviedrijas Daugavas Vanagi, DV CV Informācijas daļas vaditājs J. Frišvalds, Daugavas Vanagu fonds Anglijā, DV Ingolštates Vācijā un DV Sidnejas nodaļas, Latviešu virsnieku apvienība Kanadā, Latviešu preses biedrības Kanadas kopa, Toronto latviešu tautas augstskola, Kanadas latviešu mākslinieku apvienība, Latviešu nacionālās jaunatnes apvienība, Latviešu sporta apvienība Kanadā, Toronto latviešu biedrība, Latviešu galdu jenda, Toronto latviešu sestdienas skola, Toronto korporācija kopa, DV Britu Kolumbijas nodaļa, Apspiesto tautu asamblejas vārdā V. Māsēns, Toronto austrumu draudze, Egons Treilons no Sadberijas un Imants Sakss no Klīvlendas.

Toronto latviešu biedrība savā apsveikumā raksta: „Latviešu karavīrs nekad nav bijis Valdenšteina kara kalps, bet savas tēvzemes un brīvības sargs, cīnītājs pret varmācībām un despotiju."

Bez apsveikumiem no latviešu organizācijām un atsevišķām personām savus sveicienus bija sūtījuši arī daži redzami kanadieši, parlamenta locekļi: Artūrs Malonejs, Čarls E. Ri un M. D. Mortons.

ZIEDOJIET TIEM, KAM VISVAIRĀK VAJADZĪGS

Ziedojumu vākšanas akcija **Mans ziedojums dzimtenei,** ko šogad izdara DV Toronto nodaļa, iet pilnā gaitā, un tālu nav vairs akcijas nobeiguma datums — 15. jūnijs. Daudzi ir nodevuši savu ārtavu, bet daudziem paliets garām. Šie ziedojumi galvenokārt paredzēti medikamentu sūtīšanai tautiešiem aiz dzelzs aizkara, kā arī cīņai par Latvijas brīvību.

Tautieši, būsim atsaucīgi un ziedosim cēlajam mērķim, kaut vai tikai dažus desmit centus! Tos, kam ziedojumu vācēji pagājuši garām, lūdzam savu ārtavu atsūtīt pa pastu DV Toronto nodaļai, 123 Huron St., Toronto 2-B, Ontario, Canada, — nav tālu vairs 15. jūnijs.

DV. Toronto nod. valde.

Hamiltonas latviešu b-bai jauna vadība

HLB vadība nākošajam darbības gadam. Pirmā rindā no kr.: E. Zarāne, M. Martinova un L. Matīsa. 2. r. no kr.: J. Čipāns, V. Rudzītis, pilns. sekr. M. Ķeizars, E. Kreišmanis un pilns. vad. Tērauds. Nav klāt Dr. P.Vasariņš, V. Bija un H. Vilks. Foto: E. Šules.

29. maijā notikušajā Hamiltonas latviešu biedrības gadskārtējā biedru sapulcē, kas bija apmeklēta samērā labi, valdē ievēlēja: Dr. Pāvilu Vasariņu, Vilni Biju, Vili Rudzīti, Elizabeti Zarāni un Osvaldu Berķi. Kandidātos — Jāni Martinovu. Revizijas komisijā: Robertu Kreismani, Jāni Čipānu un Hermani Vilku. Kandidātos — M. Kuncāni un H. Tēraudu. Dāmu komitejā: M. Kuncāni, M. Martinovu, L. Kalvāni, A. Vilku, E. Matīsu un E. Zarāni.

J. B.

KANADĀ

TORONTO

© Kanadas latviešu skautu un gaidu Lielā nometne no 1.—3. jūlijam notiks Rūdolfa Zariņa lauku īpašumā, pie Kannigtonas. Balvas un ziedojumi nometnei piesakāmi skautu jendas pr-kam S. Leimanim, 123 Humberside St., vai gaidu jendas pr-cei A. Mārtinsonei, 189 Quebec Ave., Toronto.

© Svētdien, 29. maijā, notika Seaton distrikta skautu vienību parāde, kuŗā piedalījās arī latviešu „Tērvetes" (19.) un „Rīgas" (72.) vien. skauti un mazskauti. Latvijas karogs skautu parādē bija redzams kā viens no pirmajiem.

© Kanadas latviešu skautu jendas mazskautu dienas šogad notiks svētdien, 12. jūnijā, Sidrabenē, kur pulcēsies latviešu skautu vienību mazskauti.

© Toronto latviešu katoļu draudzes Aizvesto piemiņas dienas dievkalpojums svētdien, 12. jūnijā, plkst. 11,30 no rīta, 89 George St., Newman kluba kapellā. Latviešu baptistu draudzē Aizvesto piemiņas dienas dievkalpojums 12. jūnijā, plkst. 3 p. p., Walmer Road, baptistu baznīcā.

© Māc. A. Lūsis piedalīsies Ontario distrikta mācītāju un draudžu pārstāvju konferencē Pembrokā. Konference ilgs no 6.—10. jūnijam.

© Ev. - lut. Sv. Jāņa draudzes Aizvesto piemiņas dienas dievkalpojums notiks otrdien, 14. jūnijā, plkst. 8 vakarā, Trīsvienības baznīcā. Soliste Mirjama Bērziņa (mecosoprāns).

© Ev. - lut. Sv. Jāņa draudzes jauniešu iesvēte 10. jūlijā, plkst. 2 p.p., Deer Park United Church (St. Clair - Avenue Rd.). Iesvētīs 46 jaunekļus un jaunavas.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskriptus neuzglabās, bet uz vēlēšanos sūtīs atpakaļ, ja būs pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai iniciāļiem paraktītajos rakstos izteiktās domas var arī neatbilst redakcijas viedoklim.

CHRUŠČEVS U

Tie, kas pazist komūnismu un tā ciņas metodes, par Parizes konferences sabrukumu nebija neko sevišķi pārsteigti. Churščeva „miera" propaganda bija aizgājusi par daudz tālu — ļaudis daudzās pasaules malās patiešām jau sāka ticēt „cetru lielo" miermīlībai un sarkanā diktātora miera eņģeļa misijai. Bet šādai pārliecībai iesakņojoties, komūnisma pasaules iekarošanas mašīnai jau sāka pietrūkt tvaika, un sarkano kustība bija nonākusi visai bīstamā strupceļā. Pasaulei bija jāpierāda,ka Kremlis tiešām vēlas īstu mieru, bet, lūk, tie tur — Baltajā Namā un Pentagonā — vojas uzbruku dījums ar am lidmašīnu Ch vērtīgāks pat „Skaldi un komūnistu i Iepriekšējā, g saimnieks vie ca pie visai r ņas — ka šī prātīgi stāv p ārpolitiku, se tiem. Līdzīgi čevs vēroja tieksmēs ar jāizspēlē kaut šo vienprātību padomju pav Parizes konfe izmantojot k nas katastrof viba komūnis jā politikā.

„Ģeniālais devās tikai valdības uz rās, bet Čur dās tomēr ti tās piekāpšu stu prezident lielās opozici mokratu nom lajs Stīvenson ferences sabr pie tā vainig ers. Franču sigemt" lidz reizes vēlēšan didāts pat iz stim faktiski dus nav ista visu so laiku cis Vācijas k Berlines jau jiem vajadzē prezidenta v nas ārpolitik maiņas . . .

Ar to Stīv vēl nav zaud ASV prezide ja uzvaras apsolīts visn portfelis, ir s viņš būtu ta kuru Churš ties. Līdz ar demokratū Rūzvelta un tradīcijas" — atkal kādas

Bet vai „ dodot sarka un Trūmens ko panāca — Gluži otr ja komūnis ka tas tagad pasaules ka par ārkārtī vās pasaule Rietumu civ

Savā Berl patelcis, ka sarunās ar dīsies no ār sākumu, ka vēlēts jaun das tad ir publikāņu k zējais vicep daudz nīkn nieks nekā Chruščevs l neapmierinī vairākkārtīg nās, atzīstot vienu no g dītājiem, ka savā gūstā".

Tātad — cerības ir t dāta uzvar dzes ir Ken košo ASV a uzvaras gad Stīvensonu. Prezidenta valsts aizs var saprast pretkomūnis un gatavoš lie" vienbals ra nozieguma prāvas laikā pamata soc varas vīrus nistru Spēri nāšanas mi vispār drošināt no ja šādu nozieg kuma karu, iznīcināt vi saulītad šo na gan nek juridiskā. n nav vis nos nāma. Pa ir apzīmēju tādā gadīj būtu jāsauc binieki, kas sagaidāmu priekš ieju — ar nolūk vai vismaz

ASV prez tiski kļuvis galveno mil vēstures no kusi ārkārt — atbildību civilizācijes

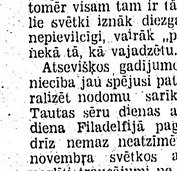

LIETAS, KAS IET PĀRI MĒRAM

Filadelfietis ar pilnu sirdi mums raksta:

Ikvienam sabiedriskam darbiniekam zināms, ka reizēm izdodas visām grūtībām un visiem traucējumiem tikt pāri, ja tos nelieka redzam, bet reizēm tie sabiezinās un sakāpj tik augstu, ka ict katram mērum pāri, un tad tos vairs nevar neredzēt un neizklīdināt, ja negrib, ka viss sabiedriskais un kultūrālais darbs sagrūst. Tas tā pašreiz atgadījies ari Filadelfijas latviešu trimdinieku kolonijā. Jāpiebilst, ka šejienes sabiedrībā jau kopš gadiem valda uzskats, ka Filadelfijas kolonija latviešu trimdas vēsturē īpaši iezīmēsies gan ar atsevišķu personu, gan veselu sabiedrības slāņu divainiem uzskatiem, un sakarā ar to neciļu uzvedību un jaunu tieksmi kaitēt, kur un kā vien var mūsu kultūras dzīves plūsmai. Tā te jau kopš pāris gadiem izvērtusies par „tradīciju", ka katru reizi, kad jāatzīmē tautas likteņgaitu izcilākie brīži, kā Latvijas neatkarības pasludināšana un Tautas sēru diena, rīkotājiem jāsaduras ar tik nejauku pretestību un tik negantu paļāšanas un ņaudēšanas neticumu, ka no iecerēti iespējamā spožuma un svinīguma maz ko izdodas istenot.

Zināmas personas nekautrējas pelt un pulgot katru mūsu izciliko personību, pirmām kārtām jau Latvijas sūtni ASV, ALA's priekšsēdi, Komitejas Latvijas brīvībai priekšsēdi un pārējos šīs komitejas locekļus. Vai ar to paļātāji pilda kādu „augstākas varas" uzdevumu, var tikai nojaust, jo mums pašiem nav savas „atgaiņāšanās" iestādes. Sekas tomēr visam tam ir tādas, ka ļielie sveiki iznāk diezgan bāli un nepievilcīgi, valrāk „pro forma", nekā tā, kā vajadzētu.

Atsevišķos gadījumos šī kaitnieciba jau spējusi pat pilnīgi paralizēt nodomu sarīkot kopīgu Tautas sēru dienas aktu, un šī diena Filadelfijā pagājusi gandrīz nemaz neatzīmēta, bet 18. novembra svētkos atgadījušies negliti traucējumi ne vienu vien reizi.

Tā arī šai vasarā, tuvojoties Tautas sēru dienai, necilās izdarības jau virmo gaisā un saindē ne vienu vien cītādi tīri godīgu un apzinīgu trimdinieku.

Sekas? Ir jau liels jautājums, vai Filadelfijā vispār šogad vairs varēs Tautas sēru dienu atzīmēt. Zināmi jaudis tik to vien pašreiz daudzina, ne vien dzertuvēs un privātās viesībās, bet pat pilnīgi atklāti, kā: „Priekš kam tādas sēru diena jāriko? Ja kāds grib bēdāties, lai iet uz baznīcu un izraudas. Tur tādiem sērotājiem istā vieta . . . Aizveda ģimenes locekļus, radus un draugus? Kāpēc mani neaizveda? Laikam bija iemesls, par ko aizveda? Kāpēc man par tiem jāsēro? Cik nav aizvestu. Man pašam savu bēdu gana . . . Tautas gods? Tautas lepnums? Jāsmejas. Kad tik man vēders pilns, ko vairāk . . ." Šādi zaimojoši izsaucieni pašreiz pārāk bieži dzirdami Filadelfijas kolonijā. Tas jau nebūtu nekas, ja šiem ģeķigajiem uzskatiem nepiesliets un tos neatbalstītu tie, kuŗiem, pēc viņu agrākās ievirzes spriežot, vajadzētu pret nebūšanām nostāties ar „pilnu krūti" un tās apkarot un izskaust. Diemžēl, tas tā nav visur un vienmēr.

Tagad pat Tautas sēru dienas sarīkojums jau pie darvim. Rīkotāji — Filadelfijas latviešu organizāciju un draudžu centrs — pirms dažām nedēļām, pārliecībā, ka viss kārtībā, izlaida ziņu, ka telpas un mākslinieciskā daļa jau izkārtota. Par to zinots arī laikrakstos. Bet 29. maija sēdē atklājies, ka telpās paredzētajā dienā aizņemtas un koris nedzied. Ko nu? Tik īsā laikā trimdas apstākļos nav iespējams sameklēt ne jaunas telpas, ne arī pieaicināt citus māksliniekus jauna veida programmai. Kas te vainojams, būtībā nav svarīgi. Svarīgi, ka mūsu trimdas saimē kaitniecības gājieni dažreiz spēj nomākt pat tik cildenu kopdarbības pasākumu, kā Tautas sēru dienas sarīkojumu Filadelfijā.

Diemžēl, šī nav ne pirmā, ne pēdējā reize, kad no Filadelfijas nāk līdzīgas vēstis. Taču laikam dūmi nav bez uguns . . . Un tie daudziem kož acīs.

GENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861,
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.,
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

A. Andrejsons, C.L.U.
41 Muircrest Drive,
DON MILLS, ONT. - HI 7-4323.
Auto, uguns, garantiju, publiskās atbildības, dzīvības u. c. veida apdrošināšana.

Ontario valdības transporta ministrs Džons Jaremko dabū 2. portfeli

Sakarā ar galvenā provinces sekretāra Dr. Makkinona Fillipsa atlūgšanos no amata, Dž. Jaremko turpmāk vadīs šo departamentu. Reizē ar to Jaremko pārziņā būs arī pavalstniecības nodaļa, kas iekārtota pie provinces sekretariāta.

Jaremko ir dzimis Kanadā, bet viņa vecāki 1912. gadā no Ukrainas šeit ieceļojuši.

Viņu ievēlēja Ontario provinces parlamentā, un ilgus gadus viņš bija valdības loceklis bez portfeļa. 1958. gada aprīlī viņam piešķīra transporta ministra portfeli, un tagad viņš vadīs divus resorus.

Jācer, ka, pats būdams eiropeiskas izcelsmes, viņš, pārzinādams pavalstniecības nodaļu, daudz vairāk izpratīs jaunieceļotāju vajadzības un būs tiem pakalpīdzīgs.

NACIONĀLO GRUPU LOMA VĒLĒŠANĀS

Demokrātisko iestādījumu pētīšanas centrs (Center for the Study of Democratic Institutions) publicējis savu pētījumu rezultātus jautājumā, kāpēc un par kō cilvēki balso vēlēšanās. Īpaša loma šeit piekrīt rasei, reliģijai un nacionālitātei. Par nacionālām grupām ir teikts, ka tās, ar savu laikrakstu starpniecību, ieteicot balsot par to kandidātu, kas labvēlīgi noskaņots attiecīgai grupai vai zemei, no kuras šī grupa izceļojusi. Šādam ieteikumam esot liela nozīme. Kā piemērs minēts žīdu iedzīvotāju lielā loma vēlēšanās Nujorkā.

ĀŅEMUŠI BEZMAKSAS POTES

Ontario veselības ministrs Matthew B. Daymond (Matjūss Deimonds).

Ja ties, jūs jau būsit pasargāti no ko saslimšanas.

Par potēšanos un cita veida paskaidrojumus sniedz Ontario Veselības departamenta veselības informācijas nodaļā. Pieprasot paskaidrojumus, jāraksta: Division of Health Information, Department of Health Parliament Buildings, Toronto.

Paskaidrojums

Pag. trešdienas „L.A." numurā, atreferējumā par Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas gimnazijas izlaiduma aktu papildināms: Jo sevišķi patika Sarmas Kaļiņas deklamētā „Varoņa sirds" un īpašas grāmatu veltes — saņēma abiturientu klases sekmīgākie audzēkņi: Zigrīda Zichmane (ieguvusi 100 punktu), Ināra Bērziņa (99 p.), un Juris Dreifelds ((99 p.).

Manuskriptus saīsināt, neuzglabās, bet uz vēlēšanos sūtīs atpakaļ pastmarka.

Redakcijas paraktītajos rakstos izteiktās domas ne vienmēr sakrīt ar redakcijas viedokļiem.

CHRUŠČEVS UN ASV VĒLĒŠANAS

Tie, kas pazīst komūnismu un tā ciņas metodes, par Parīzes konferences sabrukumu nebija neko sevišķi pārsteigti. Hruščeva „miera" propaganda bija aizgājusi par daudz tālu — ļaudis daudzās pasaules malās patiešām jau sāka ticēt „cetru lielo" miermīlībai un sarkanā diktātora miera eņģeļa misijai. Bet šādai pārliecībai iesakņojoties, komūnisma pasaules iekarošanas mašīnai jau sāka pietrūkt tvaika, un sarkano kustība bija nonākusi visai bīstamā strupceļā. Pasaulei bija jāpierāda, ka Kremlis tiešām vēlas īstu mieru, bet, lūk, tie tur — Baltajā Namā un Pentagonā — tie nemitīgi gatavojas uzbrukumam. Nelaimes gadījums ar amerikāņu izlūkošanas lidmašīnu Chruščeva spēlē bija vērtīgāks par trumpa dūzi ... „Skaldi un valdi" — ir kļuvusi komūnistu iemīļotākā metode. Iepriekšējā gadā, kad Kremļa saimnieks viesojās ASV, viņš nāca pie visai nesapriecinošas atziņas — ka šī tauta visumā vienprātīgi stāv par sava prezidenta ārpolitiku, sevišķi pret komūnistiem. Līdzīgu vienprātību Chruščevs vēroja arī Sav. Valstu attiecsmēs ar sabiedrotiem. Bija jāizspēlē kaut kas ārkārtīgs, lai šo vienprātību satricinātu; un padomju pavēlniekam likās, ka Parīzes konferences izjaukšana, izmantojot kā ieganstu lidmašīnas katastrofu, ir vislielākā izdevība komūnistu pēdējo gadu ārējā politikā.

„Ģeniālais manevrs" tomēr izdevās tikai daļēji. Sabiedroto valdības uz šo maksķeri neuzķērās, bet Chruščeva ēsma izrādās tomēr tik vilinoša, ka pie tās pieķērušies vairāki Sav. Valstu prezidenta amata tikotāji — lielās opozicijas pantijas. — demokratu nometnē. Tā, piem., Edlajs Stivensons, novērtējot konferences sabrukšanu, izteicies, ka pie tā vainīgs esot arī Eizenhauers. Franču laikraksta „Intransigeant" līdzstrādniekam šis, 2 reizes vēlēšanās izkritušais kandidāts pat izteicies, kā „Sav.Valstim faktiski jau veselus 10 gadus nav īsta ārlietu ministra, un visu šo laiku tās politiku noteicis Vācijas kanclers Adenauers. Berlīnes jautājumā sabiedrotajiem vajadzēja piekāpties. Pēc prezidenta vēlēšanām Vašingtonas ārpolitikā notiks lielas pārmaiņas ..."

Ar to Stivensons, kas arvien vēl nav zaudējis ceribas kļūt par ASV prezidentu un kam Kenedija uzvaras gadījumā savukārt apsolīts vismaz ārlietu ministra portfelis, ir skaidri pateicis, ka viņš būtu tas „īstais virs", ar kuru Chruščevs varētu saprasties. Līdz ar to tiktu atjaunotas demokratu „lielo prezidentu" — Rūzvelta un Trūmena „slavenās tradicijas" — dotas komūnistiem atkal kādas jaunas koncesijas.

Bet vai „lielais" Rūzvelts, atdodot sarkanajiem pusi Eiropas un Trūmens — visu Ķīnu, kaut ko panāca pasaules miera labā? — Gluži otrādi — tie nostiprināja komūnismu tādos apmēros, ka tas tagad — 15 gadus pēc 2. pasaules kara beigām — kļuvis par ārkārtīgi bīstamu visas brīvās pasaules apdraudētāju un Rietumu civilizācijas kapraci ...

Savā Berlīnes runā Chruščevs pateicis, ka virsotņu konferenču sarunās ar Rietumiem viņš ielaidīsies ne ātrāk par nākošā gada sākumu, kad Sav. Valstīs būs ievēlēts jauns prezidents. Bet kādas tad ir viņa izredzes? — Republikāņu kandidāts — pašreizējais viceprezidents Niksons ir daudz niknāks komūnistu pretinieks nekā Eizenhauers. To arī Chruščevs ļoti labi apzinās un neapmierinātību ar Niksonu jau vairākkārtīgi izteicis savās runās, atzīstot viceprezidentu par vienu no galvenajiem „kara kūdītājiem, kas turot Eizenhaueru savā gūstā" ...

Tātad — Chruščeva vienīgās ceribas ir uz demokratu kandidāta uzvaru. Te vislielākās izredzes ir Kenedijam, kurš par nākošo ASV ārlietu ministru savas uzvaras gadījumā jau izraudzījis Stivensonu. Par to ir arī vislabākās Chruščeva atsauksmes.

Prezidenta Eizenhauera rīcība valsts aizsardzības jautājumos var saprast un atbalstīt ikviens pretkomūnists. Uzbrukuma karu un gatavošanos uz to „četri lielie" vienbalsīgi deklarēja par „kara noziegumu" jau Nirnbergas prāvas laikā un uz šī atzinuma pamata sodīja pat tādus vācu varas vīrus kā bruņošanās ministru Spēru un jaunatnes audzināšanas ministru Širachu. Ja nu vispār drošī zināms, kā komūnisti no jauna gatavojas izdarīt šādu noziegumu — uzsākt uzbrukuma karu, kas pie tam draud iznīcināt visu brīvo Rietumu pasauli, tad šo uzbrukumu novēršana gan nekādā gadījumā, ne no juridiskā, nedz morālā viedokļa nav vis nosodāma, bet gan cildināma. Pavisam nepiemērots tai ir apzīmējums „spiegošana", jo tādā gadījumā par spiegiem būtu jāsauc arī tie policijas darbinieki, kas, uzzinājuši par kādu sagaidāmu smagu noziegumu, iepriekš iejaucas notikumu gaitā — ar nolūku noziegumu novērst, vai vismaz mazināt tā sekas.

ASV prezidentam, kas automatiski kļuvis par Brīvās pasaules galveno militāro spēku vadītāju, vēstures notikumu gaita ir uzlikusi ārkārtīgi smagu uzdevumu — atbildību par visas Rietumu civilizācijas likteni. Eizenhauers, attaisnojot gaisa izlūkošanu virs padomju territorijas, izteicies, ka viņš nevēloties piedzīvot „Otro Pērl - Harboru", kas kļuvusi par simbolu ikvienai traģiskai nolaidībai valsts aizsardzības jautājumos. Tomēr, salīdzinājums ir nesamērīgs: ja pirmajā „Perl - Harborā" 1941. gada decembrī aizgāja bojā „tikai" 3.000 amerikāņu karavīru dzīvības, tad „Otrā Perl - Harborā", ja tāda nāks, bojā aizies vismaz 3 miljoni cilvēku ... Bez tam — „Pirmā Perl-Harbora" gan deva smagu triecienu ASV jūras spēkiem, tomēr tā vēl nebūt neizšķīra kara likteni. Turpretim „Otrā Perl - Harbora" var sastriekt brīvās pasaules spēkus jau dažās stundās ... Ja tas notiks, vēlākā pasaules vēsture vēl gadu tūkstošus skandinās, ka, lūk, Savienotās Valstis, kuru rokās atradās visas toreiz brīvās pasaules likteņi, nebija pietiekami modras un „nogulēja lielo ļikteņīgo stundu ..."

Vai šādu reālitāšu priekšā neizliekas smieklīga, sīkumaina, nestabildīga un pat noziedzīga prezidenta amata tikotāju ierosinātā apsūdzība resp. Senāta komisijas izmeklēšana par „spiegošanu" un „Padomju territorijas aizkaršanu" ar Eizenhauera vadītiem ASV bruņotiem spēkiem?

Chruščevs, kurš pats uztur ap 100.000 algotu spiegu un aģentu brīvajā pasaulē, kas tiem izmaksā ap 1 miljardu dolaru gadā, tagad tiešām var priecāties, ka amerikāņu pašu mājās radusies politika, kas šīs lielvalsts kuģi neapzinīgi grib vadīt jaunās „Perl - Harboras" virzienā.

Tomēr, lielajā kņadā, kas radusies ap „spiegu lietas" izmeklēšanu Vašingtonā, gala vārdu šī gada novembrī pateiks tikai pati amerikāņu tauta. Pie tam stipri jāšaubās, vai savas valsts likteņa vadību tā vēlēsies uzticēt „prezidentam no komūnistu žēlastības", un vai vispār tā sauks pie valsts varas atpakaļ Teheranas, Jaltas un Potsdamas tradiciju atjaunotājus ...

Alberts Kalniņš

LIETAS, KAS IET PĀRI MĒRAM

Filadelfietis ar pilnu sirdi mums raksta:

Ikvienam sabiedriskam darbiniekam zināms, ka reizēm izdodas visām grūtībām un visiem traucējumiem tikt pāri, ja tos neliekas redzam, bet reizēm tie sabiezinās un sakāpj tik augstu, ka iet katram mēram pāri, un tad tos vairs nevar neredzēt un neizklīdināt, ja negrib, ka viss sabiedriskais un kultūrālais darbs sagrūst. Tas tā pašreiz atgadījies arī Filadelfijas latviešu trimdinieku kolonijā. Jāpiebilst, ka šejienes sabiedrībā jau kopš gadiem valda uzskats, ka Filadelfijas kolonija latviešu trimdas vēsturē īpaši iezīmēsies gan ar atsevišķu personu, gan veselu sabiedrības slāņu divainiem uzskatiem, un sakarā ar to necilu uzvedību un jaunu tieksmi kaitēt, kur un kā vien var mūsu kultūras dzīves plūsmai. Tā te jau kopš pāris gadiem izvērtusies par „tradiciju", ka katru reizi, kad jāatzīmē tautās liktengaitu izcilākie brīži, kā Latvijas neatkarības pasludināšana un Tautas sēru diena, rikotājiem jāsaduras ar tik riejauku pretestību un tik negantu paļāšanas un ķengāšanas netikumu, ka no iecerēti iespējamā spožuma un svinīguma maz ko izdodas īstenot.

Zināmas personas nekautrējas pelt un pulgot katru mūsu izcilāko personību, pirmām kārtām jau Latvijas sūtni ASV, ALA's priekšsēdi, Komitejas Latvijas brīvībai priekšsēdi un pārējos šīs komitejas locekļus. Vai ar to paļātāji pilda kādu „augstākas varas" uzdevumu, var tikai nojaust, jo mums pašiem nav savas „atgaiņāšanās" iestādes. Sekas tomēr visam tam ir tādas, ka lielie svētki iznāk diezgan bāli un nepievilcīgi, vairāk „pro forma", nekā tā, kā vajadzētu.

Atsevišķos gadījumos šī kaitniecība jau spējusi pat pilnīgi paralizēt nodomu sarikot kopīgu Tautas sēru dienas aktu, un šī diena Filadelfijā pagājusi gandrīz nemaz neatzīmēta, bet 18. novembra svētkos atgadījušies negliti traucējumi ne vienu vien reizi.

Tā arī šai vasarā, tuvojoties Tautas sēru dienai, necilās izdarības jau virmo gaisā un saindē ne vienu vien citādi tīri godīgu un apzinīgu trimdinieku.

Sekas? Ir jau liels jautājums, vai Filadelfijā vispār šogad vairs varēs Tautas sēru dienu atzīmēt. Zināmi jaudis tik to vien pašreiz daudzina, ne vien dzertuvēs un privātās viesībās, bet pat pilnīgi atklāti, kā: „Prieks kam tāda sēru diena jāriko? Ja kāds grib bēdāties, lai iet uz baznīcu un izraudas. Tur tādiem sērotājiem īstā vieta ... Aizveda ģimenes locekļus, radus un draugus? Kāpēc mani neaizveda? Laikam bija iemesls, par ko aizveda? Kāpēc man par tiem jāsēro? Cik nav aizvestu. Man pašam savu bēdu gana ... Tautas gods? Tautas lepnums? Jāsmejas. Kad tik man vēders pilns, ko vairāk ..." Šādi zaimojoši izsaucieni pašreiz pārāk bieži dzirdami Filadelfijas kolonijā. Tas jau nebūtu nekas, ja šiem ģeķigajiem uzskatiem nepieslietos un tos neatbalstītu tie, kuriem, pēc viņu agrākās ievirzes spriežot, vajadzētu pret, nebūšanām nostāties ar „pilnu krūti" un tās apkarot un izskaust. Diemžēl, tas tā nav visur un vienmēr.

Tagad pat. Tautas sēru dienas sarikojums jau pie durvīm. Rīkotāji — Filadelfijas latviešu organizāciju un draudžu centrs — pirms dažām nedēļām, pārliecībā, ka viss kārtībā, izlaida ziņu, ka telpas un mākslinieciskā daļa jau izkārtota. Par to ziņots arī laikrakstos. Bet 29. maija sēdē atklājies, ka telpas paredzētajā dienā aizņemtas un koris nedzied. Ko nu? Tik īsā laikā trimdas apstākļos nav iespējams sameklēt ne jaunas telpas, ne arī pieaicināt citus mākslinieķus jauna veida programmai. Kas te vainojams, būtībā nav svarīgi. Svarīgi, ka mūsu trimdas saimē kaitnieciības gājieni dažreiz spēj nomākt pat tik cildenu kopdarbības pasākumu, kā Tautas sēru dienas sarīkojumu Filadelfijā.

Diemžēl, šī nav ne pirmā, ne pēdējā reize, kad no Filadelfijas nāk līdzīgas vēstis. Tačū laikam dūmi nav bez uguns ... Un tie daudziem kož acis.

LATVIEŠU SESTDIENAS SKOLAS MINEAPOLĒ IZLAIDUMS

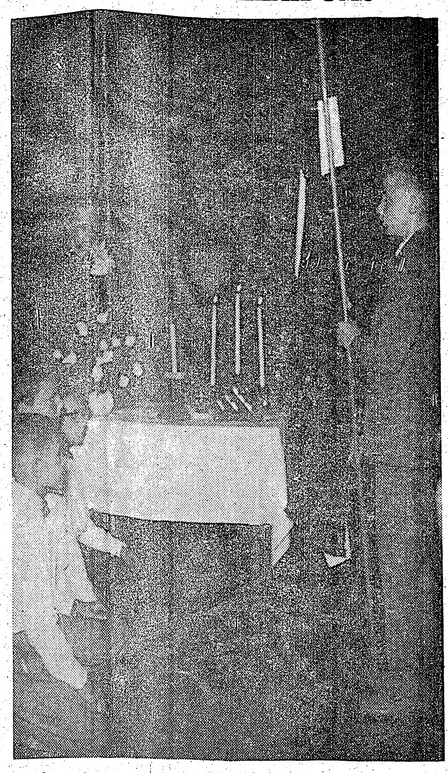

Mineapoles un St. Paula latviešu ev.-lut. draudzes Svētdienas skolas 8. grupas pārstāvis Andrejs Langins nodod Latvijas karogu 7. grupai. Aizmugurē pie galda skolas pārzine Valerija Langina.

Katra jauna pavasara ziedoņa mēnesī ASV latviešu trimdas pagastos mūsu draudžu un citu organizāciju latviešu skolas atskatās uz savu iepriekšējo darbības gadu, rīkojot skolas mācību gada nobeiguma aktus un izlaiduma svētbrīžus. Cik liels un svētīgs ir latviešu skolu darbs trimdā, to varbūt apzināsies tikai tie, kas ne vien paši sūta savus bērnus latviešu trimdas skolā, bet kas arī dzīvojuši līdz šim vēl daudz par zemu novērtētām latviešu skolas darbam.

Šāds skaists un svinīgs brīdis 29. maijā bija arī Mineapoles latviešu pagastā, noslēdzot skolas mācības gadu. Mineapoles un St. Paula latviešu ev.-lut. draudzes Svētdienas skolas izlaiduma akta svinības iesākās ar dievkalpojumu draudzes dievnamā. Dievkalpojumu vadīja draudzes mācītājs Pēteris Langins. Dievnams bija krāšņi dekorēts ar meijām un baltām rozēm uz altāra. Visi 114 svētdienas skolas skolēni ar saviem skolotājiem klusu un cēlu soli skaistā rindā kopā iesoļoja dievnamā, gājiena priekšgalā nesot skolai dāvināto Latvijas karogu. Pie karoga stāvēja skolēnu goda sardze, un to iesvētīja māc. P. Langins. Tēlnieks Miķelis Geistauts karogam darīnājis sidraba plāksni ar ierakstu „Augsim Dievam un tēvzemei."

Dievkalpojumam sekoja izlaiduma laicīgais akts draudzes nama lielajā zālē. Svētdienas skolas pārzine Valerija Langina teica uzrunu un vadīja karoga nodošanu 7. klases audzēkņiem. Skolu beigušos un izlaiduma akta dalībniekus sirsnīgiem vārdiem sveica draudzes priekšnieks R. Miķelsons. Pēc tam sekoja liecību un balvu izsniegšana. Reizē ar liecību svētdienas skolu beigušie saņēma arī draudzes mācītāja P. Langina veltī — Jauno Derību, bet skolas pārzine V. Langina dāvināja katram Latvijas karoga standartiņu. Tāpat skolu beigušie saņēma arī skaistas grāmatu veltes no latviešu organizācijām, audzinātājiem un bērnu vecākiem. Pēc tam sekoja 8. un 7. klases audzēkņu pārstāvju, 8. klases audzinātājas un skolēnu vecāku pārstāvju uzrunas. Bija arī apsveikumi un ziedu veltes. Izlaiduma aktu noslēdza 7. klases audzēkņa J. Zemjāņa vijoles solo.— Mineapoles un St. Paula latviešu ev.-lut. draudzes Svētdienas skolu šogad beidza 18 audzēkņi: Anna Baķūze, Anna Cerpa, Ruta Dombrovska, Juris Gulbis, Ilze Kandersone, Saulcerite Langina, Andrejs Langins, Edvins Miglonis, Līga Mārtinsone, Rudīte Pelēce, Jānis Plēsums, Ilga Ozola, Ilze Sinka, Māra Saulīte, Rita Šulce, Viesturs Vidiņš, Brigita Žagara un Haralds Žagars. Izlaiduma aktam sekoja teātra izrāde, uzvedot Mirdzas Timmas viencēlienu „Zelta atstēdziņa." Svētdienas skolas latviešu valodas studiju grupas un skolas audzēkņu izpildījumā. Ludziņas iestudējumu bija sagatavojusi latviešu valodas studijas vadītāja Alvīne Pērkone. Režiju vadīja E. Šulcs. Deborācijas gleznojuši V. Lānis un J. Skujiņš. Apgaismošanas darbus kārtoja A. Bērziņš. Svētdienas skolas izlaiduma aktam un lugas izrādei sekoja kopīgs azaids. Kā dievkalpojums baznīcā, tā arī izlaiduma svinības bija kupli apmeklētas un noritēja svinīgā pacilātībā.

E. T.

Savienotās VALSTIS

KALAMAZŪ

Latviešu biedrības rīkotais protesta akts pret Latvijas nospiešanu nebrīvībā pirms 20 gadiem un 14. jūnijā Aizvesto sēru akts notiks svētdien, 12. jūnijā, plkst. 6.00 p.p. Kalamazū kolledžas Stetson kapellā, 1200 Academy ielā. Referents būs prāv. N. Trepša. Mūzikālā daļa piedalīsies V. Stokmane, soprāns, un D. Kalnāja — klavieru pavadījumi. Ieeja pret ziedojumiem, atlikums Sibirijā izsūtītajiem.

Indiānāpoles dziesmu svētkiem ieejas biļetes iespējams iegādāties V. Miķelsona grāmatnīcā.

Latviešu skola, mācības gadu beidzot, saņēmusi no grāmatu izdevēja E. Dobeļa — 31 eks. dažādu grāmatu un tieši no grāmatu autoriem Dr. A. Karpa un A. Blāķa veltījumus skolas bibliotēkai ar pašrocīgiem ierakstiem. Kalamazū Jaunatnes kopa bibliotēkai dāvinājusi — 2 eks. jaunās J. Širmaņa grāmatas.

DV viru koris (diriģ. J. Zuika) 29. maijā piedalījās Kanadas DV dienās viru koru kopkoncertā.

Jāņu dienas un Līgo svētku svinēšanu Latviešu biedrība rīko 25. jūnijā, plkst. 8,00 vakarā jaunajā Stāgu saimniecības ielejā.

B.

BAFALO (N. Y.)

Latviešu kluba valde šinīs dienās saņēmusi vēstuli no pilsētas vecākā Mr. Seditas, tanī viņš lūdz kluba valdi sūtīt savu pārstāvi uz kopēju sanāksmi, kas notiks tūvākā laikā, sakarā ar prezidenta Eizenhauera izsludināto „Apspiesto tautu nedēļu." Garākā rakstā pilsētas galva paskaidro, ka jau ilgāku laiku ir bijis domāts Bafalo dibināt komiteju, kurā būtu pārstāvji no visām valstīm aiz dzelzs priekškara. Tās galvenais mērķis būtu dažāda veida ciņa ar komūnismu: pretkomūnistiskas demonstrācijas, propagandas literatūras izdošana, tāpat nealzmirstot arī kulturālus mērķus — rīkojot izstādes, koncertus, — iepazīstinot amerikāņu sabiedrību ar šo zemju mākslu, tautu tērpiem un īpatnējām parazām. Rakstā viņš pasvītro, ka vienīgi ASV ir ieinteresētas apvienot visus pilsoņus, bez reliģijas, kārtu un tautību izšķirības, kalpojot saviem ideāliem par cilvēces labāku nākotni — pasargājot to no komūnisma tirannijas.

Valde, atbildot ar vēstuli Mr. Seditam, pateicās par viņa parādīto laipnību un uzticību latviešu kopai, apņemoties darīt visu, kas mūsu spēkos, lai šos mērķus sasniegtu.

Uz 50 mūža gadiem maija vidu atskatījās ev.-lut. draudzes dāmu komitejas priekšniece M. Vēciņa. Sakarā ar šo notikumu jubilāre no Sirakūzu draudzes saņēma duci krāšņu rožu, no Bafalo dāmu komitejas valdes kristāla trauku, bet no mūža drauga māc. J. Vējiņa — klēpī baltu rožu. Jubilāre cēlusies no turīgas dzirnavu īpašnieku ģimenes, — tālab bieži vien tuvākā draugu sabiedrībā viņai par godu tiek dziedāta „Meldermeitiņa".

Katoļu kopas rīkotais koncerts varoņu piemiņas dienas gaŗajā nedēļas nogalē, par spīti tam, ka daudzi tautieši bija izbraukuši, tomēr izdevies labi, un apmeklētāju bijis ap 75. Intervējot vairākus respektējamus klausītājus par jauno solisti Antoninu Vaivodi, gandrīz visi bija vienās domās, ka tā gan samērā labi dziedājusi operu ārijas, bet ne sevišķi labi padevušās latviešu dziesmas. Tāpat lielā kontrastā bijis dziedones krāsainais vakara tērps ar pianistu sporta žaketē. Māksliniece saņēma krāšņus ziedus un aplausus.

Ev.-lut. draudzes iesvētīšanas dievkalpojums 29. maijā, ko vadīja māc. J. Vejiņš, bija labi apmeklēts. Liekas, ka sakarā ar gaŗo „Memorial" dienas nedēļas nogali divas trešdaļas dievlūdzēju bija viesi, jo lielākā daļa draudzes locekļu bija kaut kur izbraukuši. Iesvētīja divas jaunavas — Silviju Ūdri un Rasmu Maisiņu. Abas meitas 2. pasaules karalaikā zaudējušas tēvus, taču par spīti tam studē Bafalo universitātē.

E. Gaigala.

ROČESTERĀ (N. Y.)

Zeltkāznieku Kārļa un Amildas Aizstrautu kopdzīves posma atcerē ar kupliu suminātāju pulku draudzes māc. T. Ziraks cildināja gavilnieku dziļi latvisko ģimeni un sirds bagātību, kas pulsējusi viņu gaŗajā dzīves gaitā. Sirsnīgā noskaņā, kuplu dziesmu kamolu ritinot, pagāja vairākas stundas. Gavilnieki saņēma daudz dāvanu un apsveikumu gan no vietējiem tautiešiem, gan arī no Latvijas, Francijas un Austrijas.

Fingerlekas apgabala rīkotajā gleznieciības, skulptūras, keramikas un dekorātīvās mākslas darbu izstādē 28 godalgoto dalībnieku skaitā ir arī Ročesteras technoloģijas institūta stipendiāts Arnis Sarma. Viņa dotumus atzinīgi novērtē kā izstādes apmeklētāji, tā raksti vietējā presē.

Alberts Sprogis, strādādams par tehnisko zīmētāju Pfaudler Permutit Co, ar teicamām sekmēm beidzis Technoloģijas institūta 2-gadīgo kursu mašīnu konstrukcijā.

Sēru dienas dievkalpojums aizvesto piemiņai šogad notiks otrdien, 14. jūnijā, pl. 8 vakarā Miera draudzes baznīcā, Mt. Vernon un Caroline ielu stūrī. Jaunatnes iesvētes dievkalpojums 26. jūlijā.

LATVIETĪBAS LABAD

JAUNATNE MĀCĀS LATVIEŠU VALODU NEKLĀTIENES KURSĀ

Mūsu dārgākais nepazudis, ja rātūras un citu mākslas dzīves paši to kopsim un saglabāsim. Arī svešumā mēs paliksim latvieši un saglabāsim mūsu valodu — to apliecina mūsu jaunatnes rosme un interese par visu latvisko. Viscilākais jaunatnes piemērs, ko tā pati iecerēja un kas tagad ar mācības spēku palīdzību īstenojas, ir Latviešu valodas neklātienes kursa noorganizēšana, kas darbojas ar labām sekmēm kopš pagājušā gada rudens.

Pēc kursa vadītājas Dr. V. Rūķes - Draviņas informācijas visi kursanti uzrāda pietiekamu interesi latviešu valodas pilnīgai apgūšanai. Arī sekmes neklātienes ceļā vērojamas labas. Maijā pirmai kursantei esot izsūtīta kursa desmitā, t. i. pēdējā lekcija. Kursante, čaklī mācoties, kursu izņēmusi gandrīz pusgada laikā. Reizē ar pēdējo lekciju izsūtīti arī skaņu lentā uzņemtie izlokšņu teksti. Tādējādi kursanti paši mājās var apgūt latviešu valodas izlokšņu īpatības. Ar to pirmā kursante var apliecināt jaunā pasākuma nākotni, jo tas attaisno uz to liktās ceribas. Par neklātienes kursa beigšanu ELJA vadības uzdevumā kursa vaditāja izsniegs beigšanas apliecības ar zināšanu kvalificējumu — ar „loti labām" vai „labām sekmēm". Ja arī liecibai par sevi šajā gadījumā nav liela vērtība — svarīgais ir latviešu valodas zināšanas —, tomēr tā būs apzīmēta latviešu jaunieša lepnums, ka tas, blakus mācībām citās skolās vai aroda praksē, ir veltījis pūles latvietības saglabāšanas labad. Vēl vairāk — šīs apliecības iegavējus varam pamatoti kvalificēt ar latvisko centības apzīmējumu „censoņi".

Kā jau nesen ziņojām, paralēli neklātienes valodas kursam ar vingrinājumiem lekciju veidā (10 lekcijas) kursanti saņem arī plašāku mācības vielu skaņu lentās. Tā ir iespēja iepazīties ne tikai ar koncentrētu latviešu literatūru un citu mākslas dzīves problēmu atreferējumu, bet, galvenais — dzirdēt dzīvo latviešu valodas skaņību, ko runā mūsu augstākie mācibu spēki un literāti. Skaņu lentu pasākums ir kā Latviešu valodas neklātienes kursa palīgnodaļa 12 lekcijās. Protams, tas ir tikai sākumam, to arvien paplašinās visas latviešu tautas kultūras dzīves apjomā. Pašreiz jau skaņu lentās varam dzirdēt (dažas lekcijas gan vēl tikai top!) šādus mūsu literātus par sekojošām problēmām: Jānis Rudzitis — „Latviešu tautas dziesmas un to aistētika"; Kārlis Dziļleja — „Latviešu nacionālās atmodas dzeja; Kārlis Dziļleja — „Brāļi Kaudzītes un viņu „Mērnieku laiki""; Jānis Andrups — „Rūdolfa Blaumaņa personība"; Zenta Mauriņa — „Jānis Poruks"; Kārlis Dziļleja — „Mūsu Jānis Rainis; Zenta Mauriņa — „Kārlis Skalbe"; Jānis Grīns — „Pie Jāņa Jaunsudrabiņa"; Jānis Rudzitis — „Ed. Virza un Jānis Veselis"; Jānis Andrups — „Zinaida Lazda un Veronika Strēlerte"; Jānis Grīns — „E. Adamsons un A. Eglītis" un Jānis Rudzitis — „Mūsu drāmas attīstība un Mārtiņš Ziverts". Pārējās mākslās pašreiz radusies tikai viena lekcija — Andra Vitoliņa — „Jāņa Mediņa mūzika".

Šis jaunatnes pasākums liecina, ka mūsu jaunatne izprot savu misiju un apzinīgi darbojas, lai izaugtu par īstiem latviešiem svešumā. Šeit pateicība ELJA's vadībai un atsaucīgiem literātiem.

-gis.

Jauns latviešu mācības spēks

Visvaldis Klīve saistījies par mācības spēku Midlberijas kolledžā Vermontā, reliģijas un filozofijas fakultātē. Klīve ir beidzis Kolumbijas universitāti Nujorkā. Viņš ir ALA's centrālās valdes loceklis.

MĀCĪTĀJA KRISTAPA HERMAŅA AMATA JUBILEJA

30. maijā uz 25 gadiem garidznieka gaitās atskatījās māc. Kristaps Hermanis Grand Rapidos. Viņa kopšanā atrodas lielākā latviešu draudze Mičigenā. Jubilārs dzimis 1909. g. 5. augustā Jelgavas apriņķi, Bērzes pagastā kā lauksaimnieka dēls. Pirmā pasaules kara vētrām brāžoties pāri Zemgalei, Hermaņu ģimene līdz ar citiem devās bēgļu gaitās, no kurām atgriezās dzimtenē 1918. gadā. Pirmās skolas gaitas K. Hermanis sāk vietējā pagasta skolā, vēlāk mācās Hercoga Pētera ģimnazijā Jelgavā. 1928. g. uzsāk studijas Latvijas universitātes teoloģijas fakultātē un tās beidz 1935. g., iegūstot teoloģijas licenciāta grādu.

Tā paša gada 30. maijā Doma baznīcā archibīskaps viņu ordinē par mācītāju. Jau studiju laikā Kr. Hermanim sakarā ar labajām sekmēm, lielo čaklumu un darba milestību dota iespēja strādāt Cēsu lauku draudzē, Sv. Annas draudzē Jelgavā un iespēja mācīt Jelgavas skolotāju institūtā. Pēc ordinācijas viņš pilda palīgmācītāja amatu pie nelaika prāv. J. Ozola Jaunpiebalgas draudzē līdz tam laikam, kad viņu izrauga par draudzes gaņu Cēsu lauku draudzē. Šinī draudzē aizrit jaunā teologa labākie un darbīgākie gadi, līdztekus jubilārs pilda arī Cēsu garnizona mācītāja pienākumus, darbojas par ticības mācības un ētikas skolotāju Cēsu ģimnazijā, arodskolā, Priekuļu lauksaimniecības vidusskolā un citos pasākumos draudzē un ārpus tās.

1944. g. rudenī Kr. H. devies trimdas gaitās uz Vāciju, kur dažādās nometnēs strādājis draudžu kopšanas un aprūpes darbā līdz 1950. g. sākumam, kad izceļo uz Savienotajām Valstīm.

Grand Rapidos māc. Kr. Hermanis, līdztekus strādājot fiziskajā darbā, organizē dievkalpojumu kopu, no kuras vēlāk izveidojas Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev.-lut. draudze, kurā pašreiz ir ap 850 draudzes locekļu, un tā iecerējusi sava dievnama celšanu. Šai draudzei māc. Kr. Hermanis jau 10 gadus ziedojis savu nenogurstošo enerģiju, sākumā pildīdams palīgmācītāja pienākumus, bet, prāv. J. Ozolom aizejot mūžībā, ar 1957. g. uzņēmās šīs draudzes vadību. Labāko lieciņu par jubilāra darbu dod viņa paša teiktie vārdi, kad viņu ievēlēja amatā: „Negribu sēdēt goda krēslā, bet kalpot." Šo apgalvojumu viņš godam attaisnojis.

Māc. Kr. Hermaņa 25 gadu amata svētkos centrālā daļā bija svinīgs dievkalpojums Immanuēla baznīcā 29. maijā; tas izpaudās dziļā pateicībā Dievam un norītēja visai pacilātā noskaņā. Būt kopā ar amata brāli viņa jubilejas svētkos bija atsaukšies prāv. A. Rumpēters no Milvokiem (teica ievada liturģiju un vienu bikts runu), māc. A. Piebalgs no Kalamazū (spredikli) un tuvākais kaimiņš māc. J. Lazda (liturģija), kas visi dievkalpojuma beigās svētīja gavilnieku. Pateicības vārdus teica māc. Kr. Hermanis un kopā ar savu ģimeni gāja pie dievgalda. Negaidītu pārsteigumu sagādāja vijolnieka čikāgiešu Laimona Krenģeļa mākslinieciskais priekšnesums dievkalpojuma laikā, pavadot draudzes ērģelniekam K. V. Liepiņam.

Pēc tam Latviešu biedrības telpās bija rīkots intīms azaids, par kura noorganizēšanu rūpējās dāmu komiteja. Gavilniekam bija sveicināļiumi no prāv. E. Berga, prāv. Birnbauma u.d.c. amata brāļiem un draugiem tuvumā un tālumā.

V. Zirnītis.

CEĻA VĀRDI

Daba piešķīrusi cilvēkam vienu mēli, bet divas ausis, lai tas uzklausītu citus divreiz tik daudz, cik pats runātu.

Epiktets

☆

Patmilība mūs dara aklus; tā ir lielākā glaimotāja.

La Rošfuko

☆

Gudrs vīrs redz tik, cik viņam jāredz, ne tik, cik viņš spējīgs redzēt.

Montēņs.

☆

Padarīt kādu lietu pareizi prasa mazāk laikā nekā izskaidrot, kāpēc tā padarīta aplami.

Longfellows.

FILMU Pasaule

Vanda Hudsona, kas, 13 gadu vecumā dzīvojot Austrumafrikā nošāvusi divus leopardus, tagad saistīta filmai „Circus of Horrors". Preses izdevums „Gong Beats" stāsta, ka Vanda esot dzimusi Polijā, interesējoties par astroloģiju, braucot ar sporta mašīnām, un lasot Tolstoju un Dostojevski. Viņas mīļākais autors esot D. H. Laurencs (Lawrence), kas sarakstījis kontroversiālo romānu „Ledy Chatterley's Lovers". Bez tam Vanda ļoti gribot gleznot, bet šajā mākslā viņai vēl neesot pieredzes, nedz arī talanta. Ja Vanda varētu vēl tēlot, tad nav šaubu, ka viņa būtu ģeniāla filmaktrise.

☆

Visnelaimīgākā aktrise pašreiz ir Sofija Lorēna, no kuras dzīvokļa Londonā zagli izzaguši vērtslietas 504.000 dolaru vērtībā. Pagaidām šī ir lielākā zādzība britu vēsturē. Kad asaras bijušas nobirdinātas, Lorēna atkal devusies uz filmu studiju, kur viņa piedalās filmas „Millionairess" uzņemšanā.

☆

Zviedru filmaktrise Mai Zetterlinga patlaban piedalās filmas „Faces in the Dark" uzņemšanā, kuru varēs skatīt Kanadā šī gada beigās.

LATVIEŠI CĒRT MEŽUS BRITU KOLUMBIJĀ

Grupa uzņēmīgu latviešu Kanadas mežonīgajos rietumos ar Pēteri Boķi priekšgalā nodibinājuši mežu izstrādāšanas sabiedrību — Cala Timbers, Ltd. („Cala" ir saīsinājums no vārdiem Canada un latvieši). Boķis ir mežkopis un Latvijā darbojies sabiedrībā „Latvijas koks." Sabiedrības sēdeklis atrodas mazā pilsētiņā mežiem bagātā Britu Kolumbijā — Nekaspā (Nakusp).

Sabiedrība ieguvusi meža izstrādāšanas tiesības plašā apvidū. Tai pašai jāizbūvē ceļi, lai izvestu meža materiālus uz zāģētavu un ēvelētavu Nekaspā. Apstrādātos kokus — dēļus, telefona stabus — pa dzelzceļu nogādā Kanadas austrumos. Ir paredzēts sūtīt kokus arī uz ASV, lai gan tad jāsastopas ar ASV zāģētavu konkurenci.

Mežu ciršanas darbā sabiedrība nodarbina lielāko tiesu latviešus, bet ir arī vietējie kanadieši, to skaitā krievu duchoboru sektas piederīgie, kas dzīvo tanī apgabalā. Meža ciršanas darbos var nopelnīt līdz 30 dol. dienā.

Meža cirtēju grupa izbrauc uz meža ciršanas vietu, uzdzen sev teltis un dzīvo tur ilgāku laiku. Sabiedrības direktora Boķa dzīvesbiedres uzdevums ir rūpēties par ēdiena sagatavošanu mežiniekiem. Produkti jāiegādājas ilgākam laikam un tie jāuzglabā. Ledusskapja vietu izpilda kāds strautiņš, kurā iegremdē kannās ievietotus produktus. Bijuši gadījumi, ka šo produktu noliktavu atklājis kāds lācis un pamielojies no tās. Lielas nepatikšanas mežiniekiem sagādā odi, ar kuriem ir grūti cīnīties, lai gan cilvēki lietojot dažādas ziedes.

LATVIJAS ĀMERIKĀ

pārstāvis

KLIVLENDĀ

pieņem jaunus abonentus, kārto abonementu pagarinājumus un sniedz informāciju.

J. Ezergailis, 12102 Miles Ave., Cleveland 5, Ohio, USA.

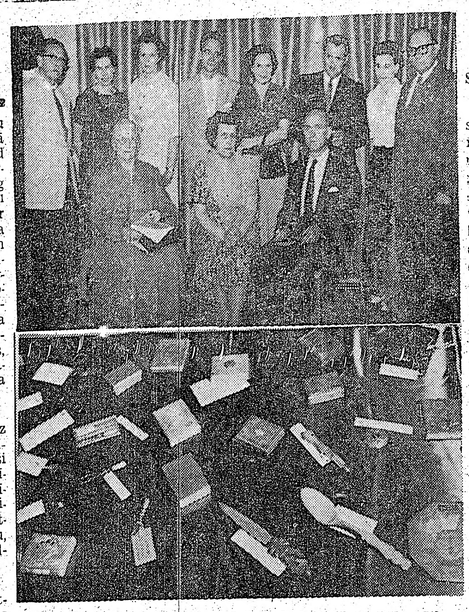

Iezīmīga ar interesanto un vērtīgo darbu klāstu DV svētku laikā Toronto izvērtās daiļamatniecības skate, kuru apmeklēja ap 600 viesu. Uzņēmumā daiļamatnieku grupa ar valdes pr. H. Mercu (1. r. pa labi). Apakšā — īpašu svētku viesu interesi saistīja īpatnējie Zēdelghēmā gūsta laikā darinātie priekšmeti, kas bija apskatāmi Gūsta piemiņas izstādē lietuviešu namā, Toronto.

VIESIS NO ŅUJORKAS

A. BUNDŽA VĒRTĒ KANADIEŠU DEJU SACENSĪBAS

Pagājušajā nedēļā uz vienukā demonstrēt latīņu-amerikādienu Toronto bija ieradies atpu deju ča-ča-ča. „Mūsu metodi, jautīgais karikatūrists un viesību deju skolotājs Aleksandrs Bundža ar kundzi Monu, lai piedalītos otrā atklātajā Kanadas deju skolotāju apvienības rīkotajā viesību deju sacensībā. A. Bundža jau trīs gadus no vietas vada savu deju studiju Ņujorkā pie Brodveja un 73. ielas. Mūsu deju skolotājs šoreiz pats nesacentās ar kanadiešu dejotājiem, bet gan darbojās kā vērtētājs žūrijas komisijā. Tobies 6 pāri no viņa studijas pārstāvēja Ņujorku ar dažāda rakstura dejām. Pavisam sacensībās piedalījās 22 pāri no ASV un Kanadas.

Par saviem panākumiem deju laukā A. B. mums stāsta:

„Viesību dejām nopietni sāku pievērsties tikai ap 1937. gadu, kad biju vēl sportists un baleta mākslas cienītājs. Tā, redziet, no bumbu cilāšanas ar laiku pārgāju uz meiteņu cilāšanu. Kas vēl varēs iebilst pret šādu patiku mu pārmaiņu? Mana karjēra īsti iesākās Anglijā, Kurta Jessa trupā, ar kuru apbraukāju gan pār ēdiena sagatavošanu meži niekiem. Produkti jāiegādājas ilgākam laikam un tie jāuzglabā. Ledusskapja vietu izpilda kāds strautiņš, kurā iegremdē kannās ievietotus produktus. Bijuši gadījumi, ka šo produktu noliktavu atklājis kāds lācis un pamielojies no tās. Lielas nepatikšanas mežiniekiem sagādā odi, ar kuriem ir grūti cīnīties, lai gan cilvēki lietojot dažādas ziedes.

Trīs gadu laikā „Desandro" studijā apgrozījušies ap 4.000 skolēnu. Regulārais skolēnu skaits svārstoties no 250-350, kuri citīgi nododoties deju priekam. No šī ievērojamā skaita patlaban studijā mācoties tikai 3 latvieši. Nobeigumā A. Bundža mums pastāsta, ka jau decembrī viņa studija rīkos viesību deju sacensības ar ASV un Kanadas dejotāju piedalīšanos.

FILADELFIJĀ

● Filadelfijas brīvo latviešu biedrībā pacēlies jautājums par jauna nama pirkšanu. Pašreizējais biedrības nams prasa lielus remontus un ir par mazu lielākiem sarīkojumiem. Biedrības namā notiek tikai mazākas sanāksmes un nodarbības, caurmērā divas reizes nedēļā. Tie biedrībai dod sīkus ienākumus, bet nama uzturēšanas izdevumi ir diezgan prāvi. Pirms diviem gadiem nama remontam atvēlēti 3.200 dol.

Biedrībā ir 163 aktīvi un mūža biedri. Mūža biedri ir gados vecāki agrākās immigrācijas pārstāvji un tie neizrāda lielu ikdienitāti. Biedrībā locekļu skaits tomēr aug, jaunus biedrus uzņem katrā mēneša sapulcē, pie kam jaunie biedri nāk arī no jaunatnes vidus. Biedrības pagājušais darbības gads beidzies ar iztrūkumu, kas izskaidrojams ar lieliem remonta izdevumiem un prāvām izmaksām slimības un miršanas gadījumos, par ko pag. gadā izdots 910 dol. Biedrības noguldījumu kontā skaltās 18.625 dol. Biedrība izdod savu periodisku informācijas biļetenu „Svešos krastos" Dr. N. Viksniņa vadībā.

● Almusa mākslas galerijā no 22. maija līdz 12. jūnijam notiek Telesfora Valiusa grafisko darbu izstāde. Valiuss ir Latviešu lietuviešu mākslinieks. Viņš ir dzimis Rīgā 1914. g., beidzis Kauņas mākslas akadēmiju un bijis mācības spēks Viļņas mākslas akadēmijā un Lietuviešu mākslas akadēmijā Freiburgā, Vācijā, kas pastāvēja no 1946.-49. g. un sagatavoja jaunos lietuviešu māksliniekus. Tagad Valiuss dzīvo Toronto un ir Kanadas grafiskās mākslas biedrības viceprezidents.

TAUTIEŠI KLAUSAITIES LATVIEŠU RADIO RAIDIJUMUS

„LATVIAN ECHOES"

no Niagaras

CHVC raidītāja

katru otrdienu no plkst. 8—9 vakarā,

uz viļņu garuma 1600 (ar 5000 vatu jaudu)

Raidījumu vadītāja adrese: 417 DOVERCOURT RD., TORONTO 3, ONT.

JAUNS TALANTS LATVIEŠU MŪZIKĀ

SARUNA AR NORMU AUZIŅU

Nav daudz tādu latviešu mākslinieku šinī kontinentā, kas varētu visu savu laiku ziedot tikai mākslai vien. Tomēr brīvmāksliniece Norma Auziņa-Leonarde ir spilgts izņēmums. Viņa ne tikai visu savu laiku velti mūzikai, bet arī pārtiek no tās. Vijolniece, ko dzirdējām Kanadas DV dienu koncertā Toronto, pagaidām ir viena no visjaunākajām latviešu māksliniecēm trimdā, kas pratusi sev iekarot skaņīgu vārdu ASV mūzikas dzīvē. „Šī bija mana pirmā lielākā uzstāšanās Kanadā," saka vijolniece DV Jundas koncerta puslaikā. „Toronto man ļoti patīk, varbūt tādēļ, ka klausītāji šeit ir neparasti atsaucīgi." Tālākā sarunā atklājas, ka arī mākslinieces vīrs Ronalds Leonards ir mūziķis. Viņš spēlē violončelu Rochestras simponiskajā orķestrī, ar kuru jau ilgāku laiku saistījusies arī mūsu vijolniece.

Norma Auziņa patlaban ir „New Artists of America Inc." mūzikas ūnijā, kas tai izgādā iespējas koncertēt pa visu ASV. Mūsu apdāvinātā vijolniece ir dzimusi Brūklinā, kur arī sākusi vijoles spēli pie Viljama Akunto. Vēlāk N. A. iestājas slavenajā Džullijarda mūzikas skolā, lai turpinātu mūzikālo izglītību pie Ivana Galamiana. Drīz jauno vijolnieci uzņem skolas simfoniskajā orķestrī, kur ilgāku laiku viņa ir koncertmeistare. Šajā orķestrī vēl joprojām spēlē obojists Andrejs Jansons, kuru torontieši dzirdēja jaunatnes svētku laikā.

Pirmo lielāko uzstāšanos Auziņa piedzīvoja 1951. gadā, debitējot Bruklīnas mūzikas akadēmijā. Pēc gada viņa piedalījās Baltiešu mūzikas festivālā Karnegi hallē un drīz pēc tam sniedza savu pirmo solo koncertu mazajā Karnegi hallē ar pianistu Anatolu Bērzkalnu pie klavierēm. Toreiz Ņujorkas lielie laikraksti „The New York Times" un The New York Herald Tribune" atzinīgi novērtēja koncerta programmās izpildījumu. „Times" kritikis rakstīja: „Viņas spēle ir vairāk mūzikāla kā mehaniska." „Tribune" recenzents sevišķi slavēja mākslinieces „silto un sonoro toni."

Jautāta par nākotnes nodomiem, Norma Auziņa saka: „Grību joprojām paļikt uzticīga savai izvēlētajai mākslai. Esmu saņēmusi uzaicinājum koncertēt cikāgā, nākošā gada martā. Koncertā piedalīsies arī mans vīrs un pianists V. Treimanis."

Vēlēsim mākslinieciei visu labāko nākošajā sezonā.

A. Kalniņš.

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

14. jūnijā. pl. 8.00 vakarā Aizvēsto pieminas aktis, lietuviešu zāle, 1021 College St.

20. jūnijā Dianas Vorpas baletstudijas audzēkņu vakars Ītona auditorijā.

23. jūnijā. pl. 8.15 Eaton auditorijā, Veras Keišas 9. baleta audzēkņu vakars.

25. jūnijā Jāņu sarīkojums Sidrabenē.

25. jūnijā Saulainē brīvdabas izrāde — Jāņi.

12. novembrī Ludmillas Sepes koncerts, TLB.

HAMILTONĀ

12. jūnijā 14. jūnija atcere ar motorkādi no Hamiltonas uz Igaunu farmu pie Gvelfas.

25. jūnijā Apvienotie Līgo svētki pie Sv. Katarīnēm ar Niagaras un Hamiltonas DV līdzdalību.

24. septembrī Ceļojošā teātra viesizrāde.

1. oktobrī Latviešu mednieku un makšķernieku balle.

22. oktobrī Hamiltonas Daugavas Vanagu gada svētki.

METROPOLITENA OPERA TORONTO

TORONTIEŠI CIENI AUGSTVĒRTĪGU MĀKSLU

Metropolitena opera savas nedēļu ilgās viesizrādes Toronto turpināja trešdienas vakarā ar Umberto Dzordano traģisko operu „Andrea Ščenier". Šī mūzikālā bagātā opera, kuras darbība risinas franču lielās revolūcijas laikā, nekad nav bijusi populāra šinī kontinentā. Jau pirms vairākiem gadiem Metropolitena opera Toronto piedzīvoja finansiālu neveiksmi ar šo meistariģi uzrakstīto darbu. Tā arī šoreiz tas pulcināja tikai ap 4.000 klausītāju. Vokāli un teātrāli izrāde bija sevišķi iespaidīga, kaut dekorātivi pabāla. Tomēr katram jāsaprot, ka savās turnejās šai slavenajai operai labākās dekorācijas nevar vienmēr ar sūtīt līdz Ņujorkā, jo tīri tehnisku apstākļu dēļ tās nav iespējams izvadāt pa 22 ASV un Kanadas pilsētām.

Vakara uzmanības centrā bija operas 3. un 4. cēliens ar teicamu vokālo un drāmatisko interpretāciju. Sevišķa atzinība pienākas korim par ekspresīvo dziedājumu 1. cēlienā un tribunāla skatā. Zinka Milānova (Madalēna) izrādes vokālos kalngalus sasniedza ar patētisko āriju „La mamma morta", kurpretī Mario Sereni kā Žerārs bija mazāk izteiksmīgs savā 3. cēliena lielajā monologā „Nemica dell Patria?". Ričards Takers kā Šenjē pārliecināja gan ar savu skaisto balsi, gan atbilstošo tēlojumu. Neviens vairs nevarēja šaubīties, ka viņš ir patriotisks dzejnieks, bet ne savas zemes nodevējs pēc liriski - ekspresīvās beigu ārijas „Come un Bel Di di Maggio" (Kā skaista maija diena). Šī ir Šenjē pēdējā dzeja, ko viņš lasa cietumā pirms došanās uz giljotīnu kopā ar savu mīļāko — Madalēnu di Kuaņi. Pēc brāzmainā atvadu dueta „La nostra morte" izrāde bija tikpat kā galā un, priekšķiram aizvērpoties, klausītāji ar ovācijām uzņēma šo abu mākslinieku triumfālo sniegumu. Izrādi diriģēja Fausto Kleva.

FAUSTS BEZ BALETA

Vecais, labais Guno „Fausts" atgriezās Toronto ceturtdienas vakarā ar samērā mainītu dziedoņu sastāvu, salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem. Vislabāko Fausta izrādi torontieši piedzīvoja 1956. gadā ar Džuseppi Kamporu, Nadinu Kenneru un Žeromu Hainu primārās lomās. Šoreiz Faustu dziedāja Barijs Morells, Grietiņu — Elizabete Sēderštrēma, Mefistofeli — Žeroms Hains un Valentīnu — Franks Guarrera. No šī impozanta dziedoņu „kataloga" vispieredzējušākais savai dēmoniskai lomai bija Hains kā Mefisto, kaut ar cilindri un fraku. Viņa 2. cēliena Zelta teļa ārija ar savu cirkulējošo Dzordano traģisko operu „Andrea Ščenier". Šī mūzikālā bagātā opera, kuras darbība risinas franču lielās revolūcijas laikā, nekad nav bijusi populāra šinī kontinentā. Jau pirms vairākiem gadiem Metropolitena opera Toronto piedzīvoja finansiālu neveiksmi ar šo meistariģi uzrakstīto darbu. Tā arī šoreiz tas pulcināja tikai ap 4.000 klausītāju. Vokāli un teātrāli izrāde bija sevišķi iespaidīga, kaut dekorātivi pabāla. Tomēr katram jāsaprot, ka savās turnejās šai slavenajai operai labākās dekorācijas nevar vienmēr ar sūtīt līdz Ņujorkā, jo tīri tehnisku apstākļu dēļ tās nav iespējams izvadāt pa 22 ASV un Kanadas pilsētām.

Vakara uzmanības centrā bija operas 3. un 4. cēliens ar teicamu vokālo un drāmatisko interpretāciju. Sevišķa atzinība pienākas korim par ekspresīvo dziedāšanu 1. cēlienā un tribunāla skatā. Zinka Milānova (Madalēna) izrādes vokālos kalngalus sasniedza ar patētisko āriju „La mamma morta", kurpretī Mario Sereni kā Žerārs bija mazāk izteiksmīgs savā 3. cēliena lielajā monologā „Nemica dell Patria?". Ričards Takers kā Šenjē pārliecināja gan ar savu skaisto balsi, gan atbilstošo tēlojumu. Neviens vairs nevarēja šaubīties, ka viņš ir patriotisks dzejnieks, bet ne savas zemes nodevējs pēc liriski - ekspresīvās beigu ārijas „Come un Bel Di di Maggio" (Kā skaista maija diena). Šī ir Šenjē pēdējā dzeja, ko viņš lasa cietumā pirms došanās uz giljotīnu kopā ar savu mīļāko — Madalēnu di Kuaņi. Pēc brāzmainā atvadu dueta „La nostra morte" izrāde bija tikpat kā galā un, priekškaram aizvērpoties, klausītāji ar ovācijām uzņēma šo abu mākslinieku triumfālo sniegumu. Izrādi diriģēja Fausto Kleva.

FAUSTS BEZ BALETA

Vecais, labais Guno „Fausts" atgriezās Toronto ceturtdienas vakarā ar samērā mainītu dziedoņu sastāvu, salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem. Vislabāko Fausta izrādi torontieši piedzīvoja 1956. gadā ar Džuseppi Kamporu, Nadinu Kenneru un Žeromu Hainu primārās lomās. Šoreiz Faustu dziedāja Barijs Morells, Grietiņu — Elizabete Sēderštrēma, Mefistofeli — Žeroms Hains un Valentīnu — Franks Guarrera. No šī impozanta dziedoņu „kataloga" vispieredzējušākais savai dēmoniskai lomai bija Hains kā Mefisto, kaut ar cilindri un fraku. Viņa 2. cēliena Zelta teļa ārija ar savu cirkulējošo kompozīta nodomiem; tāpat izspaidīga bija zobgaliga serenāde pie Grietiņas loga. Tomēr, negribētos ticēt, ka Grietiņa dzirdēja visu „Vous qui faites", jo Mefisto bieži vien bija par tālu no viņas loga. B. Morella Fausts bija vietām pakluss, bet mūzikāli sugestīvs. Viņš tika pat itin viegli galā ar vienu no visgrūtākajām tenora ārijām „Salut demeure", ko viņš dzied Grietiņai dārza skatā. Dekorātivi minētais skats atstāja ļoti trūcīgu iespaidu. Sākumā šai skatā dominēja dzeltenā gaisma, kas lika domāt, ka Grietiņa iemaldījusies kādā lielā mežā, tomēr ar laiku, parādoties zilajām ugunīm, efekts bija daudz labāks. Bet tik krāšņa dārza skatu, kāds savā laikā redzēts Parizes operā, šķiet, Metropolitena opera nekad nevarēs sniegt — pat Ņujorkā. Runājot vēl par skatuviskajiem efektiem, jāapstājas pie 3. cēliena otrās ainas. Te gan vairāk vainojami skatuves apgaismotāji, kas nerūpējās par to, lai karavīru uznākšanas skatā būtu pietiekami daudz baltās gaismas. Un kur palika Valpurģu nakts? Jācer, ka nākošreiz torontiešiem būs iespēja redzēt arī baletu, kaut gan izrādē tādā gadījumā ieilgtu līdz pusnaktij. Atgriežoties vēl pie dziedoņiem, jāpiemin Sēderštroma un Guarrera. Abi mākslinieki savas atbildīgās lomas veica kompetenti un bez mūzikāliem pārspīlējumiem. Šī izrāde pulcināja ap 8.000 klausītāju. Diriģēja Zans Morels.

MEISTARDARBS ATPLAUKST VISĀ PILNĪBĀ

Ja patlaban Metropolitena opera var lepoties ar kādu jaunie-studējumu, tad tā ir Verdi mazdzirdētā opera „Simons Bokanegra", kuru vēl pirms trim mēnešiem redzējām Ņujorkas Metropolitenā ar Leonardu Vorrenu titullomā. Kopš slavenā dziedoņa pēkšņās nāves, varētu domāt, ka opera vairs negūs tādu atsaucību. Bet piektdienas izrāde katram sagādāja jo patīkamu pārsteigumu. Jaunais Metropolitena operas baritons Anselmo Colzani tikpat iespaidīgi kā Vorrens dziedāja un tēloja šo neparasti grūto lomu. Politika, atriebība, milestība un 14. gada simteņa galma intrigas ir četras galvenās temas, kas veido Verdi operas traģisko saturu. Pēdējais ir vietām tik komplicēts, ka lielais vairums klausītāju bija „apbrunojušies" ar Metropolitena operas speciāli izdoto libretu, tulkotu angļu valodā. Šai operai, kuru torontiesi uzņēma ar ovācijām, ir visai raiba pagātne. Savā pirmajā versijā ar Piaves libretu „Bokanegra" piedzīvoja artistisku neveiksmi. Vienīgi pēc tam, kad Arrigo Boito (tuvs Verdi draugs) uzrakstīja jaunu libretu, ģeniālā komponista darbs atplauka uz visām operas skatuvēm. Spriežot pēc Toronto izrādes, šķiet, šim darbam ir zināma līdzība ar „Otello". Vispārinot gūto iespaidu, jāsaka, ka šī bija pirmā opera viesizrāžu laikā, kas vokāli pārsniedza cerētos panākumus. Marija Kertis - Verna lieku reizi apliecināja savas mākslas suverēnitāti, īpaši 1. cēliena duetos ar Colzani un Takeru. Reti izcilu interpretāciju sniedza Džordžio Tocci kā Fiesko. Arī koris bija viscaur savu uzdevumu augstumos. Ar vārdu sakot — spoža izrāde.

Aleksandrs Kalniņš

TEICAMS PANĀKUMS

Pazīstamais keramiķis **Zigfrīds Jurševskis nule kā saņēmis uzaicinājumu piedalīties otrā internacionālā keramiķu kongresā Italijā, Gualdo Tadino pilsētiņā; tā notiks šogad no 28. augusta līdz 11. septembrim. Zürijas komisija šim konkursam pieņem tikai glazētus priekšmetus. Pirmās vietas ieguvējs saņems visaugstāko godalgu — vienu miljonu italiešu līru. Bez tam Toronto mākslas galerija, kas rīko plašu dārza skulptūru izstādi nākošā gada maijā, arī lūgusi mūsu tēlnieku piedalīties tajā ar saviem darbiem.**

"KAMOLIŅŠ" DEJO JAU 10 GADUS

Ar skaistu sarīkojumu Lidsā cekļi, kas, apveltīti ar taktu un savu 10 gadu darbību atzīmēja vietējās DV nodaļas tautas deju kopa „Kamoliņš". No kopas pirmā sastāva palikuši vairs tikai kādi trīs locekļi. Aizgājušos gados kopas sastāvā mūsu tautas deju māku apguvuši pāris desmit jauno latviešu. Acimredzami „Kamoliņa" kodols arvien spējis ieinteresēt un pulcēt jaunus tautas deju entuziastus. Tā tagad tam ir arī sava jaunaudze „Auseklītis", kur pirmos dejas soļos vingrinās mazie. Kopas pastāvēšanas un rosības zīmīgs garants ir bijis tās administratīvais vadītājs Jānis Šmits, tāpat Skaidrīte Eberšteina un citi kopas locekļi, kas veicīgi palīdzējuši sarīkojumu sarīkošanā.

Par godu „Kamoliņa" panākumiem Sicīlijā ar iegūto 2. vietu italiešu finanču ministra kausu piepilda ar šampānieti Ivars Jefimovs Daugavas Vanagu Lidsas nodaļas rīkotā banketā, dienu pēc pārbraukšanas. No kreisās dalībnieki: Raimonds Zolis, Ivars Jefimovs, Skaidrīte Eberšteine, Brigita Balode, Valdis Avotiņš. Aizmugurē daži Līcas nod. valdes locekļi.

Foto: Art. Balodis

DAŽOS VĀRDOS KANADĀ

Kāds Timinsas zēns, kura vārdu policija neizpauž, ieies kā visjaunākais nozieglinieks Kanadas vēsturē, ja tiesa viņam piespriedīs naves sodu par kādas vecākas atraitnes nogalināšanu. Savu noziegumu jaunietis izdarījis 13 gadu vecumā, bet psichiatri līdz šim domāja, ka viņam būs grūti saprast tiesas procesu.

Turpmāk Toronto kājnieki nevarēs krustot ielu kurā katrā vietā. Toronto policija šos gājējus, kuri neieveros jauno likumu, sodīs ar 10 līdz 25 dol. lielu naudas sodu.

Aldermanis Filips Givens ierosinājis Gore ielu pārdēvēt par Gina Lollobrigida Drive. Iemesls: italiešu filmaktrise Džina Lolobridžida. Šinīs dienās pārcēlās uz pastāvīgu dzīvi Toronto. Minētā Gore iela atrodas itaļiešu rajonā, starp Bathurst un Ossington ielām.

Pēdējās astoņās nedēļās Kanadas dolāra vērtība krītusies par 3½ centa. Šī parādība varētu daļeji uzlabot pašreizējo bezdarba stāvokli, jo ar naudas kursa krišanos Kanadai pastāv lielākas cerības eksportēt savas preces uz ārzemēm. Pēdējā statistika rāda, ka pagājušajā gadā Kanada eksportējusi preces 5 milj. dolaru kopvērtībā, bet tai pašā laikā importējusi tās par 5,6 milj. dolariem.

Kanadas aviācijas departaments paziņojis, ka ASV armija neierikos raķešu bazes Nufaundlendā, pretēji izteiktiem uzskatiem Kanadas presē. Runa bija par Nike Herkules raķešu uzstādīšanu St. Džonsas tuvumā.

Franks Kards no Odesas (Ont.) iru zirgu skriešanas sacīkstēs laimējis $140.000,-, bet Fīlis Karlous no Toronto — $56.000,-.

Kanadas valdības aprindās cirkulē valodas, ka Padomju Savienība it kā eksportēšot uz Kanadu 60 milj. galonu benzīna par 15¢ galonā. Ja darījums izdotos, tad kanadiešī jau vistuvākā nākotnē varēs pirkt krievu ražotu benzīnu par 38¢ galonā.

Kanadiešu mācītāji nobažījušies, ka „tīneidžeru" precību skaits aizvien vēl pieaug. Pirms divi gadiem 40.575 zēni un meitenes vecumā no 16—19 gadiem izņēmuši laulību apliecības. Ontario provincē pastāv likums, ka meitene nedrīkst precēties pirms 18 gadiem bez vecāku atļaujas. Saprotams, ja vecāki necej nekādus iebildumus, tad meitenei ir tiesības apprecēties jau ar 14 gadiem.

TTC sabiedrība nezināmu iemeslu dēļ atmetusi nodomu izbūvēt Bloor - Danforth apakšzemes dzelzceļa pagarinājumu pie University avēnijas.

Advokāts J. H. Švitcers nule kā sodīts ar $70,- lielu naudas sodu par to, ka uz policijas pieprasījumu nav uzrādījis savu auto vadīšanas atļauju. Šāds sods draud katram auto īpašniekam, kas atsakās uzrādīt braukšanas dokumentus.

Vairāki kanadiešu architekti sūdzējušies laikrakstā „Toronto Daily Star", ka visas Toronto mājas, kas celtas pēckara gados esot neizskatīgas un atstājot monotonu iespaidu. Šajā sakarā laikraksts ievietojis uzņēmumu ar rindu māju, kas visas celtas pēc viena parauga.

IZRĀDE AR M

Mālu Ansis DV s

Eriku Ādamsonu pazīstam kā vienu no mūsu lielākajiem dzejas meistariem, un kā tāds viņš vēl pašos brieduma gados, nedziedināmas vainas zīmogots, palika dzimtenē, lai tur dažus mēnešus pēc dzelzs priekškara nolaišanās, teiktu ardievas dzīvei.

Viņa luga Mālu Ansis rada interesantas pārdomas, uzstāda jautājumus un rotaļājas ar vienu no „mūžības problēmām" — kas ir māksla?

Lai cilātu jautājumu — kas ir māksla? — Ādamsons arī radījis savu Mālu Ansi, reizē atbildēdams, ka tas ir jautājums, uz kuru atbildi nevar nopirkt ne ar naudu, nedz varu — tā slēpjas kaut kur daudz dziļāk, un atslēgu no šiem burvju vārtiem var atrast tikai tas, kas sevī tik tālu izaudzis, ka ir cienīgs to turēt savās rokās. So ceļu no iedomības un maldiem uz sevis noskaidrošanu, Ādamsons rāda Mālu Ansi, un tā ir šis traģikomēdijas galvenā aistētiskā vērtība, turklāt vēl īpaši zīmīga mūsdienu situācijā, kad tik ļoti sajukušas mērauklas par katra cilvēka padoso garīgo specifisko svaru.

Kā skatuves darbs Mālu Ansis ir ciets rieksts režisoram un aktieriem, jo skatuviskās situacijas nav diezcik patēcīgas, un raksturos diezgan grūti saskatīt kādu noteiktu, mērķtiecīgu līniju, — tos var tulkot gan vairāk, gan mazāk pozitīvi, tāpat visu lugu var tvert gan pilnīgi reāli, gan arī, ja grib, simboliski un stilizēti.

Režisore E. Znotiņa - Kalniņa pie Mālu Aņša iestudēšanas bija kērusies ar lielu rūpību un nopietnību, reāli apzināmdamās visas grūtības, ar kādām jāsastopas trimdas apstākļos, iestudējot šo vai citu lugu. Gandrīz vai simtprocentīgi laimīgi viņai izdevies atrisināt piemēroto aktieru izvēli, tāpat ļoti lietīšķi un pārdomāti šķita svitrojumi, salīdzinot iestudējamo manuskriptu ar autora oriģinālteksta, kur ļoti daudz ligatūras, varbūt piemērotas plaša vēriena uzvedumam vai pat filmai.

Mālu Ansi, šo traģikomisko, visumā tomēr simpatisko būtņemēju, kurš īsu brīdi iedomājas, ka par naudu var nopirkt saprašanu, cieņu un personīgo laimi, tēloja Edgars Ābele — aktieris, ko visumā pazīstam kā lielisku komiķi, kura parādīšanās uz skatuves allaž jau pirmajā minūtē liek skatītājiem smieties. Šoreiz Ābelem bija daudz grūtāks uzdevums: likt ticēt savam tēlojumam arī tad, kad nav jāsmejas, drīzāk jāraud, un tas dažreiz ir vēl grūtāk. Ja Ābele šo grūto uzdevumu veica, paceldamies no komisma pirmajā cēlienā līdz patiesam traģismam, tad tas galvenokārt viņa talanta un nopietnā darba, kā arī režisores lietpratīgās rokas nopelns. Ar to Mālu Ansi, par kuru valrs nesmējās, bet kam juta līdz, viņi abi uzvarēja!

Prieks bija atkā tuvēs talantīgo V bija izraudzīta t ra iekšēji diezgan Gobas jaunkund jas Lāmas galve tas lieliskā balss pat jau diezgan rutīna pagātnē, mas talantu un visko augumu ir l žisores rokās, k ties. Tā arī Lām vērot, un viņa n arī šai nepateic liek tikai vēlēties grieztos uz trim

S. Pūpēdei M lomā izdevās rel lestības un grezn gan vulgārās, na mēja ļaunas raks ka S. Pūpēdē s sturlomu tēlotāj gaida aktiviāku

Ja Dz. Pūpēd mā briežiem šķit raksturā, svārstīc pietnu arhitekt karjēristu, tāds t varbūt lugas au atstājis režisora pārāk daudz m pēdis bija zīmīg lu Ansim, kāt savu pusauli.

Labas iespējas tors devis pavie H. Mikelsons ar un tēlotāliem t damies. Bet vi kā valdīt vārdus ar var atjautīe sas, neiekrītot l

Mazākās lom Butkēviču un A. fesora Pēterstok tēlos visumā tu ansamblī.

Izrāde, ja aizn novērsamos star cijas pārbūvējot skaitot atsevi prasījās pēc dz pat lieti būtu dziļuma un

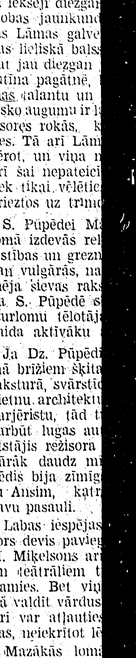

„Mālu Aņša Lāma un re kelsons, suf Ābele, dekor

(49. turpinājums)

Aiz baltajām, aizslēgtajām durvīm Zanis skaļi iesmējās: „Lūk, kur vecītis gadījies. Lip cit pie brunčiem kā dadzis un stāgā uz rokām ve katru puiku."

„Tas tikai tādēļ, lai viņas tuvumā nevarētu ka man dreb kājas," ar vieglprātīgu smējien atcirta, tūliņ gan kļūdams atkal pagalam nopie tā ir zaudēta spēlīte, tiklīdz ko pacēlu gaisā man jau kļuvis tik krokains kā zāveta plūme. T nes paskatās manī tik līdzjūtīgi ka mīroni, k neaprakts, palicis stāgājam uz zemes, un viss pūt ausi kaut pašu vissaldāko stabulīti. Ja jūs b tik tuvu redzējis — vaigu pret vaigu, jus kā kutināts par savu pavisam bez saprāta sa greizsirdību."

„Vai es tev neteicu, Zanīt? Es esmu tev a tūkstošām reižu, ka viņam ir tāds, tik neglīt ģimis, ka tani var paskatīties vienīgi ar līdzjūtī samierinātā balsi dzirdēja izdevsam Lēniti.

Pelerīns viebdamies sarāvās: vai viņa pati mātu, kā tagad saka? Nē, to nebija patīkami d jācer (un Amorijs cerēja), ka Lēnīte ir sapr pašnoniecināšanās manevri un tagad tam p vienīgi ar blēdīgu sievietes gudrību. Tādēļ viņ nājies turpināja. „Redziet, ko es jums teicu, runājis taisnību. Greizsirdība dažkārt pavisa mums aizplīvuro acis, ka lietas ne tuvu mēs tādas, kādas tās ir. Es zinu, jo pats reiz biju jūsu gados un briesmīgi greizsirdīgs. Mociju līdz nāvei man uzticīgu meiteni tik varmācīg

ORONTO

veido Verdi operas traģisko
iru. Pēdējais ir vietām tik
plicēts, ka lielais vairums
sitāju bija „apbrunojušies"
Metropolitena operas speciāli
to libretu, tulkotu angļu va-
. Šai operai, kuru torontiesi
ema ar ovācijām, ir visai rai-
pagātne. Savā pirmajā versi-
ar Piaves libretu „Bokanegra"
dzīvoja artistisku neveiksmi.
nīgi pēc tam, kad Arrigo Boi-
(vuvs Verdi draugs) uzrakstīja
nu libretu, ģeniālā komponis-
darbs atplauka uz visām ope-
skatuvēm. Spriežot pēc Toron-
izrādes, šķiet, šim darbam ir
āma līdzība ar „Otello". Vis-
inot gūto iespaidu, jāsaka,
šī bija pirmā opera viesizrā-
laikā, kas vokāli pārsniedza
etos panākumus. Marija Ker-
. Verna lieku reizi apliecināja
as mākslas suverēnitāti, īpa-
cēliena duetos ar Colzani un
keru. Reti izcilu interpretāci-
sniedza Džordžio Tocci kā Fi-
o. Arī koris bija viscaur savu
ævumu augstumos. Ar vārdu
ot — spoža izrāde.

Aleksandrs Kalniņš

TEICAMS PANĀKUMS

**Pazīstamais keramiķis
Ifrīds Jurševskis nule kā sa-
nis uzaicinājumu piedalīties
ā internacionālā keramiķu
ngresā Itālijā, Gualdo Tadino
ētiņā; tā notiks šogad no
augusta līdz 11. septembrim.
rijas komisija šim konkursam
ņem tikai glazētus priekšme-
. Pirmās vietas ieguvēju sa-
ns visaugstāko godalgu — vie-
miljonu itaļiešu līru. Bez tam
ronto mākslas galerija, kas rī-
plašu dārza skulptūru izstādi
ķošā gada maijā, arī lūgusi
isu tēlnieku piedalīties tajā ar
iem darbiem.**

DAŽOS VĀRDOS

KANADA

Kāds **Timinsas** zēns, kura vār-
policija neizpauž, ieies kā
jaunākais noziedznieks Kana-
s vēsturē, ja tiesa viņam pie-
iedis naves sodu par kādas
cakas atraitnes nogalināšanu.
vu noziegumu jaunekļa izdarī-
3 gadu vecumā, bet psihiat-
līdz šim domāja, ka viņam būs
tīti saprast tiesas procesu.

Turpmāk Toronto kājinieki ne-
rēs kruštot ielu kurā katrā vie-
Toronto policija šos gājējus,
ri neievēros jauno likumu, so-
s ar 10 līdz 25 dol. lielu nau-
as sodu.

Aldermanis Filips Givens ierō-
tājis Gore ielu pārdēvēt par
ina Lollobrigida Drive. Iemesls:
ļielēsu filmaktrise Dzina Lolo-
rīdzīda. Sinis dienās pārcē-
s uz pastāvīgu dzīvi Toron-
. Mīnēta Gore iela atrodas ita-
šu rajonā starp Bathurst un
ssington ielām.

Pēdējās astoņās nedēļās Kana-
as dolara vērtība kritusies par
centa. Šī parādība varētu da-
ji uzlabot pašreizējo bezdarba
avokli, jo ar naudas kursa kri-
nos Kanadai pastāv lielākas
ribas eksportēt savas preces uz
zemēm. Pēdejā statistika rāda,
pagājušajā gadā Kanada eks-
ortējusi preces 5 milj. dolaru
opvērtībā, bet tai pašā laikā
importējusi tās par 5,6 milj. do-
riem.

Kanadas aviācijas departa-
ents paziņojis, ka ASV armija
ierikos raķešu bazes Nufaund-
ndā, pretēji izteiktiem uzska-
em Kanadas presē. Runa bija
ar Nike Herkules raķešu uzstā-
sanu St. Džonsas tuvumā.

Franks Kards no Odesas (Ont.)
u zirgu skriešanas sacikstēs
mējis $140.000,-, bet Filis Kar-
us no Toronto — $56.000,-.

Kanadas valdības aprindās
ļkulē valodas, ka Padomju Sa-
ienība it kā eksportēšot uz Ka-
adu 60 milj. galonu benzīna par
ē galonā. Ja darījums izdotos,
d kanadieši jau vistuvākā nā-
nē varēs pirkt krievu ražotu
enzīnu par 38¢ galonā.

Kanadiešu mācītāji nobažiju-
es, ka „tīneidžeru" precību
aits aizvien vēl pieaug. Pirms
vi gadiem 40.575 zēni un mei-
nes vecumā no 16—19 gadiem
ēmuši laulību apliecības. On-
io provincē pastāv likums, ka
ēltene nedrīkst precēties pirms
gadiem bez vecāku atļaujas.
protams, ja vecāki necej nekā-
us iebildumus, tad meitenei ir
esības apprecēties jau ar 14 ga-
iem.

TTC sabiedrība nezināmu ie-
ēslu dēļ atmetusi nodomu izbū-
ēt Bloor - Danforth apakšzemes
elzceļa pagarinājumu pie Uni-
rsity avēnijas.

Advokāts J. H. Svitcers nule
ā sodīts ar $70,- lielu naudas
odu par to, ka uz policijas pie-
asījumu nav uzrādījis savu au-
vadīšanas atļauju. Šāds sods
raud katram auto īpašniekam,
as atsakās uzrādīt braukšanas
kumentus.

Vairāki kanadiešu architekti
dzējušies laikrakstā „Toronto
aily Star", ka visas Toronto
ājas, kas celtas pēckara gados
sot neizskatīgas un atstājot
notonu iespaidu. Šajā sakarā
aikraksts ievietojis uzņēmumu
rindu māju, kas visas celtas
ēc viena parauga.

IZRĀDE AR MUGURKAULU

Mālu Ansis DV svētkos Toronto

Eriku Ādamsonu pazīstam kā vienu no mūsu lielākajiem dzejas meistariem, un kā tāds viņš vēl pašos brieduma gadbs, nedziedināmas vainas zīmogots, palika dzimtenē, lai tur dažus mēnešus pēc dzelzs priekškara nolaišanās, teiktu ardievas dzīvei.

Viņa luga Mālu Ansis rada interesantas pārdomas, uzstāda jautājumus un rotaļājas ar vienu no „mūžības problēmām" — kas ir māksla?

Lai cīlātu jautājumu — kas ir māksla? — Ādamsons arī radījis savu Mālu Ansi, reizē atbildēdams, ka tas ir jautājums, uz kuru atbildi nevar nopirkt ne ar naudu, nedz varu — tā slēpjas kaut kur daudz dziļāk, un atslēgu no šiem burvju vārtiem var atrast tikai tas, kas sevī tik tālu izaudzis, ka ir cienīgs tu turēt savās rokās. Šo ceļu no iedomības un maldiem uz sevis noskaidrošanu, Ādamsons rāda Mālu Ansi, un tā ir šīs traģikomēdijas galvenā aistētiskā vērtība, turklāt vēl īpaši zīmīga mūsdienu situācijā, kad tik ļoti sajukušas mērauklas par katra cilvēka patieso garīgo specifisko svaru.

Kā skatuves darbs Mālu Ansis ir ciets rieksts režisoram un aktieriem, jo skatuviskās situācijas nav diezcik pateicīgas, un raksturos diezgan grūti saskatīt kādu noteiktu, mērķtiecīgu līniju, — tos var tulkot gan vairāk, gan mazāk pozitīvi, tāpat visu lugu var tvert gan pilnīgi reāli, gan arī, ja grib, simboliski un stilizēti.

Režisore E. Znotiņa - Kalniņa pie Mālu Anša iestudēšanas bija ķērusies ar lielu rūpību un nopietnību, reāli apzinādamās visas grūtības, ar kādām jāsastopas trimdas apstākļos, iestudējot šo vai citu lugu. Gandrīz vai simtprocentīgi laimīgi viņai izdevies atrisināt piemērotu aktieru izvēli, tāpat ļoti lietiški un pārdomāti šķita svītrojumi, salīdzinot iestudējamo manuskriptu ar autora oriģinālteksta, kur ļoti daudz ligatūras, varbūt piemērotas plaša vēriena uzvedumam vai pat filmai.

Mālu Ansi, šo traģikomisko, visumā tomēr simpatisko būvuzņēmēju, kurš īsu brīdi iedomājas, ka par naudu var nopirkt saprašanu, cienu un personīgo laimi, tēloja Edgars Ābele — aktieris, ko visumā pazīstam kā lielisku komiķi, kura parādīšanās uz skatuves allaž jau pirmajā minūtē liek skatītājiem smieties. Šoreiz Ābelem bija daudz grūtāks uzdevums: likt ticēt *savam tēlojumam arī tad, kad nav* jāsmejas, drīzāk jāraud, un tas dažreiz ir vēl grūtāk. Ja Ābele šo grūto uzdevumu veica, paceldamies no komisma pirmajā cēlienā līdz patiesam traģismam, tad tas galvenokārt viņa talanta un nopietnā darba, kā arī režisores lietpratīgās rokas nopelns. Ar to Mālu Ansi, par kuru vairs nesmējās, bet kam juta līdz, viņi abi uzvarēja!

Prieks bija atkal redzēt uz skatuves talantīgo Valiju Lāmu, kas bija izraudzīta tēlot grūto, autora iekšēji diezgan neloskaidroto, Gobas jaunkundzes lomu. Valijas Lāmas galvenie ieroči ir viņas lieliskā balss un dikcija, tāpat jau diezgan jūtamā skatuves rutina pagātnē, kas kopā ar Lāmas talantu un pateicīgo skatuvisko augumu ir labs materiāls režisores rokās, kas ļaujas veidoties. Tā arī Lāmu bija patikami vērot, un viņa mūs pārliecināja arī šai nepateicīgajā lomā. Atliek tikai vēlēties, kaut viņa atgrieztos uz trimdas skatuves!

S. Pūpēdei Mālu Anša sievas lomā izdevās reljefi iezīmēt milestības un greznības kārās, diezgan vulgārās, naudīgās būvuzņēmēja sievas raksturu, un, šķiet, ka S. Pūpēdē slēpjas labs raksturlomu tēlotājas talants, kurš gaida aktīvāku atraisījumu.

Ja Dz. Pūpēdis arhitekta lomā brīžiem šķita neskaidrs savā raksturā, svārstīdamies starp nopietnu architektu un nonšalantu karjēristu, tad tur vaina vairāk varbūt lugas autora pusē, kas atstājis režisora un aktiera ziņā pārāk daudz miklu. Citādi Pūpēdis bija zīmīgs kontrasts Mālu Ansim, katrs simbolizēdams savu pasauli.

Labas iespējas izspēlēties autors devis pavleglajam Hugo, ko H. Miķelsons arī rādīja krāsām un teātrāliem triķiem neskopodamies. Bet viņš māk un zina, kā valdīt vārdus un žestus, tādēļ arī var atļauties sabiezināt krāsas, neiekritot lētā banālitātē.

Mazākās lomās redzējām St. Butkēvicu un A. Benconi — profesora Pēterstoka un viņa sievas tēlos visumā turoties līdzvērtīgi ansamblī.

Izrāde, ja aizmirst pagaros, nenovēršamos starpbrīžus, dekorācijas pārbūvējot, ritēja raiti, atskaitot atsevišķas ainas, kad prasījās pēc dzīvāka tempa, tāpat lieti būtu derējusi lielāka dzīvība un bravurīgāks skatuves 2. cēliena — dzīru ainā, lai izceltu sekojošo sabrukumu, bet tas, diemžēl, izpalika. Tādēļ arī lāga nepārliecināja Mālu Anša lielā greznība, izšķērdība un bezgaumība, kur lielu tiesu vainojams dekorātors. Šeit nu bija laba izdeviba ar pāris zīmīgiem akcentiem izcelt dzīvokļa un gleznu vulgaritāti, bet iespaids bija pelēcīgs un diezgan mēreni pilsonisks. Patika toties aina „zem lauvas", kur dekorātors V. Vare sevi parādīja no labākās puses.

Visumā — interesanta izrāde, kurā skaidri jaušams stingrs režijas mugurkauls un nopietns darbs.

I. V.

„Mālu Anša" izrādes dalībnieki. Sēž no kr.: Sk. Pūpēde, V. Lāma un rež. E. Kalniņa - Znotiņa. Stāv: E. Bencone, H. Miķelsons, sufl. A. Grasmane, apgaismotājs V. Turķis, Edg. Ābele, dekorātors V. Vare, skatuves meistars K. Pakrastiņš un Dz. Pūpēdis. Foto J. Kreilis.

Edvarts Tūters

TIEM, KAS NEBAIDĀS

Tumšas ēnu pēdas
Izmin gaismas ceļus.
Sadilst prieki, tikai bēdas
Dzīvos glaužu un velus.

Kur bij saules ziba,
Ziedu dvaša maiga, —
Visu dulķo velna griba,
Nāves dvinga baiga.

Tikai sirds vēl zilē,
Karstas elpas pilna:
Tos, kas sapņo un kas mīlē —
Neveiks posta mēlna.

Tumsu kliedēs kāvi —
Veiks ar šķēpu asu.
Tiem, kas nebaidās ir nāvi,
Dievs dod spēka dvašu.

KAD KLUSĒ IEROČI, RUNĀ MŪZAS

VĒRIENĪGA RAKSTNIEKU PARĀDE TORONTO

Daugavas Vanagu svētku Kanadā ietvaros rīkotais rakstnieku cēliens Toronto iezīmējās ar plašu rakstnieku parādi, kurā piedalījās gan veci, gan jauni autori kā no Kanadas, tā ASV. Patikami šai parādē bija redzēt vairākas jaunas sejas, kas līdz šim Toronto nebija viesojušās, un kuru garīgos vaibstus zinām tikai no rakstu rindām.

Rakstnieku cēlienu ar īsu, kodolīgu uzrunu atklāja LNAK padomes priekšsēdis prof. A. Dreimanis, tad raitā rindā sekoja 12 autori, kas nolasīja savus zīmīgākos darbus.

Tā kā šī gada Kultūras fonda laureāts, Rožu galetņa kavalieris Teodors Zeltiņš, kas bija paredzēts kā pirmais „lielgabala šāviens" šai sarīkojumā, pēkšņi bija izgājis pastaigāties Rožu gaiteņos, sarīkojumu atklāja Angelika Gailīte ar zīmīgu kultūrvēsturisku faktu bagātu memuāru fragmentu, kas saistīja ar īpatu sava laika vides tēlojumu. Tālāk, Teodors Zeltiņš, laimīgi atradies, nolasīja asi tvertus laikmetīgi noskaņotus dzejoļus, pēc pirmā izpelnoties īpašus aplausus.

Klausītājus patikami pārsteidza Kanadā līdz šim nedzirdētā autore Rita Gāle, kas ar labu dikciju un jauku šarmu nolasīja savus pārdomu bagātos dzejoļus. Tālāk sekoja 3 „pašu pagasta pravieši" — Indra Gubiņa ar dzejoļiem un divi prozisti: Tonija Krūka un jaunais „kanadietis" Māris Olainietis, kas deva īsus prozas darbu fragmentus.

Pēc īsa pārtraukuma programmas otro daļu ar raiti uzrakstītu humoresku, izvadājot klausītājus ar Baltiņu ciemos pie pazīstamiem jaunās paaudzes Ņujorkā dzīvojošiem latviešu dzejniekiem, ievadīja Ansis Uibo, aplicinot smalkjūtīgu humorista talantu. Tālāk lieliskā priekšnesumā savus mīlestības, nāves un dzīvības domu cauraustos pārdomu dzejoļus nolasīja Velta Toma. Sekoja Linards Tauns ar savām īpatnējām, dziļi dzejiskajām rindām, kuŗās nirb un pulsē vēl pilsētas daudzgunainā dvēsele. Pēc viņa interesantus, bet, diemžēl, pārāk klusi priekšā celtus dzejoļus dzirdējām no apdāvinātās lirikes Aināas Kraujietes, kuŗai sekoja patriotisku uguņu zibsnīšana Birutas Senkēvičas pacilātā lasījumā.

Rakstnieku parādi noslēdza Valdis Krāslavietis ar dažbrīd rūgtām, bet patiesām rindām, kuŗās bez skaļām frāzēm šis mūsu „jaunās maiņas" spēcīgais autors raksturoja sevī kā īpatu jaunās paaudzes un laikmeta pārstāvi.

Ar parādē aicinātajiem autoriem klausītājus īsos vārdos iepazīstināja Ingrida Viksna. Ziedi un aplausi bija pateicība tuvajiem un tālajiem viesiem par interesanto devumu.

VĪRU KOŖU KOPKONCERTS DV SVĒTKOS TORONTO

100 VĪRU BRAUC SIMTIEM JŪDZU

Ar koncertiem savienotās jubileju izdarības pa laikam paņem lielu klausītāju uzmanības daļu, pašam koncertam uzspiežot tādu kā „starp cita" zīmogu. Šīm izdarībām savi mesli tika doti arī DV svinību ietvaros Ītona auditorijā rīkotajā vīru koŗu kopkoncertā, kuŗa sākumā, pēc nodziedātām himnām, vārdi tika doti četriem apsveicējiem.

Bet pienāca arī brīdis, kad komp. J. Cirulis, šoreiz apmainījis tradicionālo „piekto rindu" pret diriģenta pakapienu uz skatuves, uzdeva toni programmas pirmajai dziesmai un pāša komponētai „Ave Maria". Tad sāka skanēt. Vareni skanēt! Un 120 galvainais vīru pulks paņēma dienu sev.

Komp. J. Cirulis vēl nesen par tikko minētās dziesmas kādu izpildījumu izteicās, ka dziedoņi „mazliet izlēkuši no virām". Tā kā autori patiešbu allaž paši ņem zem rokas, tad varēja tikai vēlēties, lai visi „no virām izlēkušie" diriģenti, kas grib no šīs dziesmas „kaut ko iztaisīt", būtu bijuši klāt un dzirdējuši šo grūti interpretējamo dziesmu paša autora vadībā. Em. Dārziņa „Mūžam zili (K. Skalbe) — arī J. Ciruļa vadībā — koris sniedza progresējošā bezpatosa skandējumā.

Koncerta pirmo un īsāko daļu noslēdza J. Vītola „Uguns milna" un J. Straumes „Pie Baltijas jūras", viesa virsdiriģenta komp. Br. Skultes vadībā. Br. Skultes parādīja sevi kā enerģisku un impulsīvu diriģentu ar tendenci radīt straujus tempus. Viņa žesti, kaut klausītāju acij mazāk ierasti (savilktas dūres), noteikti. Ja arī vietumis koris ne visai vienprātīgi spēja izsekot diriģenta nodomiem, tad daža tradicionāla interpretācija un ierobežotais kopmēģinājuma laiks nepalika bez lomas. Kas zīmējas uz straujajiem tempiem, Skulte patiesībā visvairāk pārsteidza sarīkojuma sākumā ar mūsu pašu himnu „Dievs, svētī Latviju", jo nevarēja nomākt sajūtu, ka tās pulsu diriģents būs samījis ar amerikāņu „Battle Hymn of Republic". Savu himnu šādi dziedot nebūs gan vairs piemēroti to saukt par tautas lūgšanu, bet drīzāk — prasību Dievam. Radnieciga pretruna teksta un mūzikas starpā šķita pazibam arī „Pie Baltijas jūras" otrā posmā, nelielas otro tenoru kļūmes dēļ, arī koŗa balsis labu brīdi meklēja savstarpēju saskaņu. Toties „Uguns milna" — savā mūzikā gan manāmi slaviska — tik tiešām lika dzīvot līdz A. Brigadores spēcīgajam tekstam, par Tēvietes Viesturu un tā vareno dzīvi gošās pagales medņu.

No šeām J. Ciruļa vadītām dziesmām koncerta otrā daļā E. Melngaiļa noskaņu miniatūra „Vakarblāzma" šķitās esam koncerta labākais sniegums. Klausītājiem par prieku, tradicionālo vīru dziesmu — E. Dārziņa „Mirdzi kā zvaigzne" (K. Jēkabsons) — nodziedāja pa divi reizi. Tāpat raiti tika noskandēta paša diriģenta vienkāršā pantveidā, bet skanīgi harmonizētā tautas dziesma „Aiz upītes sētiņā" un J. Norvila „Tumsa, tumša". Pēdējā tautas dziesmas apdarē meldija mainīta starp trim balsu grupām, pavadbalsīm dodot harmonisku fonu; salikums pazemā balsu reģistrī. Vienīgi H. Pavasara, arī vienkāršā pantveidā harmonizētā, bet brīnumjaukas meldijas tautas dziesma, „Mazs bij tēva novadiņš", likās pasmagi veidota, bet J. Vītola „Mežezers" kaut kā īsti negribēja saliedēties.

Šajā koncerta daļā Br. Skulte sevišķi iepriecināja ar savu oriģinālo „Pasacinu" (Aspāzijas) — ar laimīgu roku rakstītu dziesmu. Mazāk pārliecināja viņa otrā — „Vai tu nāksi" (Ed. Vulfs). Programmas noslēgumā J. Graubiņa „Padziedami nu, bāliņi" (t. dz.) un „Daugavas Vanagu dziesma".

Koncerta administrātors A. Jankovskis pateicās ikvienam kopkora dalībniekam un, lai laures nepaņemtu tikai virsdiriģenti, atsevišķi tika godināti visi dziesmu vienību diriģenti vai pārstāvji, tiem saņemot pa jo sārtam rozes ziedam. Žēl tikai, ka vēl trīs, iepriekš gan paredzētās dziesmas no programmas bija izņemtas, kā arī tas, ka 500 jūdžu garu ceļu mērojošiem dziedoņiem bija jāredz zālē tik daudz tukšu vietu, jo vīru koŗi tik kuplā skaitā un piemērotās telpās tik drīz mums nedzirdēt.

Koncertā piedalījās dziedātāji no sekojošām dziesmu vienībām: Nujorkas DV vīru koŗa (dir. Br. Skulte), Milvoku DV vīru koŗa (dir. V. Aparjods), Kalamazū DV vīru koŗa (dir. J. Zuika), Bramptonas latviešu koŗa (dir. V. Rundāns), vīru koŗa „Daugaviešī" (dir. E. Kupcis). Apvienotā vīru koŗa „Viesturs" (dir. I. Sakss, L. Albertiņa, J. Barušs) un dubultkvarteta „Kalvis" (mūz. vad. J. Dzeguze).

Kas par varenu spēku tā dziesma! Liek vīriem nomest ikdienas darba svārkus, visu nakti jonot pa ceļiem, nākamās dienas rīta cēlienu pavadīt intensīvā kopmēģinājumā un pievakarē vēl būt jo devīgiem spēka tālākdalītājiem.

Lai spēka vīriem nepiekust!

Arv. Purvs

SKEPTISKIE ANGĻI

Džeralds Knaits, kas vada Karalisko baznīcas mūzikas skolu Londonā (Anglijā), izteicies, ka kanadiešu baznīcu koŗu un ērģelnieku mūzikālais standarts esot ļoti zems. Šo apgalvojumu atspēko vairāki kanadiešu laikraksti, norādot, ka kvalitāte šajā laukā ar katru gadu augusi, un esot pietiekama, salīdzinājumā ar pašu angļu pašreizējo mākslas līmeni.

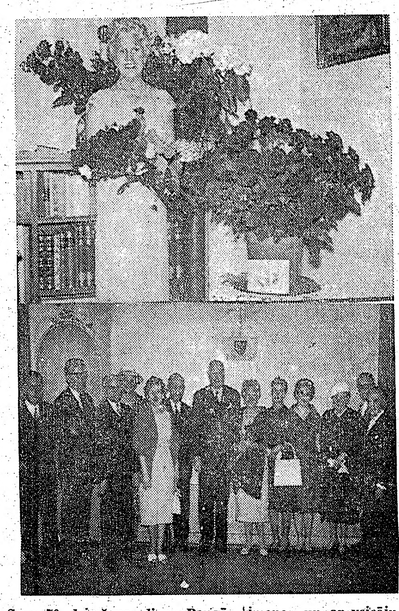

Savu 70. dzimšanas dienu Parīzē, ģimenes un apsveicēju vidū, nesen nosvinēja skatuves māksliniece Annija Simsone (skat. Ilonas Leimanes rakstu LA 42. n-rā). Uzņēmumā augšā — jubilāre ar ziedu veltēm, apakšā — apsveicēju vidū. Pa labi 1. māc. A. Lappuķe, tālāk latviešu delegācijas „galotņu konferencē" locekļi, aizmugurē. Ilona Leimane.

DRUPU REPUBLIKA

T. ZELTIŅA

ROMĀNS

Fr. Milta vinete.

(49. turpinājums)

Aiz balfajām, aizslēgtajām durvīm Žanis nedabiski skaļi iesmējās: „Lūk, kur vecītis gadījies. Līp citu sievām pie brunčiem kā dadzis un staigā uz rokām velkāk par katru puiku."

„Tas tikai tādēļ, lai viņas tuvumā nevarētu pamanīt, ka man dreb kājas," ar vieglprātīgu smējienu Pelerīns atcirta, tūliņ gan kļūdams atkal pagalam nopietns. „Bet tā ir zaudēta spēlīte, tiklīdz ko paceļu gaisā ģimi, kas man jau kļuvis tik krokains kā žāvēta plūme. Tad meitenes paskatās manī tik līdzjūtīgi kā mīroņi, kas, laikā neaprakts, palicis staigājam uz zemes, un viss ir cauri, pūt ausī kaut pašu vissaldāko stabulīti. Ja jūs būtu mani tik tuvu redzējis — vaigu pret vaigu — jūs smietos kā kutināts par savu pavisam bez saprāta sakarsināto greizsirdību."

„Vai es tev neteicu, Žanīt? Es esmu tev atkārtojusi tūkstošām reižu, ka viņam ir tāds, tik neglīts plešeņu ģimis, ka tanī var paskatīties vienīgi ar līdzjūtību," asaru samircinātā balsī dzirdēja izdvešam Lēnīti.

Pelerīns viebdamies sarāvās: vai viņa patiesi tā domātu, kā tagad saka? Nē, to nebija patīkami dzirdēt. Bet jācer (un Amorijs cerēja), ka Lēnīte ir sapratusi viņa pašnoniecināšanās manevri un tagad tam pievienojas vienīgi ar blēdīgu sievietes gudrību. Tādēļ viņš samierinājies turpināja. „Redziet, ko es jums teicu. Es esmu runājis taisnību. Greizsirdība dažkārt pavisam ģeķīgi mums aizplīvuro acis, ka lietas ne tuvu mēs neredzam tādas, kādas tās ir. Es zinu, jo pats reiz biju jauneklis jūsu gados un briesmīgi greizsirdīgs. Mocīju un tirdīju līdz nāvei man uzticīgu meiteni tik varmācīgi, ka viņa vairs nevarēja izturēt un noindējās ar veronālu. Un tad, tai rītā, kad izmisis nokritu ceļos pie gultas, kur viņa bez dzīvības gulēja tik skaista un baltā kā eņģelis ar manu ģimetni sastingušajā rokā, es būtu ar nagiem atplēsis vaļā krūtis un nožņaudzis kā nelietīgu krupi pats savu sirdi, es būtu to nevilcinādamies izdarījis, ja man tam pietiktu spēka. Bet toreiz pagalam bezspēcīgs es nespēju pakustināt ne locekli, pats arī pa pusei jau miris, nosēdēju nekustēdamies pie viņas gultas kā akmenī pārvērties suns."

Pelerīns stāstīdams sadzirdēja aiz baltajām durvīm Lēnītes šņukstus un viņu tie aizgrāba tik ļoti, ka viņš vēl vairāk iedzīvojās paša izdomātajā stāstā un runāja ar īsti iejūtīgu balsi: „Tik briesmīga ir greizsirdība. Vēl daudzkārt bīstamāka par dinamīta lādiņu, kam pāsi ārprāta skurbumā aizdedzinām pielikto degli, lai nogalinātu savu vismīļāko cilvēku. Pie tādas atziņas es nācu, kad dienu no dienas nedēļām, mēnešiem gāju uz kapsētu, kur viņa zem puķēm apklātas smilšu kopiņas nu gulēja — paša nogalinātā milestība. Es katru dienu tur noliku svaigus ziedus, bet tie ne nieka vairs nespēja līdzēt — piecelt no kapa manu līdz neprātam mīlēto būti, kuru es pats biju iedzīnis nāvē. Un man vairs nebija dūšas ne dzīvot, ne mirt. Tādēļ es iekāpu kuģī, lai aizbrauktu tālu projām no zemes, kur katra iela man stāstīja par viņas liksmajiem soļiem un darīja sirdi tik grūtu, ka es vairs ilgāk to nespēju panest."

Pēc Pelerīna asaras acis izspiedēja un bēdu stāsta brīdi aiz baltajām durvīm bija pilnīgs klusums, tad varēja sadzirdēt Lēnīti šņukstam: „Dzirdēji, Žanīt, tu pats nu dzirdēji, ko tur tas cilvēks ar savu greizsirdību izdarījis. Tu manī tāpat reiz iedzīsi kapā, ja nekļūsi beidzot prātīgs. Un dzīvu vairs nevarēsi atmodināt, lai kā to gribētu, kad gulēšu zārkā, šķirusies no visas pasaules. Un vienīgi tavu muļķīgo iedomu dēļ, ka man tas krunkainais spekulants kaut kā būtu varējis patikt. Vai tas nav smieklīgi, Žanīt?"

Biezā, apslāpētā balsī Miedziņš kaislīgi čukstēja pretī: „Nerunā par miršanu, Lēnīt, es nevarētu to pārdzīvot — tādu šķiršanos no tevis. Un neraudi, lūdzu, neraudi, es taču tev tagad ticu. Es tikai nevaru paciest, ka tur tas riebeklis siekalodamies knakstās ap tevi un tu viņu nemēģini no sevis atstumt."

„Tikai aiz līdzjūtības, Žanīt, tikai aiz līdzjūtības. Viņš taču izskatās tik nožēlojams, ka man nav dūšas, cietsirdīgi pagriežot viņam muguru, sāpināt nabadziņu vēl vairāk."

„Tad es to izdarīšu tavā vietā, nočukstēja Miedziņš un turpināja skaļākā balsī: Ei, jūs tur, ja jūs man solāties turpmāk vairs neuzmākties manai sievai, tad es . . ."

Kaut arī Pelerīns domāja un pieņēma, ka Lēnīte par viņu tik nelabi izrunājusies vienīgi bezizejas apstākļos, tomēr tas krunkainais spekulants no viņas mutes bija izskanējis tik neglītā balss noskaņā, ka sagrieza dvēseli aplam šķibu: „Ir kā es kādreiz to būtu mēģinājis darīt kaut kādu virišķības nolūku dēļ? Jums nevajadzēja sajaukt vienkāršu kaimiņa laipnību ar stipri nopietnākām lietām .To darīdams jūs pārāk pārvērtējat pievilcību, kas šķietami neatvairāma piemistu jūsu kundzei. Es saprotu, ka medusmēneša skurbumā viriem kādreiz var likties, ka viņi ir tikuši klāt pie visskaistākās un ugunīgākās sievietes. Bet manās rokās ir gulējušas daiļavas ar nesalīdzināmi skaistākiem locekļiem un tādu tropu temperamentu, ka es pie tā vēl varu sasildīties atmiņās vien. Vai vispār jūs kādreiz esat redzējis meitenes vizošā bronzas krāsā, redzējis dejojam kaislīgi čaukstošos zāļu svārciņos, svaidoties gurnu viesuli ar tādu liksmi, ka liek pat vēsajām ziemeļnieku asinīm iešalkties dziesmā: tumšā naktī zaļā zālē laukā laidu kumeliņu . . . Un ja nu jūs kaut brīdi esat varējis domāt, ka jūsu Lēnītes pakulu krāsas mati, gaužām parastais vaidziņš, tāpat kā par īstu sievieti patlaban vēl tikai topošais augums ir varējuši padarīt mani traku, tad man ir vienīgi jāsmejas."

Varēja domāt, ka tāda Pelerīna atzīšanās greizsirdīgo vīru būs pilnīgi nomierinājusi, bet gluži otrādi — viņš atrāva durvis un nikns izbāza laukā pinkaino galvu: Kā jūs to drīkstat — izteikties tik niecinoši par manu Lēnīti? Jums vienkārši nav acu, ja viņa jums nepatik."

„Tad jau no greizsirdības viedokļa — viss ir vislabākajā kārtībā un jūsu kundze var steigties uz manēžu, kur viņu ar nepacietību aiz skatuvēs jau gaida, lai varētu kā pieklājas nogrimēt izrādei."

Miedziņš apjucis un sabozies brīdi klusēdams skatījās Pelerīna līdz nepazīšanai pārvērstajā vaigā. Baltas paplānas matu šķipsnas izjukušas lipa pie Mantrauša rievainās pieres, pelnu pelēkajos vaigos zem acīm ēnojās tādi kā uztūkuši ūdens maisiņi un zilganās mutes lūpu kaktiņi nevarīgi slīdēja uz leju. Tāds nožēlojams vājinieks katrā sievietē varēja radīt vienīgi līdzjūtību, vairāk nekā. Bez grima, protams, šis cilvēks droši izskatījās drusku labāk, taču gan laikam ne tāds, ka viņa Lēnītei varētu patikt. Un greizsirdīgais vīrs uzjautrināts skaļi iesmējās — pats par savu nesenējo iedomu, ka varējis būt gluži bez mazākā pamata greizsirdīgs. Balamutigā Puķukāpostiene atkal būs samelsusi tukšus niekus.

Un Žanis Miedziņš spārīgi atrāvās no durvīm, uzsaukdams sievai: „Steidzies, Lēnīt! Ko tu vēl kā apmāta uz vietas miņājies? Tu taču dzirdēji, ka tevi aiz skatuves ar nepacietību gaidot."

„Es tev jau teicu — visu laiku," viņa ar ieliksmotu balsi atsaucās.

„Labi, es esmu vainīgs, es atzīstos, bet tagad es visu redzu citādām acīm, tādēļ steidzies. Man arī ar steigu ir jāuzvelk citas drēbes, lai paspētu vēl laikus uz izrādes sākumu un redzētu tevi pirmajā lomā."

Miedziņš pazuda no durvīm, un Pelerīns lēni un uzmanīgi kāpa pa laipām lejup. Stāvu zemāk, zem Miedziņa gaisa lizdas, pie sagrauta dzīvokļa vienīgās sienas, viņš pamanīja balto tualetes podu, kas nesaprotamā kārtā bija pie tās vēl noturējies. Un Amorijs, no laipas uz laipu pārkāpdams, pavipsnāja ar greizu muti: tas būtu bijis vienīgais pieturas punkts, pie kura, ja laimētos, vēl būtu varējis piekerties, kad neganti greizsirdīgais virs, tālākās sarunās neielaizdamies, viņu no augšienes diešām būtu mēģinājis nogrūst. Pasargi, Dievs, no tādas nelaimes. Bet — ar Miedziņa kundzi tomēr šis tas vēl viņam noteikti būs pārrunājams. Starp citu arī par to — krunkaino spekulantu. Ja viņa tā teikusi vienīgi sakarsētā prāta nomierināšanai, tad tūdaļ nekavēdamies atzīsies, ka runājis pilnīgi pretējo tam, ko domā un jūt. Tad tuvumā gan nedrīkstētu būt nevienas pārliecīgi ziņkārīgas vai nodevīgas auss.

Bet tā kā ausu pēc izrādes šaurajā aizskatuves telpā bija visapkārt (gandrīz vai galva pie galvas), jo priecīgajiem ugunskristības pārcietušajiem aktieriem neatvairāmi mācās virsū apsveicēji, Amorijs, pie spoguļa atgrimēdamies, pat nemēģināja paskatīties blakus sēdošajā Miedziņa kundzē. Viņš reizēm gan sajuta tās pleca apļumu cauri parupja audekla kreklam, bet varēja būt, ka tas tā notika vienīgi tādēļ, ka apkārt blīvējās neiespējams daudzums ļaužu, saspiesti tik cieši kopā, ka gaisā pacelta roka nekādi vairs nebija dabūjama atpakaļ pe sāna.

Ar tādu neparedzētu nelaimi cīnījās Ciruļdziesma. Pudeli pār galvu pacēlis, viņš to vairs nedabūja lejā, nedz jaudāja izvilkt no kabatas glāzīti un nolikt pudelei blakus, stumdamies uz Pelerīna pusi. „Goda vārds, tik biezu tautas biedrošanos es ilgi neesmu redzējis. Trūkst tikai benzīna smakas un varētu justies gluži kā pārpildītā autobusā, kādi sestdienas pēcpusdienās Rīgā atgāja uz laukiem. Lūdzu, jaunkundz, nestāviet uz manas kājas. Man nebūtu par tādu tautisku dvēseļu tuvināšanās veidu ne mazāko iebildumu, ja jūsu kurpītei nebūtu tik smails papēdis . . ." (Turpinājums sekos).

M. Krone - Balduma

PADOMI NAMAMĀTĒM

VIRAS SILTĀKAM LAIKAM

Vasarā var gatavot kā zivju viras, tā arī viras no dažādām saknēm b e z treknākas gaļas piedevas.

BRŪNĀ KARTUPEĻU VIRA

2 mārc. kartupeļu nomizo, nomazgā un sagriež mazos gabaliņos. Sabrūnina ¼ mārc. sviesta un tanī cep labi brūnus sagrieztos kartupeļus, pieliekot 2 sagrieztus vidēja lieluma sīpolus, pielej 2 kv. ūdens un liek vārīties, kamēr kartupeļi miksti, pat izšķiduši, tad viru izkāš un vēl reiz uzvāra. Pirms pasniegšanas galdā pieliek saldu vai skābu krējumu. Pasniedz ar grauzdētu baltmaizi.

TEĻA GAĻAS VIRA

3 kv. ūdens, 1½ mārc. teļa gaļas, ½ mārc. rīsu, ½ mārc. burkānu, 1 mārc. kartupeļu, 1 vidēja lieluma puķukāpostu galviņa, 2 ēd. kar. sviesta, 2 ēd. kar. skāba krējuma, viras saknes.

Viras gaļu vāra, pieliekot sāli un garšas saknes pusgatavai virai, tad saknes izņem, pieliek rīsus, burkānus un pēc tam sagrieztus kartupeļus un puķukāpostu rozītes. Kad piedevas ir mīkstas, pieliek sviestu, krējumu. Pasniedzot galdā, pārkaisa ar sasmalcinātām pētersīļu lapiņām.

TEĻA GAĻAS VIRA AR SPARGEĻIEM

3 kv. ūdens, 2 mārc. viras gaļas, 2 mārc. sparģeļu, ½ mārc. rīsu, 1 burkāns, mazāka pētersīļu sakne, 1 vidēja lieluma sīpols, 4 ēd. kar. sviesta.

Nomazgātu gaļu liek aukstā ūdenī varīties, pieliek pētersīli, seleriju un burkānu, sīpolu un sāli. Kad gaļa gatava, to izņem, viru izkāš un uzliek vārīties ar rīsiem, vai arī rīsus novāra atsevišķi un ieliek pēc tam buljonā līdz ar sāls ūdenī novārītiem sparģeļiem; pieliek sviestu un uzvāra.

PURAVU VIRA

3 kv. ūdens, 5 puravi, 2 mārc. kartupeļu, 3 ēd. kar. sviesta, 2 ēd. kar. miltu.

Sagrieztus puravus un sagrieztus kartupeļus vāra sālsūdenī miksti, tad izrīvē caur cietu, pieliek sviestu un vēlreiz uzvāra. Galdā pasniedzot, pieliek 3 ēd. kar. skāba krējuma.

SAKŅU VIRA AR ĀBOLIEM

4 kv. ūdens, 2 mārc. vērša gaļas, ½ mārc. ābolu, 1 mārc. kartupeļu, 1 mārc. svaigu kāpostu, 1 mazāka pētersīļa sakne, 1 sīpols un 3 ēd. kar. skāba krējuma.

Vērša gaļas vietā var nemt teļa gaļu. Ja no vērša gaļas vāra viru, skābs krējums nav arī liekams klāt, ja nevēlas.

Gaļu uzliek vārīties, pievienojot garšas sakni, un vāra līdz pusmiksta, tad pieliek sagrieztus kāpostus, un, kad kāposti pusmiksti, pieliek sagrieztus kartupeļus un sagrieztus ābolus.

TOMĀTU VIRA AR PUĶUKĀPOSTIEM

3 kv. ūdens, 2½ mārc. vērša gaļas ar kauliem, 1½ mārc. tomātu, 1 puķukāpostu galviņa, viras zaļumi vai saknes, ¼ mārc. rīsu.

Kaulus uzliek vārīties aukstā ūdenī, bet gaļu verdošā, pieliek sāli, garšas saknes; ja liek zaļumus, tad tos pirms gatavības. Gatavo buljonu izkāš, ieliek izsautētus rīsus un sāls ūdenī novārītus puķu kāpostus. Tomātus arī sasautē atsevišķi, izrīvē caur sietiņu un pieliek gatavai virai. Gaļu sagriež gabaliņos un ieliek virā, pārkaisa ar sasmalcinātām pētersīļu lapiņām.

BURKĀNU VIRA

4 kv. ūdens, 2 mārc. burkānu, 1 sīpols, 1 pētersīļa sakne, 1 puravs, ¼ mārc. sviesta, 4 ēd. kar. skāba krējuma.

Burkānus notīra līdz ar pētersīļa sakni, sagriež gabaliņos un pārlej ar ūdeni. Vāra uz lēnas uguns, līdz saknes mīkstas. Tad izrīvē caur sietiņu, pielek sviestu un uzvāra vēlreiz, nogaršo sāli un pieliek skābu krējumu. Pasniedz ar grauzdētu baltmaizi.

LOCIŅU VIRA AR RĪSIEM

½ mārc. lociņu baltās daļas, 1 mazāks sīpols, ¼ mārc. rīsu, 3 ēd. kar. sviesta, 2 kv. gaļas buljona vai kaulu novārījuma, sāls pēc garšas.

Lociņu baltās daļas sagriež līdz ar sīpolu un sasautē sviestā, pārlej gaļas buljonu, pieliek rīsus un vāra mīkstus. Ja patīk, virai vāroties, var pielikt mazliet muskata, kas dos īpatnēju garšu.

GAĻAS VIRA AR ĶIĻĶENIEM

5 ēd. kar. miltu, sāls, mazliet muskāta, 2 olas, gaļas buljons.

Miltus sajauc ar mazliet ūdens, pieliek olas, muskātu, sāli un samaisa. Buljonu uzvāra un ar karoti ielaiž mazus ķiļķenīšus, vēlreiz uzvāra un pasniedz galdā.

KĀĻU - PUTRAIMU VIRA

3 kv. ūdens, 1½ mārc. kāļu, ¼ mārc. miežu putraimu, ½ mārc. kartupeļu, 1 mazāka pētersīļa sakne, pētersīļu lapiņas, 2 mārc. kaulu, 3 ēd. kar. skāba krējuma.

Kaulus uzliek vārīt ar aukstu ūdeni, pieliek pētersīļa sakni, sagrieztu kāli un putraimus. Pirms gatavības pieliek sagrieztus kartupeļus un vāra mīkstus. Kad vira gatava, pieliek skābu krējumu un sasmalcinātas pētersīļu lapiņas.

VISTAS VIRA

4 kv. ūdens, 1 vārāmā vista, 1 mārc. rīsu, 2 burkāni, 1 sīpols, sāls.

Iztīrītu vistu nomazgā un vāra, pieliekot sāli un garšai — burkānu un sīpolu. Gatavo vistu izņem, buljonu izkāš un ieliek izsautētus rīsus. Sādā buljonā var arī likt sāls ūdenī novārītus puķukāpostus, sadalītus rozītēs.

Vistas gaļu var pasniegt galdā ar balto mērci, kurai pievieno sasmalcinātas pētersīļu lapiņas.

SPINĀTU VIRA

2 kv. ūdens, 2 mārc. teļa gaļas, 2 mārc. spinātu, 2 olu dzeltenumi, 3 ēd. kar. skāba krējuma, selerijas un pētersīļu saknes, sāls.

Gaļu liek vint aukstā ūdenī, pieliek garšas saknes un vāra mīkstu. Iztīrītus spinātus nomazgā, sagriež un pieliek virai, kad gaļa jau miksta. Vāra 8 minūtes. Viru, ja vēlas, var arī pietumšēt ar miltiem. Pasniedzot galdā, viras traukā ieliek olas dzeltenumus, sakuļ un pamazām pielej karsto viru. Pieliek skābo krējumu un nogaršo sāli.

PIĻU VIRA

Pīli nomazgā un sadala gabaliņos, uzliek vārīties aukstā ūdenī, pieliek pētersīli, seleriju un 2 burkānus. Otrā katliņā uzliek vārīties ¼ mārc. grūbu, kad grūbas ir mīkstas, pieliek sagrieztus kartupeļus un sagrieztus ābolus, kā arī vienu mazāku rozītēs izdalītu, puķu kāpostu; buljonu izkāš, ieliek minētās piedevas un gaļas gabalus. Ja vēlas, pasniedzot galdā, var pielikt arī skābu krējumu.

JĀNI LŪSI PIEMINOT

Šī gada aprīļa beigās Toronto latviešu saimi satrauca ziņa, ka savā dzīvoklī Jauntoronto ar sirdstrieku miris Jānis Lūsis, kādreizējais Kurzemes artilērijas pulka adm. kapteinis.

29. aprīlī viņš piederīgo, draugu un darba biedru pulcina pavadīts, guldīts Toronto Jorkas kapsētā, blakus pirms gadiem mirušai dzīvesbiedrei, kuŗas kapu viņš bija rotājis ar jauku pieminas plāksni. Tai blakus viņš bija iepircis arī sev mūžīgās atdusas vietu.

Jānis Lūsis dzimis 1896. g. 21. martā Krauķļu pag., Madonas apr. zemnieku dzimtā. Pēc pamatskolas beigšanas, L. 1912. g. beidz ministrijas skolu un turpina izglītību Priekuļu lauksaimniecības skolā. Šo skolu nobeidzot, viņu jau 1915. g. augustā mobilizē un iedala kādā bij. Krievijas artilerijas divizionā. 1917. g., izturot pārbaudījumus, viņu paaugstina adm. virsniekā pakāpē. Dienestu krievu armijā beidz 1918. g. janvārī, bet jau 1919. g. oktobrī L. atkal ir atpakaļ armijā, šoreiz Latvijas armijā.

Sākumā viņu iedala armijas artilerijas rezervē, bet kopš 1919. g. decembra pārvietots uz Kurzemes artilerijas pulku, kuŗā viņš kalpo vairāk kā 20 gadus, gan kā pulka darbvedis, kasieris saimniecības un finanču daļas priekšnieks. Šī pulka sastāvā Lūsis ļoti sekmīgi beidz administratīvo un saimniecisko virsnieku kursus.

Šinī pulkā aiziet krietnie vīra un darba gadi, pildīti ar lielu pienākuma apziņu un centību. Viņš apbalvots ar vairākām goda zīmēm.

Pēc komūnistu apvērsuma, 1940. g. septembrī viņu no armijas atvaļina. Darbu L. sameklē Rīgā, Dzērienu rūpniecības trestā, kur pilda grāmatveža pienākumus. Baigajā gadā un vācu okupācijas laikā. Šeit viņš iepazīstas ar savu vēlāko dzīvesbiedri Klāru, dzim. Holbergu.

Bēgļu gaitās L. nokļūst Vācijā, Anglijā un 1952. g. iebrauc Kanadā. Šeit viņš pieņem pārziņa vietu toreiz nolaistajā un jaunuzbūves stadijā esošajā Saulainē, liekot darbā savus spēkus un prasmi. Dzīvesbiedres pāragrās nāves dēļ viņš spiests Saulaini atstāt, un 1954. g. pavasarī pārceļas uz Toronto, kur atrod darbu slimnīcā, sākumā Maltonā, vēlāk Jauntoronto, kur viņš kalpoja līdz savai nāves dienai.

Sava klusā un sirsnīgā rakstura dēļ Jānis Lūsis bija labi ieredzēts un cienīts gan pulkā kollēgu starpā, gan pārējās darba vietās.

Nelaikā iepazinu trīsdesmitajos gados, kad viņš bija izbraucis uz Liepājas ezeru vēlīnās pīļu medībās. Auksto nakti pavadījām kopā ezermalā kādā zvejnieku „pūnē" pie Reiņa meža, pie jautri sprēgājošas dzelzs krāsniņas sildoties. Bieži ar L. tikos vēlāk Kurzemes artilerijas pulka un Liepājas garnizona svētku dienās, kur arī man bija daudz draugu.

Vēlot veco draugu vārdā Tev vieglu dusu šīs patvēruma zemes smiltājā, lai gājputnu spārnu vēdas pārnes ziņu Taviem piederīgiem un draugiem Latvijā un citur, ka Tu, tēvzemei uzticīgais dēls, esi piepulkots senču lielajiem bariem.

J. Rolavs.

Mūsu laikraksta
LATVIJAS AMERIKĀ
pārstāvis
VILIS MIKELSONS
Kalamazū, 426 N. Prairie Ave,
pieņem sludinājumus un kārto abonementus.

MONTREĀLĀ
Europe Stationary
1980 St. Catherine W.,
dabūjami
LATVIJA AMERIKĀ
atsevišķi numuri

ČETRĀS NEDĒĻĀS — ČETRĀS ZEMĒS

MARIJA ĶEŅĢE TĀLOS CIEMOS

VĀCIJĀ

Apmeklējuma centrā Vācijā bijusi tikšanās ar DV centrālās valdes prezidiju Minchenē — priekšsēdi V. Janumu, sekretāru J. A. Bērziņu un kasieri A. Mežalu. Tā devusi iespēju iztirzāt organizācijas darbības jautājumus. Vanadžu nozares vadītāja ar prezidija locekļiem apspriedusi par Vanadžu darbības noteikumu projektu. Tie domāti visai DV organizācijai, lai Vanadžu organizēšanā un darbībā visas saimes mērogā ievestu vēlamo vienveidību, vismaz galvenajos vilcienos.

Uzturēšanās laikā Minsterē M. Ķeņģe referējusi par Anglijas latviešu sabiedrisko dzīvi un Vanadžu darbību DV Minsteres nodaļas sarikojumā. Tas bijis labi apmeklēts, un nobeigumā referentei pateicies nodaļas valdes pr-dis J. Zaļkalns, pasniedzot velti atminai. Minsterē bijusi izdevība iepazities ar latviešu mācības iestāžu — pamatskolas un ģimnazijas problēmām.

Vācijas latviešu Kultūras dienu ietvaros 22. aprīlī M. Ķeņģe referējusi DV Ingolštates nodaļas sarikojumā par tematu „Latviešu sabiedriskā dzīve un darbība Anglijā". Piedalījušies arī Pēteris Ērmanis un V. Lesiņš. Bijis daudz klausītāju un dzīva interese.

Arī DV Memingenas nodaļas sarikojums bijis labi apmeklēts, par spiti diviem sēru gadījumiem vietējā saimē. Vanadžu nozares vadītāja te galvenokārt runājusi par DV darbību Anglijā. Šeit ir DV Vācijas saimes ražīgākā Vanadžu kopa ar tās vadītāju A. Jenkēviču. A. Jenkēvica, kā zināms, ziemā ciemojās Anglijas galvaspilsētā kopā ar sajūsmā abām meitām kā britu laikraksta Daily Mirror viešņas, pasaules Bēgļu gada ietvaros. Memingenas nodaļas Vanadžu vadībā vēl darbojas Līvena, Grieze, Kotelnikova.

M. Ķeņģei bijusi izdevībā te tikties arī ar invalīdu un DV Dietumvācijas valdes loc. Spurdziņu, kas ir ne tikai enerģisks DV darbinieks, bet uzrādījis labus panākumus arī privātā dzīvē, kļūdams par vairāku veikalu īpašnieku.

Bērzainē tālo ciemiņu laipni uzņēmis mītnes pārvaldnieks invalīds un bij. 19. divizijas varoņgaisā vīrs. Verners Pauzers, kas kopā ar J. Kamšu 50-to gadu sākumā ciemojās pie Vanadzēm Anglijā. Ar Pauzera gādību M. Ķeņģei bijusi izdevība iepazīties sīki ar visu šo DV organizācijas īpašumu, bet sevišķi ar pašu mītni un tās iemītniekiem.

Arī Fareles veco ļaužu mītnē darbojas DV nodaļa L.K.O.K. J. Bumaņa vadībā, kas ir viena no rosīgākajām organizācijas saimēm Vācijā. Tā bija sarikojusi M. Ķeņģes referātu, kuŗam latviešu māmuļas un tēvi dzīvi sekojuši. Bijusi izdevība tuvāk iepazities arī ar pašu mītni, kuŗā dzīvo tikai luterticīgie latvieši — skaitā 48, bez tam vācieši. Tas ir luterāņu baznīcas iestādījums. Mītne ir liela, moderna ēka, katrā istabā divi iemītnieki. Pārzinis ir mācītājs un vadītāja zēlsirdīgā māsa. Abi ir vācieši, bet ļoti saprotoši un izpalīdzīgi. Ateviška kapella kalpo dievkalpojumu vajadzībai.

Libekā priekšlasījumu bija rīkojusi DV Gaujas nodaļa, kuŗas valdes pr-dis ir invalīds E. Šķipsna. Pēc sarikojuma M. Ķeņģe kopā ar vietējiem latviešu sabiedriskās dzīves vadītājiem bijusi ielūgta ciemos māc. Ķelles ģimenē. Libekā viņa satikusi arī Rāvas ģimeni, kuŗu jau gadiem ilgi atbalsta DV Lesteras nodaļa. Sastaptas arī meitenes, kas agrāk ciemojušās pie Vanadzēm Anglijā.

Pēdējais pieturas punkts. Vācijā bijis Neištatē. Turienes DV nodaļa ar valdes pr-di, enerģisko A. Pētersonu bija rīkojusi plašu sanāksmi, kuŗā Anglijas viešņa sniegusi priekšlasījumu un satikusies ar tautiešiem. Klāt bijis arī LCK apgabala pārstāvis agr. Daģis.

DĀNIJĀ

Šai zemē, kur latviešu saime samērā maza, darbojas tikai viena DV nodaļa ar sēdekli Dānijas galvaspilsētā Kopenhagenā. Nodaļu ilgus gadus vada I. Reitmanis, kam izveidoti labi sakari ar dāņu politiski-sabiedriskajiem darbiniekiem. Vanadžu komiteju vada Reitmane, Starķe un Peička. Komiteja bija izkārtojusi sanāksmi tikai Vanadzēm, kuŗā M. Ķeņģe referējusi par Vanadžu darbības jautājumiem. Šī saime parādījusi lielu sirsnību.

ZVIEDRIJĀ UN NORVĒĢIJĀ

Zviedrijā M. Ķeņģei nācies piedzīvot ģimenes sēru gadījumu. Tomēr satikusi privāti lielu skaitu tautiešu un sabiedrisku darbinieku un izdevies gūt mazu ieskatu turienes latviešu sabiedriskajā dzīvē.

Norvēģijā M. Ķeņģe bijusi jau vairākkārt agrāk. Viņa savā laikā tur papildinājusies arī mājturībā. M. Ķeņģe apguvusi arī norvēģu valodu un norvēģu sabiedrībā ieguvusi draugus. Ar pēdējiem sakari nav pārtrūkuši arī gaŗo gadu gājumā un daudzi satikti arī šinī apciemojumā.

Oslo tautiešu sanāksmi izkārtojis Latvijas ģenerālkonsuls A. Vanags, un tā notikusi pie Norvēģijas latviešu pārstāvja P. Niedras, izmantojot pēdējā ģimenes viesmīlību. Šai sanāksmē M. Ķeņģe tikusies arī ar mūsu jaunatnes pārstāvjiem. Viņa nodzēlo, ka nav izdevies nodibināt kontaktu un satiktīes ar DV Norvēģijas kopas pilnvarnieku.

KANADAS LEPNUMS — TORONTO OSTA

II

OSTAS DZIĻUMS

Bieži dzird jautājumu: vai visi lielie okeana kuģi var ienākt Toronto ostā? Atbilde ir: nē! Apmēram 15% no visiem okeana kuģiem Toronto ostu nekad neredzēt.

Savienoto Valstu un Kanadas valdības vienojās, ka Sv. Labrenča jūras ceļš jābūvē tādam dziļumam, kāds vajadzīgs kuģiem ar 25,5 pēdu iegrimi. Šāda kanāla dziļums vispār tad ir 27 pēdas. Te nu jāievēro, ka ūdens līmenis ezeros un kanālos maiņās līdz ar gada laikiem, vējiem un straumēm. Tāpēc, lai nodrošinātu kuģošanai vajadzīgo dziļumu, ir nepieciešami šo dziļumu attiecināt uz kādu pamata ūdens līmeni, ko mēdz apzīmēt par „nulles līmeni", kas Torontō ostai ir 245 pēdas virs vidējā Atlantijas okeana līmeņa pie Ņujorkas. Ontario ezera līmeņa svārstības ir apm. 7,4 pēdas. Pēc Sv. Labrenča jūras ceļa izbūves ezera līmenis tiek regulēts ar šī ceļa slūžu palīdzību. Šāda mākslīga ūdens līmeņa kontrole stipri atvieglo plānot izbūvi tām ostām, kas atrodas ap Ontario ezeru.

Dziļuma izvēlē apsvērts apstāklis, ka ir jābūt zināmam brīvam ūdens slānim starp kuģa kīli un kanāla dibenu, lai nodrošinātu drošu kuģu kustību. Šim brīvajam dziļumam jābūt lielākam akmeņainās un klints gultnēs, bet tas var būt mazāks smilšainās un mikstās gultnēs. Tāpat vaļēji, atsevišķi klints gabali, kas izkaisīti virs cietas gultnes, var nodarīt kuģim liktenīgus bojājumus. Vēl papildus dziļums vajadzīgs taīs kanāla joslās, kas ir atklātas vējiem, kur kuģi padoti vertikālām kustībām no vēju un viļņu iedarbības.

Bez tam jāparedz vēl rezerves dziļums vajadzīgs tanīs kanāla kas rodas ,kad kuģis iesāk kustību ar zināmu ātrumu. Šī iegrime pieaug līdz ar kuģa ātruma pieaugšanu. Toronto ostā projektētais dziļums maiņās, vadoties ar augšējiem apsvērumiem.

ŪDENS LĪMEŅU NOVĒROŠANA

Ūdens līmeņi ezerā un līdz ar to arī ostā mainās neregulāri no gada uz gadu un no mēneša uz mēnesi, iepriekš neparedzētā kārtībā. Toronto ostā ūdens līmeņa svārstību novērošana iesākta ar 1854. gadu. Ir novērots, ka atšķirības gada laikos, vispār ziemā, ir zems ūdens līmenis, bet tas ir augsts vasarā.

Ūdens līmeņa maiņu var radīt vēji, straumes, ezerā ieplūstošais ūdens daudzums u. t. t. Bez šiem iemesliem vēl novērots, ka maiņīga barometriska spiediena starpība atsevišķos rajonos rada ezera līmenī „ieplakas" vai paaugstinājumus dažu collu augstumā. Šai parādībai parasti seko vietēja rakstura vētra.

Kopš 1916. gada ūdens līmeņus reģistrē automatiski. Reģistrējošais aparāts pievienots telefona vadiem, tā ka nolasījumus var izdarīt tālu prom no ostas, kuŗā katrā birojā, gluži kā pulksteni.

ZEMES DARBI OSTĀ

Ostas padziļināšanas darbus Toronto ostā veic Kanadas valdība un vietējā ostas komiteja. Valdība sedz visus padziļināšanas izdevumus, kam sakars ar kapitālieguldījumiem un plašākām publiskām interesēm, bet par gadskārtējiem piesērējumiem un citām kraistmalām rūpējas ostas komiteja un privāti krastmalu īpašnieki. Īstenībā šo darbu sadalījums ir ļoti komplicēts un padots sarežģītiem noteikumiem.

Sakarā ar zemes darbiem ostas rajonā jāpiemin jaunu zemju atkraošana no ezera. Sakarā ar straujo pilsētas attīstību, ēku un pazemes dzelzceļu izbūvēm, milzīgi zemes daudzumi tiek izgāzti ezera krastā, pilsētas tuvumā, tā radot katru gadu 17-19 akru jaunas zemes platības.

Šādu zemju pildījuma slāņu biezums sniedzas pat pāri 20 pēdām. Lieki pieminēt, ka šīs zemes tiek apbūvētas ostas ierīču vai noliktavu vajadzībām, pamatojot tās uz koka- vai dzelzs pāļiem. Šo zemes darbu nozari raksturo šādi skaitļi: 1959. gadā ostas tuvumā tika izgāztas apm. 100.000 zemes transporta auto kravas, jeb apm. 0,56 milj. kubikjardu zemes.

(Nobeigums sekos)

Būvinž. Ernests Kraulis.

MŪSU LAIKRAKSTA
GALVENAIS PĀRSTĀVIS
ČIKĀGĀ
OTTO KROLLS,
800 S. Halsted St., Hull House,
Chicago 7, Illinois, USA.
Tel. MOnroe 6-5399.

aiz DZELZS aizkara

OKUPĒTAJĀ LATVIJĀ

CELTNIECĪBA

Latvijas PSR katru gadu arvien vairāk kolchozniekiu pārvietojoties uz kolchozu ciemiem, bet celtniecības tempi atkarājoties no būvmateriālu krājumiem. Šinī sakarā zāģskaidu betons izplatoties aizvien vairāk. Septiņgadē paredzēts 46% no visām kolchozu jaunceltnēm uzcelt no šī materiāla. Tas esot izturīgs, viegli iegūstams un lēts.

Zāģa skaidu betons tiekot liets kā sienu materiāls un tā sastāvā grants, zāģa skaidas, saistvielas un ūdens. 1 kub. mtr. mūra izmaksājot 178 rubļi, bet no zāģa skaidu betona celtās sienas 1 kub. mtr. tikai108 rubļi, jeb par 39% lētāk. 1 kv. m kieģeļu sienas izmaksājot 127 rubļi, bet no zāģa skaidu betona — 58 rubļi. No zāģa skaidu betona celtā kolchozniekiu māja (individuālā) izmaksājot 5-6.000 rubļu lētāk nekā celta no kieģeļiem.

Java ar portlandcementu: 1 daļa portlandcementa, 3 daļas kaļķu, 5 daļas grants un 12-14 daļas zāģa skaidu. Lai uzceltu 1 kub. m mājas sienas, nepieciešams 96-10 kg cementa, 165-170 kg kaļķu, 0,4-0,5 kub. m grants un 210 kg zāģa skaidu.

Java ar romancementu: 4 daļas romancementa, 5 daļas grants un 12-15 daļas zāģu skaidu. Kaļķu šai javai vairs nevajagot nemaz.

Nākuši priekšā arī gadījumi, kad sienas sabrukušas, bet — parasti vīrsa, nemākuliga darba rezultātā. Piem., sienas betonētas vīsas mājas augstumā un pēc tam nepārsegtas vairākas dienas mīrkušas lietū. Arī slikti saajukta un blietēta java esot par cēloni sienu sabrukšanai.

No zāģa skaidu betona varot ražot blokus 20×20×40 cm. Tas ne tikai paātrinot celtniecību, bet arī palētinot izmaksu. Uz vietas tad tikai paliekot bloku salīkšana un starpu izšuvošana.

Lai septiņgades plānos veiktu visus uzdevumus, tad jo sevišķi jāaktivizējot celtniecība laukos, jo nepieciešamas esot gan kūtis, gan ražošanas, gan sabiedriskās un kultūras ēkas. Pieaugošie darba apjomi radījuši jaunas darba organizāciju formas — starpkolchozu celtniecības organizācijas, kas kooperācijas ceļā veidojušās jau kopš 1956. gada. Pagājušā gadā šo organizāciju būvdarbu apjoms bijis paredzēts 85 milj. rubļu apmērā. Tas 9 mēnešos veikts tikai par 64%. Veicamo būvdarbu nodrošināšanai ar materiāliem un detaļām organizācijas savu ražošanas bāzu izbūvē ieguldījušas jau apm. 9 mil. rubļu: atjaunotas un produkciju sākušas dot 17 kieģeļnīcas un 6 kaļķu cepļi. Kūdras paneļu cechus izbūvējušas Dobeles rajona celtniecības organizācijas, niedru paneļus jo plaši izlietojot Talsu rajonā, dobtos zāģa skaidu sienu blokuš Ilūkstes, Valkas un Valmieras rajonos, izdedžu blokus — Rēzeknes rajona starpkolchozu celtniecības organizācijas u. t. t. Tomēr vietējo būvmateriālu izmantošanai esot lieli trūkumi, jo daudzu rajonu izpildu komitejas maz rūpējoties par savu celtniecības organizācijas darbu, it sevišķi vietējo būvmateriālu ražošanu un izlietošanu.

Nepavisam neveicoties ar rūpniecības objektu celtniecību. Pagājušā gada 11 mēnešos kapitālieguldījumu plāns rūpniecības objektu celtniecībā izpildīts tikai par 91%, bet lietošanā nodots tikai 40% ceļtņu no plānos paredzētā daudzuma. 1955. gadā Rīgā sākuši celt fabrikas „Rīgas aditājs" korpusu, kas bijis nepieciešams, jo šīs rūpnīcas cechi bijuši izmētāti pa visu pilsētu (31 telpās). Tos visus apvienojot zem viena jumta, ar to pašu strādnieku skaitu, būtu bijis iespējams ražot divreiz lielāku produkciju. Uzņēmuma būve bijusi jānobeidz 2 gados, bet tā neesot pabeigta vēl šodien, un 5 gados būvdarbi veikti tikai par 55%. Tas tāpēc, ka materiālus piegādājot ļoti lēni, strādniekus uz būvlaukuma nesūtot un vispār neviens par šo būvprojektu neinteresējoties. Šādu piemēru esot daudz: Rīgas laku un krāsu fabrika 5 gados rekonstruēta tikai par 30%, un 10 gadu rekonstrukcijas jubileju jau varot nosvinēt Rīgas cementa un šīfera rūpnīca. Tāpat neapmierinoši ejot elektrospuldžu rūpnīcu, 1. kokapstrādāšanas kombinātu un daudzus citus.

Šogad sākšot atjaunot 2. pasaules kara laikā sagrauto tiltu pār Daugavu starp Krustpili un Jēkabpili. Vēl šinī gadā paredzēts uzcelt abus krasta balstus un pārējos līdz ūdens līmenim. Tilts būšot autoceļa tipa, pie kam 3 posmi būšot dzelzs, bet pārējie dzelzbetona. Tas lietošanā jānododot 1963. gadā.

TRANSPORTS

Laikrasta „Cīņa" š. g. 25. februāŗa numurā ievietots B. Koroļeva raksts „Autotransporta ķirmgrauzis", kuŗā autors pleskaras Rīgas auto transporta kantoŗu darbam. Viņš ņem piemēru no 18. ATK, kur kādu ritu pēcšeit iedod šoferim Sepānam Skoromochinam ceļa zīmi, norīkojot viņu darbā Baltijas celtniecības tresta 6. pārvaldē. No 18. ATK bazes Jumaras ielā nu šoferis brauc cauri visai Rīgai uz Katrīndambi, kur atrodas 6. pārvalde. Ierodoties tur, sagādes nodaļas pārvaldnieka īstaba jau pilna šoferiem, un kamēr S. saņēmis norīkojumu darbā, jau pagājusi vismaz stunda. Jābrauc bijis uz Jelgavas fabriku „Spartaks" pēc kieģeļiem, bet arī tur priekšā bijusi burzma, un viens celtnis nespējis visas mašīnas apkalpot. Kad mašīna beidzot piekrauta, arī tad vēl nedienas nebeigušās, jo pārvaldes pārstāvis izrakstījis tikai kopīgu caurlaidi visām mašīnām, un tā no rūpnīcas tās varējušas izbraukt tikai visas reizē. Visu šo iemeslu rezultātā šoferis S. izbraucis tikai reizi dienā uz Jelgavu, atgriežoties atpakaļ garāžā tikai plkst. 21.00. Šādu gadījumu, kur transporta mašīnas netiek pilnīgi izmantotas, esot milzīgi daudz. Vispār mašīnu piekraušana un izkraušana radot lielas grūtības, kas nākot uz darbu vadītāju nemākulīgās darba organizācijas konta. Mašīnu dikstāves dēļ 1959. gadā 28. ATK vien zaudējis 2413 automobiļu darba dienas, resp. tas pie pareizas mašīnu izmantošanas būtu varējis pārvadāt 38.000 to kravas vairāk. Līdziga aina redzama arī citur.

KAD EIROPIEŠI NOSLĒDZ RĒĶINUS

„DUST BEFORE THE WIND" by Robert Homan, The Hogarth Press, Londonā (Clarke, Irwin and Co Ltd. — Kanadā) izdevums, 223 l. p., Cena $3,25.

Tas ir Anglijā uzrakstītais un izdotais romāns par jaunākā laika iecelotāju dzīvi Kanadā. Kāda grupa iecelotāju pieņem darbu būvniecībā, bet darba vieta ir tālā Labradora. Starp strādniekiem darbā pieņemts arī agrākais vācu profesors un SS-virs Klauss. Neviens neinteresējās par viņa agrāko dzīvi, kamēr viņu neuzzīmē kopīgā strādnieku darba nometnē kāds ungārs un kāds italietis, kam abiem ir noslēdzami ar Klausu kādi veci Eiropas laiku rēķini. Naids starp šiem iecelotājiem uzliesmo par jaunu, un drīz vien visiem ir skaidrs, ka Klausam no strādnieku nometnes ir jāpazūd, ja viņš vispār grib no tās izkļūt ārā dzīvs. Sasprindzinājumu vēl pavairo meža ugunsgrēks, kas draud iznīcināt kā nometni, tā tās iemītniekus. Beidzot italietis nosit Klausu ar savu lāpstu un iesplaujj nosistā cilvēka sejā . . .

Nevar noliegt, ka autors raksta visai dzīvi. Viņa varoņi, citu starpā arī pārvietotās personas, katrs par sevi izceļas ar savu īpatnību. Par veiklā stāstījuma literāro vērtību tomēr var būt dažādās domas.

Budzis.

ANGLIJĀ

lūdzam mūsu abonentus abonešanas maksas kārtot

**D.V.F. GRĀMATNĪCĀ,
72 QUEENSBOROUGH
TERRACE,
LONDON, W. 2.**

Turpat pieņem arī sludinājumus, kā arī dabūjami BEZMAKSAS paraugeksemplāri.

SARKANIE SMIEKLI

Par komūnistu solījumu nokert un pārspēt ASV cilvēki Latvijā domā šā: Ja Padomju Savienība pārspēs ASV, tad tas varētu notikt tanī laikā, kad ASV notiks lauksaimniecības kollektivizācija. Tad ražošana ASV apstāsies.

*

Padomju skolā skolotājs prasa skolēnam, lai viņš pastāsta par dzīvi Amerikā. Skolēns to attēlo visdrūmākās krāsās: masas esot apspiestas, tur valdot trūkums, nabadzība, bezdarbs un slimības.

„Pareizi," nosaka skolotājs. „Tagad pasaki man, kas ir Padomju Savienības tuvākais mērķis?"

„Panākt Ameriku."

Trešdien, 1960. gada 8. jūnijā, 46. n-rs.

12. JŪNIJĀ S
PAVASAR
BĒRNIEM, JAUNATNE
Programmā: I. R. Blaumaņa lugas „ZELTA
H. MIĶELS
2. E. OSIŅAS - BERZIŅAS BA
3. DEJU KOPAS „DIŽDANCIS
Pēc tam bērniem un jaunatnei dejas un rot
Z. GRIĶE
Sākums plkst. 14.00. Iecejas maksa bērnie
Kafejnīcā dabūjami atspirdz
Atlikums par labu bērnu nometnes uzlabojur
SIDI

DĀV
JAUNĀKĀS GRĀMATAS.
KOKA IZSTRĀD
ĀDAS I
DV GRĀMATNĪCA, 123
Atvērta darbdienās no pl. 9—6 vakarā.

Vajadzīgs
AUTO MĒCHANI
LICENCĒTS, ar LABU PRAKSI pie DAŽĀD
Labs atalgojums.
1347 Queen St., E., tel.: HO 1-887

KAKTIŅ
TRANSPORTA FIRM
Veicam visādus transportus ar modernā
(mēbeļu, būvmateriālu u. c.). Lūdzam zvan
LE 5-6619. 941 Dovercourt R

NAUDA
ir briniška dāvana. Tā saka tūkstošiem cilvēku USSR, kas saņem naudas dāvanu—naudu ir tik viegli nosūtīt—Jums vienīgi jāuzdod mums naudas saņēmēja pilns vārds un adrese USSR, Jūsu vārds un adrese un jāatsūta mums čeks vai naudas orderis. 2 nedēļu laikā banka USSR izmaksās naudu saņēmējam par SPECIĀLU KURSU, 10 rubļu par katru dolaru. — Saņēmējs saņem pilnu summu, bez atvilkumiem. — Naudai nav ne mazākā mēra, ne nodokļu, vienalga, cik summa liela — Jūs varat sūtīt jebkuru summu, arī vienai personai. — Divas nedēļas pēc naudas izmaksas Jūs saņemsit no mums speciālu saņēmēja parakstītu kvīti. — Visi pārvedumi ir pilnīgi garantēti un apdrošināti. — Pakalpojumu maksa ir:

līdz	$ 50.00 $ 5.00
līdz	$100.00 $10.00
līdz	$150.00 $15.00
līdz	$200.00 $20.00

Lielākas summas 10%.

Lūdzu ievērot, ka mūsu firma ir banku un apdrošināšanas departamenta licencēta un nodrošināta, un ka vienīgi mēs dodam pilnu garantiju.

Sūtiet naudu saviem radiem un draugiem USSR tagad un aplaimojiet tos,

Gramercy, Dept. LA
118 East 28th Street, 9. stāvā,
New York 16, N.Y., U.S.A.
Ņujorkas telefons: MU 9-0598
Atvērts: no pirmdienas līdz piektdienai 9—5.30. Sestdien, 10—1. Svētdienās slēgts.

JA SŪTA
S A
PIEDE
L A
TAD UZ
DV GRA
123
Toro
Ontario
Piepraslē
sekojiet
TA
turpmāk
nosūtīt uz
Sainīšu no
NAUDU
pastu, un
IZMAKSĀ
10 rubļu
DV SAI
123 Huron
Ont

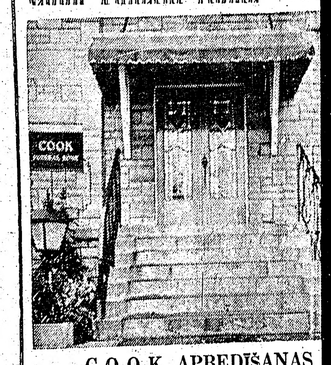
Cook Funeral Home 721
COOK APBEDĪŠANAS
721 Bloor St., W. (pie Christie).
MODERNA KAPLIČA AR ER

12. JŪNIJĀ SIDRABENĒ

PAVASARA SVĒTKI

BĒRNIEM, JAUNATNEI un PIEAUGUŠIEM

Programmā: 1. R. Blaumaņa lugas „ZELTA KUPRIS" IZRĀDE uz brīvdabas skatuves H. MIĶELSONA vadībā.

2. E. OSIŅAS - BĒRZIŅAS BALETA STUDIJAS audzēkņu priekšnesumi.

3. DEJU KOPAS „DIŽDANCIS" izpildījumā tautiskās dejas V. Ādlera vadībā.

Pēc tam bērniem un jaunatnei dejas un rotaļas, kuŗas iesāks ar bērnu polonēzi skolotājas Z. GRIĶES vadībā.

Sākums plkst. 14.00. Ieejas maksa bērniem un skolēniem 50¢, pieaugušiem — $1.00.

Kafejnīcā dabūjami atspirdzinājumi, silti un auksti ēdieni

Atlikums par labu bērnu nometnes uzlabojumiem. Visus laipni ielūdz

SIDRABENES PĀRVALDE un BĒRNU NOMETNE.

DĀVANĀM

- JAUNĀKĀS GRĀMATAS.
- KOKA IZSTRĀDĀJUMI.
- ĀDAS IZSTRĀDĀJUMI.
- KERAMIKA.

DV GRĀMATNĪCA, 123 HURON ST., TORONTO 2-B, ONT.

Atvērta darbdienās no pl. 9—6 vakarā. SESTDIENĀS NO PL. 9—1 DIENĀ.

Vajadzīgs

AUTO MĒCHANIĶIS

LICENCĒTS, ar LABU PRAKSI pie DAŽĀDĀM MAŠĪNĀM.

- Labs atalgojums. Pieteikties:

1347 Queen St., E., tel.: HO 1-8873, Toronto.

KAKTIŅŠ

TRANSPORTA FIRMA

Veicam visādus transportus ar modernām mašīnām (mēbeļu, būvmateriālu u. c.). Lūdzam zvanīt katrā laikā:

LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., Toronto.

NAUDA

ir brīniška dāvana. Tā saka tūkstošiem cilvēku USSR, kas saņem naudas dāvanu—naudu ir tik viegli nosūtīt—Jums vienīgi jāuzdod mums naudas *saņēmēja* pilns vārds un adrese USSR, Jūsu vārds un adrese un jāatsūta mums čeks vai naudas orderis. 2 nedēļu laikā banka USSR izmaksās naudu saņēmējam par SPECIĀLU KURSU, 10 rubļu par katru dolaru. — Saņēmējs saņem pilnu summu, bez atvilkumiem. — Naudai nav ne muita, ne nodoklis, vienalga, cik summa liela — Jūs varat sūtīt jebkuŗu summu, arī vienai personai. — Divas nedēļas pēc naudas izmaksas Jūs saņemsit no mums speciālu saņēmēja parakstītu kvīti. — Visi pārvedumi ir pilnīgi garantēti un apdrošināti. — Pakalpojumu maksa ir:

līdz	$ 50.00	$ 5.00
līdz	$100.00	$10.00
līdz	$150.00	$15.00
līdz	$200.00	$20.00

Lielākas summas 10%.

Lūdzu ievērot, ka mūsu firma ir banku un apdrošināšanas departamenta licencēta un nodrošināta, un ka vienīgi mēs dodam pilnu garantiju.

Sūtiet naudu saviem radiem un draugiem USSR tagad un aplaimojiet tos,

Gramercy, Dept. LA

118 East 28th Street, 9. stāvā,
New York 16, N.Y., U.S.A.

Ņujorkas telefons: MU 9-0598

Atvērts: no pirmdienas līdz piektdienai 9—5.30. Sestdien, 10—1. Svētdienās slēgts.

JA SŪTĀT DĀVANU SAIŅUS PIEDERĪGAJIEM uz LATVIJU, TAD UZTICIET TOS DV GRĀMATNĪCAI, 123 Huron St., Toronto 2 - B, Ontario — Canada.

Pieprasiet cenu sarakstu, sekojiet sludinājumiem.

TAUTIEŠI,

turpmāk naudu ir iespējams nosūtīt uz LATVIJU ar mūsu Sainīšu nodaļas starpniecību.

NAUDU pārsūtām ar gaisa pastu, un to saņem visātrākā laikā.

IZMAKSĀ par vienu dolaru 10 rubļu — pēc tūristu kursa.

DV SAINĪŠU NODAĻA,

123 Huron St., Toronto 2-B, Ontario, Canada.

Cook Funeral Home

721 Bloor St., W., Toronto. LE 6-2245

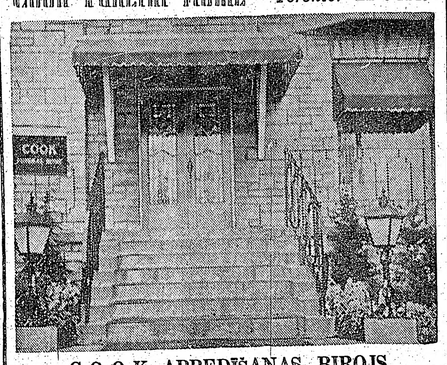

COOK APBEDĪŠANAS BIROJS

721 Bloor St., W. (pie Christie). LE 6-2245

MODERNA KAPLIČA AR ERĢEĻU PAVADIJUMA IESPĒJĀM. IZVADĪŠANAS CEREMONIJAS IZKĀRTO PĒC

F. Cook — vad.

Pudiņu un cepumu pulveri tikai no

LATVIJAS AMERIKĀ

pārstāvis

ST. KATARĪNĒS

H. Greble, 85 Maple St., St. Catharines, Ont., kārto abonementu, sniedz un pienem informāciju.

OPTIĶIS LUNSKY

470 COLLEGE ST., Toronto,

WA 1-3924

Vass & Rendek

ADVOKĀTS — NOTĀRS

455 Spadina Ave., Apt. 403 (College un Spadina ielas stūrī)

Tel. birojā — WA 2-6111, WA 2-6112, Toronto.

TIKAI PAR 1 DOLARU

darba algas technikuma audzēkņis izlabo radioaparātus. Lietpratīgs darbs. Zvanīt vakaros, HI 4-8536.

Abonentu ievērībai Zviedrijā

Latvijas Amerikā abonēšanas maksu lūdzam kārtot ar

DV STOKHOLMAS NODAĻU, BOX 220, STOCKHOLM.

LA apgāds

Dr. ROMAN PNIEWSKY

Ilggadīga prakse slimnīcās Vācijā, Polijā un Šveicē,

Speciālists iekšķigās, sieviešu un veneriskās slimībās.

3537 PARK AVE., MONTREAL, P. Q., tel. VI 5-7623, Montreal.

Runā vāciski un krieviski. Pieņem no pl. 8—9 vakarā

BAZNĪCAS ZIŅAS

DIEVKALPOJUMI ASV

NUJORKĀ

Latviešu ev. - lut. draudze, 564 Second St., Brooklyn 15, N. Y. Dievkalpojumi Betlemes baznīcā.

DETROITA

Mācītājs Valters Līventāls, 12682 Montevista, Detroit 38, Mich.

ČIKĀGA

Čikāgas latviešu ev. - lut. Ciānas draudzē, 5015 W., Ferdinand St.

Svētdien, 12. jūnijā, pl. 10 baznīcā svētdienas skolas nobeiguma svētbrīdis. Māc. A. Rautenšilds. Pēc tam apskatījā zālē skolas akts ar skolēnu priekšnesumiem skolotājas V. Strautnieces vadībā.

Kopīgs Čikāgas latviešu draudžu Aizvesto dienas dievkalpojums 12. jūnijā, pl. 7 vakarā, Grace luterāņu baznīcā, 7300 W. Division St."

Čikāgas latviešu ev. - lut. Jāņa draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdienu, plkst. 10,00 rītā, draudzes baznīcā, 1701 N. Richmond ielā. Māc. G. Straumanis.

Māc. Pāvils Kirsons, Melvudā, Ill., tel. FI 2-2420

Sv. Pāvila ev. lut. draudzes dievkalpojumi ik svētdienas, plkst. 11.30 dienā Čikāgas luterāņu semināra baznīcā, 1644 So. 11th Ave., Maywood. Ik svētdienas no plkst. 9.45 līdz 11.15 dienā svētdienas skola.

Māc. A. Sudārs, 1030 — 30 Ave. Belwood, Ill.

Čikāgas latviešu ev. lut. Mieŗa draudzes dievkalpojumi katra mēneša 1. un 3. svētdienā, pl. 1 dienā lietuviešu baznīcā, 2225 W. Cermak Rd.

Čikāgas latviešu baptistu draudzes dievkalpojumi katru svētdienu, plkst. 11 dienā, 5000 W. Ohio St., māc. A. Stefenbergs. Jaunatnes sanāksmes katrā svētdienu pl. 9,30 no rīta. Lūgšanu dievkalpojumi katru sestdienas vakaru, pl. 7,30.

Māc. J. Turks, Kalamazū, 903 Hazard Ave., tel. 44619.

Lansing Kolledžas lut. baznīcā mēneša 1. svētdienā, pl. 2 dienā, bērniem pl. 1,15.

Elkhartā, Ind., reizi mēnesī svētdienas vakarā, YMVA's telpās, 120 W. Lexington Ave.

Māc. A. Plebalgs, Kalamazū, 328 S. Rose St. tel. 4-8255.

Māc. J. Lazda, 60 Dennis Ave., S. E. Grand Rapidi.

Dievkalpojumi latviešu ev.-lut. Vienības draudzes baznīcā katru svētdienu plkst. 10 no rīta un 4. svētdienā Trīsvienības baznīcā pl. 2 p.p., bērniem pl. 1.15 p.p.

Kalamazū sv. Jāņa ev. - lut. draudzei mēneša 2. un 4. svētdienā Trīsvienības baznīcā, pl. 2 dienā, bērniem pl. 1,15.

MILVOKI

Milvoku latviešu ev.-lut. Kristus draudzes dievkalpojumi draudzes baznīcā, 1900 W. Washington ielā katru svētdienu, pl. 1.30 dienā. Draudzes svētdienas skola pl. 1.00 dienā. Jaunatnes stunda pl. 3.00 dienā. Māc. J. Meisters.

DIEVKALPOJUMI KANADĀ

Prāv. A. Mitulis — 427 Van Norman St., Port Arthur, Ont., tel. 40302.

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331, Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

Svētdien, 12. jūnijā, plkst. 11 rītā Aizvesto piemiņas dievkalpojums. Dziedās draudzes koris.

Svētdien, 19. jūnijā, pl. 3 p.p., dievkalpojums.

Sestdien, 25. jūnijā, Jāņu vakara teiksma Sidrabenē.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel. LE 6-2510

12. jūnijā, plkst. 2 p.p. Sv. Jāņa baznīcā Trijādības svētku dievkalpojums.

14. jūnijā, plkst. 8 vakarā, Trīsvienības baznīcā Aizvesto piemiņas dienas dievkalpojums. 19. jūnijā, pl. 2 p.p. Trīsvienības baznīcā dievkalpojums.

Māc. A. Briedis, 191 Ferris Rd., Toronto tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev.-lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

19. jūnijā, plkst. 2.30 p. p. dievkalpojums Sv. Barnaba baznīcā.

Bramptonas ev.-lut. draudzē: 12. jūnijā, plkst. 1.30 p. p. dievkalpojums Aizvesto piemiņai Grace United baznīcā.

HAMILTONĀ

Māc. E. Pavasars, 209 E. 38th St., Hamilton, Ont. Tel. Fulton 3-1182.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, Sv. Trīsvienības baznīcā, 18 Victoria Ave., S., tel. CE 2-2385.

HAMILTONAS LATVIEŠU BAPTISTU MISIONĀRU

dievkalpojumi notiek Stanley Ave., baptistu baznīcā. Sniedz visus garīgus paskaidrojumus.

Bibeles studēšana un lūgšanas stundas katru nedēļu. JA 9-1097.

ST. KATARĪNES

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel. MU 5-5098.

Londonas latviešu ev.-lut. draudzē Aizvesto piemiņas dievkalpojums 12. jūnijā, pl. 1.30 p.p. Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St. Dziedās soliste Astra Kalniņa no ASV. Dziesmu lapiņas.

EDMONTONĀ

Māc. Elmārs Caune (10990 - 125 St. Tālr.: HU 8-1693, Edmonton, Alta).

VISĀDAS KRĀSU FILMAS

ATTĪSTĪŠANAI UN KOPĒŠANAI.

ĀTRA UN PIRMKLASĪGA APDARE DAŽĀDOS LIELUMOS.

PIEŅEM:

DV. GRĀMATNĪCA, 123 HURON ST., TORONTO 2-B,

Darba laiks no pl. 9—6, sestdienās no pl. 9—1 dienā.

Dundas - Annette rajonā

klusā mājā

IZĪRĒJAMAS

2 istabas un virtuve, atsevišķi vai kopā.

RO 6-6343, Toronto.

Kingston Rd. - Main raj.

IZĪRĒJAMS

ar 15. jūniju

nemēbelēts dzīvoklis — 3 vai 4 istabas un virtuve, klusā rajonā.

Zvanīt OX 8-3582, Toronto.

Bīča rajonā

IZĪRĒJAMAS

3 istabas un virtuve. Nav iebildumu pret bērniem. Ar mieru bērnus uzraudzīt. Zvanīt — OX 9-8184, Toronto.

Sunnyside

IZĪRĒJAMA

glīta, mēbelēta istaba ar virtuves lietošanu. Toronto rietumos.

Zvanīt katrā laikā

LE 1-5193 Toronto.

TRANSPORTA UZŅĒMUMS

BALTIC MOVERS

VIETĒJIEM un TĀLBRAUCIENIEM

Tel. LE 4-1403

PAŠU PRIEKAM IEGĀDĀJIETIES

GRĀMATAS

V. Toma — dzejas — **VĒL**	$1.95
J. Klidzējs — stāsti — **VIŅAS UN VIŅI**	$3.35
K. Raudive — romāns — **NEREDZAMĀ GAISMA**	$3.90
K. Raudive — **UN PIEDOD MUMS**	$3.60
Ortega Y Gasset — esejas — **MEDITĀCIJA PAR MĪLESTĪBU**	$3.35
Dz. Freimanis — romāns — **VIĻŅI**	$3.30
Dr. H. Tichovska red. **TRIMDAS 10 GADI**	$4.30
Z. Mauriņa — esejas — **PILSĒTAS UN CILVĒKI**, br.	$2.75
Z. Mauriņa — **DANTE**	$2.10
Z. Mauriņa — **TRAĢISKAIS SKAISTUMS**	$2.80
Z. Mauriņa — **BALTAIS CEĻŠ**	$2.30
Z. Mauriņa — **TAGORES LIRIKA**	$2.50
Z. Mauriņa — **DZĪVES APLIECINĀTĀJI**	$2.30
A. Eglītis — **ILZE**	4.50
I. Grebzde — **ZOSUKALNA MEITENES**	3.60
A. Niedra — **UGUNS PĀR RATA KALNU**	3.40
A. Gulbis — **Z. A. MEIEROVICS**	8.00
J. Miesnieks — **BĒRZUPJU ĢIMENES PORTRETS**, rom.	7.20
T. Heijerdals — **AKU - AKU**	3.60
N. Kalniņš — **CIEMS UZ RITEŅIEM**	3.40
A. Gailītis — **DIENĀS SENĒJĀS**	3.00
J. Veselis — **DIVAS MĀSAS**	3.00
J. Veselis — **VELGAS MĪLESTĪBA**	3.40
A. Bērziņš — **KĀRLIS ZARIŅŠ**	5.00
E. Mednis — **SAULE DEJO**	4.00
I. Leimane — **VILKACU MANTINIECE**	$6.80
Z. Mauriņa — **IEDRIKSTIETIES IR SKAISTI**	4.95
TĀLĀ GAITA	4.00
ZIEMEĻU TEMAS	3.50
CILVĒCES SARGI	3.50
J. Klidzējs — **DZENITORS**	4.00
CILVĒKA BĒRNS	3.75
A. Čaks — **MANA MĪLESTĪBA**	5.00
MANA PARADIZE	6.00
I. Gubiņa — **ZELTA IELEJA**	3.00
DRAUGAM NEPIEMĒROTA SIEVA	2.80
A. Niedra — **ZELTA VĀRTU PILSĒTA**	3.40
MELNĀ MAGONE	3.00
PERLES MAJORES DRAUGS	3.40
J. Kilītis — **ES KARĀ AIZIEDAMS**	2.50
P. Klāns — **SIRILUNDAS ATGRIEŠANĀS**	3.90
E. Virza — **KĀRLIS ULMANIS**	2.80
V. Kroders — **SMĪNĒTĀJI**	3.40
A. Saulietis - **NEAIZBĒRAMA AKA**	8.00
K. Skalbes — **KOPOTIE RAKSTI** ā	5.50—4.50
J. Rainis — **KOPOTIE RAKSTI** ā	3.70—3.50
R. Blaumanis — **KOPOTIE RAKSTI I komp.**	45.00
R. Bangerskis — **MANA MŪZA ATMIŅAS, II**	5.20
B. Pasternaks — **DR. ŽIVAGO**	5.90
O. Duns — **JUVIKAS ĻAUDIS**, 3 gr.	10.00
St. Cveigs — **MARIJA ANTUANETE**	5.80
J. Ziemeļnieks — **KOPOTĀS DZEJAS**	7.00
K. Hamsuns — **BENONI — ROZE**	3.80
A. Voitkus — **APROCE**	1.90
I. Viksna — **ES SAKU PALDIES**	2.75
J. Sarma — **NEGANTNIEKS**	4.00
K. Lesiņš **AKLĀ IELA**	2.60
A. Sprūdžs — **ASARU LIEKŅA**	2.35
AVE MARIJA — dzeju ant.	3.75
A. P. Mierkalns — **ATLANTIDA**, dzejas	1.50
TRĀDIRIDIS	2.00
PURPURA SIRDS	3.50
A. Spekke — **BALTIJAS JŪRA SENAJĀS KARTĒS**	6.00
TĀ ZEME IR MŪSU, dz. ant.	5.50
J. Veselis — **DIENAS KRUSTS**	3.00
Rutku Tēvs — **DUMPĪGĀ RĪGA**	2.80
P. Baka — **DĒLI**	3.80
B. Senkēviča — **ĢIMENES GODI**	4.00
V. Kārkliņš — **TIKAI MĪLESTIBA**	4.20
A. Niedra — **KAD MĒNESS DILST**	3.60
Sikspārnis	3.90
A. Dziļums — **LAILA NO RĪGAS**	4.00
K. Stalšans — **LATVIEŠU UN LIETUVIEŠU AUSTRUMU APGABALI**	5.00
U. Ģērmanis **LATVIEŠU TAUTAS PIEDZIVOJUMI**	5.50
A. Eglītis — **OTRANTO**, dzejas	4.00

Krājumā ir daudz veco, kā arī jaunāko un visjaunāko izdevumu grāmatu, 1960. gada sienas kalendāri, apsveikuma kartītes, žurnāls Latvju Zeltene, ādas izstrādājumi, koka izstrādājumi — šķīvji un svečturi, dažādi audumi, kā sedziņas un spilvenu pārvalki.

Grāmatu pasūtinājumus pieņemam arī pa pastu. Pasūtinājumiem vērtībā virs $10,- pasta izdevumus sedz GRĀMATNĪCA. Līdz $10,- pie grāmatu vērtības jāpieskaita 25—50¢ pasta izdevumiem.

Pieprasījumus līdz ar naudas pārvedumu adresējiet:

DV GRĀMATNĪCAI,

123 HURON ST., TORONTO 2-B, Ont., Canada.

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ

123 Huron St., Toronto, Ont., Canada

Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKĀ

šīdz ..... uz ..... mēnešiem ar šādu adresi:

Mr., Mrs., Miss .....

Adrese: .....

Pievienoju Money Orderi, čeku vai skaidrā naudā $ .....

..... abonementa uzsākšanai — pagarināšanai

(Nevajadrīgo svītrot)

Paraksts .....

Abonēšanas maksa: $1.50 par 1 mēn., $4.50 par 3 mēn., $8.50 par 6 mēn., $16.00 par gadu.

Visi mūsu laikraksta abonenti un pārstāvji lūgti kārtot savus maksājumus tieši ar apgādu Daugavas Vanagi, 123 Huron St. Toronto, Ont., Canada, vai ar galveno pārstāvi ASV — A. Lāčī, 101 Brightwater Court, Brooklyn 35, N.Y., U.S.A.

Latvijas Amerikā pārstāvis Hamiltonā,

JĀNIS GAILĪTIS,

12 GREEN MEADOW RD., Hamilton, Ont., tel. FU 3-7717.

LĪGOJIET SEZONAS ATKLĀŠANĀ
SKAISTAJĀ MUSKOKAS EZERA ŠALĀ
GLEN ECHO VASARNĪCĀ
25. jūnijā. Līgotājus lūdz pieteikties uz telpām līdz 22. jūnijam. Iespējams arī teltot, piedaloties kopgaldā. Tāpat ieteicams nekavēties rezervēt telpas vasaras atvaļinājumiem.
Lūdz rakstīt: I. FRICBERGS,
GRAVENHURST, ONT. Tel. MU 7-3001.

SPORTS DAUGAVAS VANAGU 15 GADU SVĒTKOS TORONTO

KANADIEŠI" UZVAR VOLEJBOLĀ UN FUTBOLĀ, BET „AMERIKĀŅI" BASKETBOLĀ

Svētku ietvaros itin ievērojama vieta bija ierādīta arī sporta sacikstēm, kur interesantās sacensībās tikās Kanadas latviešu un latvie ar kaimiņiem no ASV. Tā volejbola un futbola sacīkstēs noraudzījās neliels skatītāju pulciņš, tad basketbols bija spējis pulcināt pilnu zāli interesentu, kas redzēja strauju un saistošu ciņu no sākuma līdz beigām.

Sporta sacikstes ievadīja ar volejbolu. Aizrobežas viesiem nācās tikties ar vienību, kas jau vairākus gadus spējusi izcīnīt ne tikai meistara godu latviešu meistarībā, bet šogad ar Hamiltonas „Spartu" ir arī meistars visas Kanadas apjomā. Spartu reprezentēja: M. Žulps, A.Avens, I. Leja, E. Tētiņš, J. Moruss, L. Eichvalds, V. Plinte un A. Richters, bet viesu vienībā bija: G. Vītoliņš, E. Vītoliņš, E. Richters, G. Ejups, U. Jēkabsons un U. Holanders.

Viesi, par spīti labajai gribai un ciņas sparam, bija pavājš pretinieks „Spartai", kas bez piepūles uzvarēja tris setos pēc kārtas no paredzētās 5 setu partijas. Pirmais sets beidzās 15:5 „kanadiešu" labā, bet pārējie seti 15:7. Viesu vienībā sekmīgi darbojās G. Vītoliņš, mazāk sekmīgs šoreiz šķita E. Richters — „amerikāņu" vienības „dvēsele", kas ar savu neatslābstošo ciņas sparu aizrāva pārējos vienības spēlētājus.

„Sparta" darbojās ļoti saskaņoti, kaut abi „dūži", A. Richters un M. Žulps atradās pārāk laukuma malā.

☆

Futbola sacensība notika Broadview YMCA's laukumā labos laika apstākļos. Sacensība visumā bija ļoti „pavasariga", un spēle ritēja pa lielākai daļai laukuma vidus daļā, bez bīstamiem vārtu „šāvieniem". Torontiešu vienība jau no paša sākuma spēlēja ar jūtamu pārsvaru, un viņu spēlētāji šķita tehniski un taktiski pārāki. Pirmos vārtus guva Toronto DV vienība puslaika vidus daļā ar atjautīgu A. Litavnieka spēli un sitienu. Šāds rezultāts palika nemainīgs līdz puslaika beigām. Otrā puslaikā no burzmas vārtu priekšā E. Bušs ar galvu guva otros vārtus. Vienīgos vārtus Nujorkas vienības labā guva otra puslaika vidū J. Pakalnietis, un rezultāts samazinājās uz 2:1. Varēja domāt, ka šis panākums un dubultotais ciņas spars var dot izlīdzinājumu. Notika tomēr pretējais, un A. Kudrašovs ieguva trešos vārtus Toronto labā. Spēles nedējā posmā Toronto DV vienības pārsvars palielinājās, un daudzi bīstami momenti radās Nujorkas vienības vārtu priekšā. Pēdējos vārtus guva Toronto A. Rode, palielinot rezultātu uz 4:1, ar šo rezultātu beidzās arī spēle. Toronto vienībā ļoti labi darbojās E. Petmanis, K. Bušs un A. Litavnieks. A. Rode, kas spēlēja Toronto vienības labā malā, īsti atplauka otrā puslaikā, kamēr pirmajā puslaikā pretinieka aizsardzība to nomāca ar savu fizisko pārākumu. Nujorkas vienība visumā darbojās labi, bet, liekas, ka vienība ir ar mazāku spēles rutīnu.

Nujorkas vienībā spēlēja: J. Blūmfelds, E. Brūklis, E. Dāle, A. Eikstrēms, J. Pakalnietis, K. Račevskis, U. Riekstiņš, A. Sīrins, J. Skara, J. Šūlmeistars, J. Veiss, A. Zālītis un I. Zāmurs. Toronto vienībā: J. Skomba, A. Alksnis, G. Ezers, V. Lukovskis, J. Pavārs, A. Kudrašovs, A. Rode, A. Litavnieks, A. Namgauds, K. Gulbis, H. Mecs, E. Petmanis, A. Miezītis, I. Kājaks un E. Bušs.

☆

Basketbolā tikās Kanadas latviešu meistarvienība ar ASV DV meistarkomandu — Kalamazū vienību, papildinātu ar G. Vītoliņu no Detroitas, G. Felkeru no Grand Rapidiem un A. Dzelmi no Čikāgas. Toronto vienībā neredzēja vairākus no paredzētiem spēlētājiem, bet to vietā spēlēja divi Latviešu „Y" jaunatnes spēlētāji — E. Soste un A. Dulmanis.

Sacīkste bija interesanta no sākuma līdz beigām, tikai žēl, ka zāles mazie izmēri atņēma spēlētājiem kustības brīvību. Labāk kā zālē skatītāji būtu redzējuši skaistāku basketbolu.

Spēles pirmais puslaiks ritēja samērā līdzīgi, un tikai pamazām auga rezultāts viesu sastāditās labā. Jāatzīmē, ka, izņemot A. Richteru un A. Litavnieku, torontiešiem vāji veicās ar iemetieniem. Puslaika beigās rezultāts bija 40:30 ASV vienības labā. Otrā puslaikā lieliski ar metieniem sāka veikties viesu spēlētājam G. Vītoliņam, kas vienā puslaikā spēja salasīt 29 punktus, kam pretim labākais torontiešu punktu guvējs A. Richters varēja stādīt tikai 12 punktu guvumu. Spēles gala rezultāts bija 99:74 viesu vienības labā. ASV vienībā spēlēja un punktus guva: G. Vītoliņš (38), F. Bērziņš — 7, C. Grasmanis — 4, F. Grīnbergs — 28, G. Felkers — 10, A. Gailis — 8, A. Turks — 0, M. Purkalitis — 6. Toronto vienībā spēlēja: A. Richters — 29, A. Litavnieks — 18, J. Petmanis — 8, E. Petmanis — 5, L. Timermanis — 5. S. Timma — 6, J. Strautnieks —, E. Soste — 2, A. Dulmanis — 2.

Īpašas balvas bija paredzētas spēlētājiem, kas bija atzīti par visnepieciešamākiem savai vienībai. Šo spēlētāju izraudzīšanai bija lūgti DV jaunatnes daļas vadītājs E. Breikšs, M. Kazaks un Ž. Zentiņš. Komisija balvas piešķīra volejbolā: ASV spēlētājam U. Holanderam, futbolā — A. Litavniekam, bet basketbolā — G. Vītoliņam.

J. KREIĻA
FOTO STUDIJA
Izdara uzņēmumus iekš- un ārpus studijas, izgatavo bildes pasēm, apliecībām, kā arī pārfotografē un palielina dokumentus un bildes. Amatieru filmas attīsta un kopē. Uzņēmumus lūdz
HO 6-3800, 445 Pape Ave.
iepriekš pieteikt.

UZ RUPJO ŠEIBI

Pagājušās nedēļas nogale varēja lepoties ar pirmo godīgo laiku šajā pavasarī. Šur un tur gan uzpilēja gandrīz vai no skaidrām debesīm, bet siltā saulītē un normālos krastos atkāpušies ūdeņi rādīja, ka īstā, labā makšķerēšanas sezona beidzot ir klāt. Protams, ka zvērinātie makšķernieki bija uz ūdeņiem arī visas iepriekšējās nedēļu nogales. Lēni bet noteikti sāk ienākt ziņas, kā mūsu draugiem šajās aukstajās un slapjajās dienās īsti gājis.

Ziņojums no Vestlake nāk no autoritatīviem avotiem. Daudzdiem notikums liksies pagrūti ticams, bet man jāuzsver, ka notikumi garajā nedēļas nogalē uz šī ezera ir pārbaudīti, un patiesībā vēl nemaz nav noslēgušies. Lai pasargātu vainīgos un radītu aizdomas pret pavisam nevainīgiem, notikuma dalībnieku vārdus esmu sagrozījis līdz nepazīšanai.

Iznācis tā, ka garajā nedēļas nogalē kādi astoņi vai deviņi latviešu vecīši sadomājuši pārbaudīt, vai pa ziemu nav aizmirsuši rīkoties ar saviem spiningiem. Ekspedicijas dalībnieki bijuši gandrīz vai sirsnīgi draugi. Lai izbraukumam piešķirtu oficiālu un svinīgu nokrāsu, iegādājušies pat atspirdzinājumus. Mums viciem taču labi zināms, ka latviešu cilvēks no dzimšanas līdz pat kapam godībās bez šnabja jūtās tāpat kā sausumā izmesta zivs. Latvieši dzer krstībās, kāzās un bērēs, un kā tad lai iztiktu bez sava malka oficiālās Kanadas pikreļu sezonas atklāšanas dienās? Mums nav zināms, vai ezera vidū mūsu draugi no laivām teikuši kādas pusoficiālas uzrunas. Tanī pašā laikā ir zināms, ka Voldis pēc kādas stundas nesekmīgas makšķerēšanas ierosinā jis: „Kā būtu, ja mēs atpogātu vienu pudeliti?" Pārējie eksperdicijas locekļi vienbalsīgi atbalstījuši Volža ierosinājumu. Tā nu sēdējuši ezerā, pogājuši vaļā — līdz pēdējā pudelīte bijusi tukša.

„Derētu vēl viena kastīte!" Antons kritiskā brīdī mēģinājis atrast izeju.

„Protams, ka derētu!" draugi dubultkvarteta balsī piekrituši.

„Jūs palieciet te uz vietas, bet es pa fiksam aizbraukšu uz miestiņu un dabūšu vēl vienu kastīti," Rūdis apliecinājis savu gatavību pakalpot draugiem.

„Rūdi, tu tik esi puika," pārējie draugi, nu jau itin priecīgā prātā, slavējuši pašaizliedzīgo Rūdi, kas bijis ar mieru pārtraukt makšķerēšanu un atvest vēl vienu kastīti.

Rūdis ieslēdzis laivai motoru uz lielāko ātrumu, un drīz vien bijis krastā un tuvējā pilsētiņā. Bez grūtībām atradis meklējamo vietu. Nopircis kasti alus un jau gribējis doties atpakaļ uz ezeru. Bet pēdējā brīdī vēl apstājies un sācis risināt dažas matēmatiskas un psihloģiskas problēmas.

„Viena kaste uz astoņiem vīriem? Tas taču tāpat kā ūdens uz karstas plīts! Tad jau es pie makšķerēšanas nemaz netikšu. Pēc stundas man būs atkal jābrauc krastā pēc jaunas kastītes. Nē, tas neiet!" — apgriezies apkārt un pēc dažām minūtēm bijis valdības bodē un acīs nepamirkšķinādams izpildījis aptaujas lapu un noskaitījis dolarus. Rūdis no veikala iznācis ar otru kasti padusē. Otrā kastē gan bijuši spēcīgāki atspirdzinājumi — viskijs, jeb blakšu ūdens, kā Rūdis šo šķidrumu sauc — tikai 12 pudelītes.

Laika un telpu trūkuma dēļ mēs nevaram aprakstīt gaviles, ar kādām Rūdis saņemts, atgriežoties uz ezera ar divām kastēm. Rigā Rūdim bijis draugs, otrs Rūdis. Tas, labs mechaniķis būdams, arī pie atspirdzinājumiem merauklai lietojis techniskus terminus. Tā, piemēram, pēc trešās pudeles večī jau — laižot uz rupjo šeibi. Izrādās, ka mūsu draugi uz Vestlake ūdeņiem laivās sēžot un salaižot uz rupjo šeibi, nemaz nebija piemirsuši arī izbraukuma īsto mērķi — makšķerēšanu. Protams, ka nu jau laivas bijušas povisam tuvu klāt — tā sakot sirsnības un draudzības dēļ.

Nav zināms ne mums, nedz arī mūsu draugiem, kādēļ un kas pirmais sācis vicināt savu spininga kātu aplamā virzienā. Spinings, pat nemākuļa rokās, var būt diezgan bīstams ierocis. Kur tad nu vēl profesionāla makšķernieka lietpratīgajās un drošajās rokās. Tā nu spininga vicināšana, sipru komentāru pavadībā, gājusi vaļā kādu laiciņu. Rūdis gan saucis, lai nomierinās un labāk atspirdzinās, bet šie neko neklausījušies. Tā nu vārds pa vārdam un, kur gadījies kur ne, viens spininga kāts trāpījis Jānim tieši pa skaustu. Jānis nelaimīgā kārtā pavisam piemirsis, ka atrodas ezera vidū un laivā — slējies stāvus kājās, un tanī pašā brīdī — pāri laivas malai un ezerā iekšā. Vecīši vēl vicinājuši spiningus, bet tad Rūdis saucis: „Janka pār bortu!" Jā, patiesi! Pārskaitījuši laivu komandas — viena vīra patiešām trūkst. Skatījušies ezera dibenā. Jā, Jānis gul kādu 10 pēdu dziļumā un ne vairs lamājas, nedz kādam draud ar atriebību. Šajā kritiskajā brīdī rodas varonis.

Sauksim viņu par Valdi. Mūsu Valdis uz ātru roku norauj cepuri, norauj kreisai kājai kurpi un tāpat ar visām drēbēm aukstajā ūdenī iekšā glābt Jāni. Valdis Jāni no ezera izvilcis un ar draugu palīdzību bezsamaņā esošais Jānis nogādāts krastmalā. Sākuši lietot mākslīgo elpināšanu. Tuvējie farmeri ātri atskārtuši, ka latviešu priecīgajiem makšķerniekiem cilvēka atdzīvināšanā nekādu lielu piedzīvojumu nav. Tuvējais farmeris izsaucis policiju.

Pēc 45 minūtēm Jānis arī atdzīvināts. Jūs teiksit: traģikomisks notikums ar laimīgām beigām. Tā nu īsti nav. Izrādās, ka policija grib dabūt atbildes uz dažiem jautājumiem. Atspirdzinājumu lietošana laivās vēl nav atļauta, jo alkoholu nedrīkst jaukt kopā ne vien ar benzīnu, bet arī ar ūdeni. Gala vārdu teiks tiesnesis. Rūdis gan saka, ka nekas nebūtu noticis, ja mūsu makšķernieki sezonas atklāšanas tostus būtu dzēruši ar tīru viskiju. Alus esot liels maita.

*
**

Izbraukumos nenēsājiet līdzi lielas naudas summas — tāda ir morāle no kāda cita patiesa notikuma, kurā iejaukts viens no populārākajiem latviešu makšķerniekiem. Mūsu draugs, kas strādā diezgan labi atalgotu darbu, lielā brūnā ādas makā, pakaļējā bikšu kabatā vienmēr nēsājis līdzi pāris simts dolaru. Nelaimīgajā lietainajā izbraukuma dienā Arvīdam makā bijuši tuvu pie 400 dālderu.

Kas to nu lai īsti zina, kādēļ pret visiem likumiem Arvīdam ezera vidū bija jāceļas laivā stāvus, jābāž roka bikšu kabatā un, meklējot cigaresu etviju, no kabatas jāizrauj ādas deņkelbuks. Maks smuki pārvēlies laivas malai un ar visiem gandrīz 400 dolariem skaidrā naudā pavisam lēni sācis ceļu uz ezera dibenu. Arvīds izmisumā mēģinājis grimstošo kapitālu sagrābt gan rokām, gan ar izceļamo tikliņu, gan vēlāk ar āķiem. Viss velti. Maks un nauda vēl šodien gul ezera dibenā. Arvīds labi apzīmējis vietu, kur nogrimusi bagātība, pašlaik izstrādājot kādu jaunu paņēmienu, kā tikt atpakaļ pie sava maka. Nieks par to naudu! Galvenais — maks bijis mīļa piemiņa no Latvijas laikiem. Man jāpiezīmē, ka arī šis stāsts par nogrimušo naudas maku ir patiess un nav dzimis ugunskura dūmos makšķerniekiem kādā rāmā vakarā cepot jaktsdesiņas.

*
**

Ja nu jūs gadījumā gribētu iegūt pavisam autentisku aculiecinieku informāciju kā un kurā vietā naudas maks nogrimis un kā Vestlake džamborejā vecīši salaiduši uz rupjo šeibi, tad jums cits nekas neatliek, kā sākt jau tagad posties uz St. Katerinas kluba gadskārtējo zušu derbiju, kas šogad Niagaras upē notiek 18. jūnijā. Tā kā šajā makšķernieku salidojumā piedalās gandrīz visi Kanadas organizētie un neorganizētie makšķernieki, tad jums ir lielas cerības manus šodien atstāstītos gaisa gabalus pārbaudīt no kompetentākiem avotiem. Nav jāaizmirst, ka katrinieši ir lieliski namatēvi. Drosi vien zuši ķersies labi, krastā degs neskaitāmi ugunskuri, skanēs dziesmas un būs pavisam omulīgi.

*
**

Man jēatgādina, ka es labprāt uzklausu arī pretējus uzskatus un arī kritiku, ja tā nāk no autoritatīvas puses. Tanī pašā laikā man jāaizrāda, ka anonimu autoru gara bērniem es nevaru veltīt nekādu uzmanību. Ja jau raksta autors kaunās no sava vārda, tad ir iemesls pieņemt, ka arī viņa spriedelējumiem ir savi īpatnēji nolūki. Latviešiem ir labs teiciens: ir lietas, kuras labāk neaiztikt, jo tās smird. Tādēļ arī anonimu autoru vēstules es, tāpat kā līdz šim, arī turpmāk uzticēšu papīrkurvim.

A. Pelēkais.

Traktorista Kalava „Kukuruzas opera"

Cik mākslas jēdziens zemu nospiests ceļos komūnistu pārvalditajās zemēs, tas atkal spilgti nodemonstrēts Austrumvācijā, pie kam šoreiz nav pat jāspriež pēc aculiecinieku stāstiem vai rietumu laikrakstu ziņām, bet pilnīgi pietiek ar to, kas rakstīts Pika „republikas" arodbiedrību apvienības (FDGB) oficiozā Tribuene. Brandenburgas apgabala Vorinas ciemā, kur jau 1952. g. nodibināts Austrumvācijas pirmais kolchozs, viesojies valsts subsidēts mākslas ansamblis ar bijušā traktorista Kalava (Heintz Kalau) sarakstīto „Kukuruzas operu," par ko vēl ilgi runāšot ne tikai Vorinas ciema zemnieki vien. Deviņi tēlotāji mākslinieki un seši mūziķi esot „aplaimojuši" skatītājus, „ar mākslas līdzekļiem parādot tiem kukuruzas audzēšanas zinātniskos sasniegumus."

Libreta autors Kalavs — biju. šais traktorists — esot izveidojies par „gudru dzejnieku," un ko Tribuene leksikonā nozīmē adjektīvs „gudrs", tas nepārprotami pateikts „labāko" ainu atreferējumos.

Viena no „Kukuruzas operas" vislabākajām vietām esot aina ar četrām govīm, kas naktī, kūti novietotas, atgremodamas sarunājoties. Trīs govis slavinot kukuruzu, bet ceturtā, kuras piena tauku procents izrādījies ievērojami zemāks, negribot atzīt, ka tieši kukuruza pacelot piena vērtību. „Tad kļūsti taču atkal savrupzemnieka govs!" iesaucoties tās trīs, bet „patiesību neatzinēja" tad sākot vaimanāt: „Nē, nē, neatstumjiet mani! Es arī gribu kukuruzu ēst!"

Pieminēta arī kāda aina, kur Austrumvācijas saurupzemnieks pie joslu robežas atgriežas mājās visai sadrūmis, jo saņēmis rīkojumu stādīt kukuruzu. Zemnieka drūmums pazudis, tikai uzzinot, ka viņa kaimiņš otrā pusē joslu robežai, t. i. Rietumvācijā, pats no sevis sācis audzēt kukuruzu, jo atzinis tās lielo saimniecisko vērtību. Šī aina, kā raksta Tribuene, izraisījusi Vorinas „ciema akadēmijā" apvienojušos zemnieku asu kritiku. Libreta autoram tie adresējuši pārmetumu, ka vērtīgo padomu tas licis Rietumvācijas laukšaimniekam (Tas tak „budzis"! - Ref.), kad daudz labāk par pamācītāju varējis izvēlēties kādu kolchoza zemnieku. Tas „būtu pratis labāk" pamācit atpalikušo, domājuši Vorinas zemnieki, un Tribuene tādam „gudram" uzskatam var — protams! — tikai jūsmīgi aplaudēt.

Tālāk „brīnišķīgajā operā" skatītājiem „mākslinieciski" pamācīts, ka ik uz hektara kukuruzas stādīšanai domātas zemes jāizsēj 50 kg fosforskābes, 120 kg kalija un 60 kg slāpekļa mēslu, bet jāstāda pēc kvadrātu metodes. Būtu gandrīz vai brīnums, ja tādas „operas" personāzā nebūtu komjauniešu. Tādi ir, pie tam divi, kas stādot kukuruzu tik labi, ka pat veciem zemniekiem nākoties brīnities. Vēl Kalava „mākslas darbā" pastāstīts (Jādomā tak, ka nodziedāts. - Ref.), ka kukuruzas maizi cepuši jau indiāņi, bet spāņu karalis Filips to audzējis dārzā skaistumam, un tad — liekas — ka priekškars krit, jo vairāk „labāko" ainu Tribuena slejās nav pieminēts, bet toties daudz slavinošu vārdu „Kukuruzas operai" vispār — kā „mūzikāli-mākslinieciskas propagandas līdzeklim vislabākā nozīme."

„Kukuruzas operas" vadmotivs esot: „Die Wissenchaft hat einen Zweck, sie bringt die Landwirtschaft fom Fleck!" Komentāri lieki! Bet vai nederētu mazs būtisks korrigējums?! Atceroties latviešu dzejnieka — humorista Don Frederiko (Fridrichs Gulbis) kādreiz Rīgā teiktos vārdus: „Katrs sivēns kļūst reiz cūka!" ienāk prātā, vai tādam „mākslas darbam", kā šī „Kukuruzas opera" un citi līdzīgi, tāds vadmotivs nebūtu piemērotāks!?

Ris.

Augšā: ASV un Kanadas DV futbolisti: gaišajos tērpos — Kanadas, tumšajos — ASV. ASV un Kanadas DV basketbolisti:: gaišajos tērpos ASV, tumšajos — Kanadas. Pa labi: Miss Futbol I. Opalā iesit balli laukumā ASV - Kanadas DV futbola sacīkstē. Vidū: Kanadas DV futbolisti apdraud ASV DV vārtus — A. Kudrašova sitiens pārsteidz pretinieku. Pa kr.: E. Petmanis cenšas aizņemt pretiniekam bumbu. Apakšā: ASV un Kanadas DV volejbola vienības.

J. Kreiļa uzņēmumi.

Pilsētas centrā
IZĪRĒJAMA
8 ISTABU MĀJA.
Zvanīt EM 8-0792,
Toronto.

MOONLITE VILLA
PIE BALSAMA EZERA
ROSEDALE, Ont., Kanadā
Tel.: Burnt River 16, Ring 31
ATKLĀŠANA 25. JŪNIJĀ
Izīrējamas istabas vasarniekiem
Uz vēlēšanos ar UZTURU
LABA ATPŪTAS VIETA • PELDĒŠANĀS
SAULOŠANĀS • LIELISKA MAKŠĶERĒŠANA
Pieteikties un tuvākai informācijai zvanīt dienā: E. Bāliņa k-dzei WA 3-5845 un vakaros M. Vestfāla k-dzei BE 9-3767.
Laipni ielūdz:
M. VESTFĀLE, E. BĀLIŅŠ un K. MAJORS